

Fremsat den 14. marts 2022 af udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye)

Forslag

til

Lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine

Kapitel 1

Meddelelse af opholdstilladelse

§ 1. Efter ansøgning kan der meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der er fordrevet fra Ukraine, i følgende tilfælde:

- 1) Udlændingen er ukrainsk statsborger og er den 24. februar 2022 eller senere udrejst af Ukraine, hvor den pågældende på tidspunktet for udrejsen havde bopæl.
- 2) Udlændingen havde den 24. februar 2022 status som flygtning i Ukraine og er den 24. februar 2022 eller senere udrejst af Ukraine.
- 3) Udlændingen er ukrainsk statsborger eller havde den 24. februar 2022 status som flygtning i Ukraine og opholdt sig eller havde opholdstilladelse i Danmark den 24. februar 2022.

§ 2. Efter ansøgning kan der endvidere meddeles opholdstilladelse til følgende:

- 1) En udlænding over 18 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en udlænding over 18 år med opholdstilladelse efter § 1.
- 2) Et ugift mindreårigt barn af en udlænding med opholdstilladelse efter § 1 eller nr. 1.
- 3) En udlænding, der har nær familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, og som forud for udrejsen fra Ukraine har delt husstand med den pågældende og må anses for at have været under den pågældendes forsørgelse.
- 4) En udlænding, der uden for de tilfælde, der er nævnt i nr. 1-3, har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv med en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, og som samlever på fælles bopæl med denne.

Stk. 2. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, 3 og 4, kan kun gives, hvis familielivet og forsørgelsesforholdet bestod den 24. februar 2022.

§ 3. Opholdstilladelse efter denne lov meddeles med henblik på midlertidigt ophold og tidsbegrænses til den 17. marts 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om, at opholdstilladelser meddelt efter denne lov, kan forlænges til den 17. marts 2025. Udlændinge- og integrationsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om betingelser for forlængelse og proceduren for behandling af sager om forlængelse. Udlændinge- og integrationsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at opholdstilladelser efter denne lov, der meddeles den 17. marts 2024 eller senere, kan meddeles tidsbegrænset til den 17. marts 2025.

Stk. 3. Ved fastsættelse af regler efter stk. 2, 1. og 3. pkt. forlænges perioderne nævnt i §§ 11 og 12 tilsvarende.

§ 4. Ansøgning om opholdstilladelse efter § 1 skal indgives i Danmark.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, kan indgives i Danmark eller uden for landet.

Stk. 3. En udlænding har ret til at blive her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, der indgives her i landet. Retten til at blive her i landet bortfalder, hvis udlændingen ikke inden 4 uger fra ansøgningens indgivelse har fået optaget fingeraftryk og personfotografi, jf. § 23.

§ 5. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 1 kan afvises, hvis udlændingen er statsborger i et andet land uden for Ukraine eller allerede har opnået opholdstilladelse i et andet land uden for Ukraine. For en udlænding, der den 24. februar 2022 havde status som flygtning, kan en ansøgning alene afvises, såfremt ansøgeren har opnået statsborgerskab eller opholdstilladelse uden for Ukraine og sit hjemland.

§ 6. En udlænding kan ikke meddeles opholdstilladelse efter denne lov, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed,
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, eller

- 3) udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Stk. 2. En udlænding kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, ikke, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, meddeles opholdstilladelse efter denne lov, hvis

- 1) udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen var sket her i landet,
- 2) der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22, 23 eller 24,
- 3) der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning efter reglerne i udlændingelovens kapitel 4,
- 4) udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, og er indberettet til SIS II som uønsket i medfør af SIS II-forordningen, eller
- 5) udlændingen på grund af smitsom sygdom eller alvorligere sjælelig forstyrrelse må antages at ville frembyde fare eller væsentlige ulemper for sine omgivelser.

Stk. 3. En udlænding, som har indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24 eller § 25, eller som har et indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 5, i forbindelse med bortfald efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, kan ikke gives opholdstilladelse efter denne lov, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. En udlænding, som har indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens § 25 a, § 25 b eller § 25 c, eller som har indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, kan gives opholdstilladelse efter denne lov, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 4. En udlænding kan ikke meddeles opholdstilladelse efter denne lov, medmindre særlige grunde taler derfor, hvis der foreligger omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 10, stk. 5 eller 6.

Stk. 5. Udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der efter stk. 1 eller stk. 2, nr. 1 eller 2, er meddelt afslag på opholdstilladelse, som uønsket i SIS II, hvis udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union.

§ 7. Et indrejseforbud bortfalder, hvis en udlænding under de betingelser, der er nævnt i § 6, stk. 3 og 4, meddeles opholdstilladelse.

§ 8. Til brug for behandlingen af en sag efter denne lov vurderer justitsministeren, om udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Denne vurdering lægges til grund ved afgørelsen af sagen.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at de oplysninger, der er indgået i vurderingen efter stk. 1, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlænding, vurderingen angår. Justitsministeren kan endvidere bestemme, at

oplysningerne af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlændingemyndighed, der skal træffe afgørelse i sagen.

Stk. 3. Ved domstolsprøvelse af en farevurdering efter stk. 1 finder reglerne i udlændingelovens kapitel 7 b anvendelse med de fornødne tilpasninger.

§ 9. Udlændinge med opholdstilladelse efter denne lov er fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Kapitel 2

Bortfald og inddragelse af opholdstilladelser

§ 10. En opholdstilladelse efter denne lov skal inddrages, medmindre inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog stk. 2, hvis

- 1) grundlaget for ansøgningen eller tilladelsen var urigtigt, eller grundlaget for en opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, ikke længere er til stede, jf. dog § 11,
- 2) opholdstilladelsen er opnået ved svig, eller
- 3) der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 6, stk. 1 og stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse.

Stk. 2. Ved afgørelse om inddragelse efter stk. 1, nr. 1, af en opholdstilladelse meddelt efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller 4, skal der tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, eller at udlændingen, der er meddelt opholdstilladelse efter § 1, er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter stk. 1.

Stk. 4. Udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der har fået sin opholdstilladelse inddraget i medfør af stk. 1, nr. 3, som uønsket i SIS II, hvis udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union.

§ 11. En opholdstilladelse meddelt efter § 2, stk. 1, nr. 1 eller 4, kan indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke inddrages efter § 10, stk. 1, nr. 1, under henvisning til, at de pågældende ikke bor sammen, hvis dette skyldes, at den herboende person, jf. § 1, er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Stk. 2. En opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9, § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, § 9 m eller § 9 n, kan indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3, under henvisning til, at de pågældende ikke bor sammen, hvis dette skyldes, at den herboende person er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Stk. 3. En opholdstilladelse meddelt til en ukrainsk statsborger efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, kan indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, under henvisning til, at de pågældende ikke bor sammen, hvis dette skyldes, at den pågældende er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Stk. 4. En opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med opholdstilladelse efter § 9 a, § 9 i eller § 9 k, kan indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke nægtes forlænget eller inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3, under henvisning til, at den herboende person får inddraget eller nægtet forlænget sin opholdstilladelse, eller at den herboende persons opholdstilladelse udløber, hvis dette skyldes, at den herboende person er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen. Er personen med opholdstilladelse efter § 9 a, § 9 i eller § 9 k ikke indrejst i Danmark igen, kan opholdstilladelsen efter § 9 m og § 9 n forlænges indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3.

Stk. 5. Stk. 1, 2 og 4 finder alene anvendelse, hvis den herboende person er ukrainsk statsborger.

§ 12. I de tidsrum, der er nævnt i udlændingelovens § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., medregnes ikke ophold i Ukraine mellem den 24. februar 2022 og den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, hvis udlændingen er ukrainsk statsborger, og opholdet har haft et anerkendelsesværdigt formål.

Kapitel 3

Indrejseforbud og fastsættelse af udrejsefrist

§ 13. En afgørelse, hvorved det meddeles en udlænding, at vedkommende i medfør af reglerne i denne lov ikke har ret til at opholde sig i landet, skal indeholde en frist for udrejse, medmindre udlændingen har ret til ophold på andet grundlag. Afgørelsen skal meddeles skriftligt og indeholde oplysninger om reglerne i § 28, stk. 3 og 4. Efter anmodning gives udlændingen en skriftlig eller mundtlig oversættelse af de vigtigste elementer i afgørelsen på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.

Stk. 2. Udrejsefristen fastsættes til 7 dage. Udrejsefristen fastsættes til 1 måned, hvis udlændingen er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4. I påtrængende tilfælde fastsættes udrejsefristen altid til straks. En udrejsefrist kan fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, såfremt særlige grunde taler derfor, dog ikke ud over det tidspunkt, hvor en opholdstilladelse efter denne lov senest ville være udløbet.

Stk. 3. De regler i udlændingelovens § 32 om indrejseforbud, der gælder for udlændinge, som er omfattet af udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist fastsat efter denne lov, jf. dog udlændingelovens § 32, stk. 2.

Stk. 4. Stadfæstes en afgørelse, der er tillagt opsættende virkning, eller frafaldes en klage, hvorved der er tillagt opsættende virkning, fastsætter Udlændingenævnet en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2.

Kapitel 4

Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse m.v.

§ 14. Udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., stk. 3-7 og 14, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, og indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse.

Stk. 2. En udlænding som nævnt i stk. 1, der er blevet meddelt opholdstilladelse efter denne lov, får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 30, stk. 2, jf. dog udlændingelovens § 42 a, stk. 3 og 4.

§ 15. Udlændingelovens § 42 b, stk. 1-4, stk. 6-7, stk. 8, 2.-6. pkt., stk. 9, stk. 10, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., stk. 13 og 17, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov og får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 14.

Stk. 2. En udlænding over 18 år, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov og får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 14, og som har opholdt sig her i landet i mindre end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, får udbetalt en tillægsydelse. Udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 2.-6. pkt., stk. 10, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., og stk. 17, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. En udlænding over 18 år, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov og får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 14, og som har overholdt sin kontrakt, jf. § 16, får udbetalt en tillægsydelse. Udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 2.-6. pkt., stk. 10, 1. pkt., stk. 11 og 17, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse.

§ 16. Indkvarteringsoperatøren, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, 2. pkt., udarbejder en kontrakt for en udlænding over 18 år, der er omfattet af § 14 og som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov.

Stk. 2. Kontrakten indgås mellem udlændingen og indkvarteringsoperatøren på grundlag af den enkelte udlændings individuelle færdigheder og forudsætninger. Kontraktens omfang og indhold tilpasses i videst muligt omfang den enkelte udlændings færdigheder, kompetencer og den pågældendes personlige forhold, herunder alder, barsel og den pågældendes eller pågældendes barns helbredsmæssige

forhold i form af f.eks. alvorlige fysiske og psykiske sygdomme og lidelser, samt andre væsentlige psykosociale forhold, ligesom kontrakten tilpasses andre forhold, som indkvarteringsoperatøren finder relevante, herunder manglende børnepasningsmuligheder. Tilsvarende gælder, hvis indkvarteringsoperatøren ikke har mulighed for at stille relevante og meningsfulde undervisnings- og aktiveringstilbud til rådighed.

Stk. 3. Kan der ikke opnås enighed om kontraktens indhold, fastsættes indholdet af indkvarteringsoperatøren. Kontrakten kan løbende revideres.

Stk. 4. Kontrakten fastlægger omfang og indhold af, hvorledes den enkelte udlænding skal deltage i

- 1) nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet,
- 2) undervisning, der skal give udlændingen et indledende kendskab til dansk sprog og danske kultur- og samfundsforhold samt arbejdsmarkeds-, uddannelses- og boligforhold, og
- 3) aktivering.

Stk. 5. Indkvarteringsoperatøren skal vejlede udlændingen om, at den pågældende får udbetalt en tillægssydelse, jf. § 15, stk. 3, hvis den pågældende overholder sin kontrakt.

Stk. 6. En 17-årig udlænding, der er omfattet af § 14, og som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, kan deltage i undervisning og aktivering, der er nævnt i stk. 4, nr. 2 og 3, på samme betingelser som udlændinge over 18 år.

Stk. 7. Undervisning og aktivering, jf. stk. 4, nr. 2 og 3, kan varetages helt eller delvis af eksterne aktører eller kan erstattes af undervisning og aktivering udbudt af eksterne aktører.

Stk. 8. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontraktens indgåelse, indhold og udformning.

§ 17. Udlændingelovens § 42 g, stk. 1, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for børn i den undervisningspligtige alder, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. § 14.

§ 18. Udlændingelovens § 42 h finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. § 14.

§ 19. Udlændingelovens § 42 i finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. § 14.

§ 20. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler for en bestemt periode om fravigelse af pligter og rettigheder efter denne lovs § 15, stk. 3, og §§ 16-19, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kapacitet til behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter denne lov og etablering og drift af forsørgelse samt indkvartering af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov. Regler udstedt i medfør af 1. pkt. skal ophæves, når der ikke længere

er grundlag for fravigelsen af de pågældende rettigheder og pligter.

Kapitel 5

Oplysninger til brug for sagsbehandling og kontrolbestemmelser

§ 21. En udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan meddeles eller inddrages. Udlændingen skal efter tilsigelse give personligt møde og på begæring stille sit pas eller sin rejselegitimation til rådighed ved behandlingen af ansøgninger i henhold til loven. Udlændingen skal oplyses om, at de oplysninger, der er nævnt i 1. og 2. pkt., kan videregives til efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden efter reglerne i denne lovs § 25 og § 26. Andre personer, som skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for sagens behandling, kan pålægges at meddele de oplysninger, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, eller som må antages at være af betydning for sagens oplysning, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent. Retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.

Stk. 3. Udebliver en udlænding, der har ansøgt om opholdstilladelse efter denne lov, efter at være tilsagt personligt til at møde hos Udlændingestyrelsen, uden anmeldt lovligt forfald, bortfalder udlændingens ansøgning om opholdstilladelse. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse. Udlændingestyrelsen kan beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet.

Stk. 4. Udgifter, som en udlænding måtte have afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, kan alene kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne, forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom.

Stk. 5. Afgiver en person en erklæring til oplysning i sager, der henhører under denne lov, kan udlændingemyndighederne kræve, at erklæringen afgives på tro og love.

Stk. 6. Ved behandling af en ansøgning efter denne lov kan udlændingemyndighederne kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret, eller med henblik på at fastslå en anden familiemæssig tilknytning end den, ansøgeren oplyser.

§ 22. Udlændingestyrelsen foretager i egne sagsbehandlingssystemer den endelige registrering af følgende oplysninger om udlændinge, som meddeles opholdstilladelse efter denne lov:

- 1) Navn.
- 2) Fødselsdato.

- 3) Fødselsland.
- 4) Statsborgerskabsforhold.

§ 23. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov.

Stk. 2. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 3. Der optages ikke personfotografi efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. Undtagelsen i 1. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages personfotografi af udlændingen.

Stk. 4. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år. Undtagelsen i 2. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages fingeraftryk af udlændingen.

Stk. 5. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 20 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Fingeraftryk og personfotografi, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 6. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 1.

§ 24. En ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfotografi. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Stk. 2. En ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

§ 25. Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger fra en sag efter denne lov til efterretningstjenesterne, i det omfang videregivelsen kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver.

Stk. 2. Efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om en udlænding til Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet, i det omfang vi-

deregivelsen kan have betydning for disse myndigheders behandling af en sag efter denne lov.

Stk. 3. Efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke indbyrdes udveksle oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2.

§ 26. Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger fra en sag efter denne lov til anklagemyndigheden med henblik på anklagemyndighedens beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses for forbrydelser begået i eller uden for Danmark.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet kan endvidere efter anmodning fra anklagemyndigheden uden samtykke fra udlændingen videregive oplysninger fra en eller flere sager efter denne lov, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation og strafforfølgning af personer, der kan mistænkes for forbrydelser med en strafferamme på 6 år eller derover begået i eller uden for Danmark.

Stk. 3. Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet kan endvidere efter anmodning fra anklagemyndigheden uden samtykke fra udlændingen videregive oplysninger fra en eller flere sager efter denne lov, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation af ofre for eller vidner til en konkret forbrydelse med en strafferamme på 6 år eller derover begået i eller uden for Danmark.

§ 27. Udlændingestyrelsen videregiver uden udlændingens samtykke til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvor udlændingen bor eller opholder sig, eller hvortil udlændingen visiteres, jf. integrationslovens § 10, stk. 1, eller flytter fra udlandet, oplysninger om,

- 1) at udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, eller
- 2) at udlændingens opholdstilladelse er bortfaldet eller er inddraget og om udfaldet af en eventuel klage herover.

Kapitel 6

Kompetence- og klageregler

§ 28. Afgørelser efter denne lov træffes af Udlændingestyrelsen, medmindre andet fremgår af lovens enkelte bestemmelser eller stk. 2.

Stk. 2. Afgørelser efter § 16, stk. 3, 1. pkt., træffes af indkvarteringsoperatøren, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5. Forvaltningsloven finder også anvendelse i forbindelse med indkvarteringsoperatørens afgørelser efter 1. pkt., når indkvarteringsoperatøren er en privat organisation eller et privat selskab, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, 2. pkt. Indkvarteringsoperatørens afgørelser efter 1. pkt. kan påklages til Udlændingestyrelsen.

Stk. 3. Udlændingestyrelsens afgørelser efter denne lov kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 6-9. Klage skal være indgivet, inden 8 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 4. Klage indgivet inden 7 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, tillægges opsættende virkning.

Stk. 5. Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan i særlige tilfælde beslutte, at en klage skal behandles eller tillægges opsættende virkning, selv om fristen i stk. 3 eller 4 er udløbet.

Stk. 6. Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger vedrørende udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter § 14, kan påklages til Ankestyrelsen. Kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration af det sociale område finder anvendelse på sådanne afgørelser.

Stk. 7. Udlændingestyrelsens afgørelser, der er truffet efter reglerne i § 14, kan ikke påklages. En afgørelse efter § 14 om separat indkvartering kan dog påklages til Udlændingenævnet.

Stk. 8. Udlændingestyrelsens afgørelser, der er truffet efter § 15, kan ikke påklages.

Stk. 9. Udlændingestyrelsens afgørelser i sager, der er truffet efter stk. 2, 3. pkt., kan ikke påklages til Udlændingenævnet eller anden administrativ myndighed.

Kapitel 7

Indgivelse af ansøgning efter udlændingeloven

§ 29. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan indgive ansøgning her i landet om opholdstilladelse efter udlændingeloven. Er opholdstilladelsen inddraget, jf. § 10, eller bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, kan ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven kun indgives, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsiges det.

Stk. 2. En udlænding har ret til at blive her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven, som kan indgives her i landet, jf. stk. 1.

Kapitel 8

Fordeling af personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov

§ 30. Integrationslovens § 4, stk. 2, samt §§ 6, 7, 8, 9 og 11 finder ikke anvendelse for personer, som meddeles opholdstilladelse efter denne lov.

Stk. 2. Ansvar efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvarets overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

Stk. 3. Udlændingestyrelsen fastsætter for hver kommune en forholdsmæssig andel af det samlede antal personer, som meddeles opholdstilladelse efter denne lov, som skal boligplaceres i den pågældende kommune i det pågældende år.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om visitering efter integrationslovens § 10 på grundlag af kommunernes forholdsmæssige andel i medfør af stk. 3, den pågældendes personlige forhold samt forholdene i kommunen.

Stk. 5. Udlændingestyrelsens bestemmelse om forholdsmæssige andele efter stk. 3 og 4 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om Udlændingestyrelsens fastsættelse af den forholdsmæssige andel efter stk. 3.

Kapitel 9

Mulighed for etablering af midlertidig indkvartering

§ 31. Byggeloven finder ikke anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til indkvartering af fordrevne fra Ukraine.

Stk. 2. En bygning eller transportabel konstruktion omfattet af stk. 1 skal frembyde tilfredsstillende tryghed i brand- og konstruktionsmæssig henseende. Der skal inden ibrugtagning indhentes en udtalelse herom fra den relevante kommunalbestyrelse.

Kapitel 10

Ikrafttræden

§ 32. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Kapitel 11

Ændringer i anden lovgivning

§ 33. I udlændingeloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 2623 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 10, ændres: »eller i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.« til: », i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«

2. I § 9 a, stk. 2, nr. 12, udgår: »eller hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., udløber,«.

3. I § 9 a, stk. 6, 3. pkt., ændres »stk. 2, nr. 12, der indgives, efter« til: »stk. 2, nr. 12, jf. stk. 30, der indgives efter,«, og efter »m.v.,« indsættes: »eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine,«.

4. I § 9 a indsættes som stk. 30:

»Stk. 30. Stk. 2, nr. 12, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.«

§ 34. I hjemrejseloven, lov nr. 982 af 26. maj 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, § 4 i lov nr. 1192 af 8. juni 2021 og § 23 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »danske myndigheder m.v.«: »eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

§ 35. I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 2189 af 29. december 2020, § 3 i lov nr. 1192 af 8. juni 2021, § 21 i lov nr. 2055 af 16. november 2021 og § 3 i lov nr. 2623 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 9 e eller« til: »§ 9 e,«

2. I § 2, stk. 2, nr. 5, ændres »danske myndigheder m.v.« til »danske myndigheder m.v., eller«

3. I § 2, stk. 2, indsættes som nr. 6:

»6) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«

4. Efter § 4 a indsættes:

»§ 4 b. Integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. suspenderes, i tre måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen efter integrationslovens § 4, stk. 2, eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, jf. dog stk. 3

Stk. 2. I tilfælde af massetilstrømning kan suspensionsperioden som anført i stk. 1 forlænges i yderligere op til tre måneder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan beslutte ikke at suspendere eller at forkorte suspensionen af integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., såfremt antallet af personer, der bliver visiteret til den pågældende kommune ikke er til hinder herfor.«

5. I § 10, stk. 4, ændres »jf. § 4« til »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«

6. I § 15 d, stk. 4, ændres »jf. § 4« til »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«

7. I § 16, stk. 8, 1. pkt., ændres »jf. § 4« til »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«

8. I § 19, stk. 2, ændres »jf. § 4, stk. 2« til »jf. integrationslovens § 4, stk. 2 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«

9. I § 34, ændres »jf. § 4« til »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«

§ 36. I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 2018 af 11. december 2020, som ændret ved § 26 i lov nr. 2055 af 16. november 2021 og § 4 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 foretages følgende ændringer:

1. I § 2 c, nr. 5, ændres »9 e eller« til: »9 e,«.

2. I § 2 c, nr. 6, ændres » danske myndigheder m.v.« til: » danske myndigheder m.v., eller«.

3. I § 2 c indsættes som nr. 7:

»7) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

§ 37. I lov nr. 623 af 8. juni 2016 om integrationsgrunduddannelse (igu), som ændret ved § 1 i lov nr. 562 af 7. maj 2019, § 11 i lov nr. 2189 af 29. december 2020 og lov nr. 722 af 27. april 2021 foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 3, udgår »eller«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 9 c, stk. 2.« til: »§ 9 c, stk. 2, eller«.

3. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

§ 38. I lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1753 af 30. august 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1562 af 27. december 2019, § 24 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, § 3 i lov nr. 2152 af 27. november 2021 og § 5 i lov nr. 2532 af 22. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 5, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 6 og 7.

§ 39. I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1868 af 28. september 2021, som ændret ved § 25 i lov nr. 2055 af 16. november 2021 og § 1 i lov nr. 2152 af 27. november 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 19, stk. 2, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) de er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine,«.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 6 og 7

§ 40. I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1912 af 6. oktober 2021, som ændret ved lov nr. 1162 af 8. juni 2021, lov nr. 2594 af 28. december 2021 og lov nr. 2595 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer

1. I § 25 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kommunalbestyrelsen kan uanset *stk. 1* i helt særlige tilfælde, hvor kommunen ikke kan tilbyde forældre en plads inden for fristerne, undlade at forhøje tilskudsprocenten, hvis kommunen inden for yderligere 2 måneder kan anvise en plads til barnet, og den manglende overholdelse af pasningsgarantien skyldes, at kommunen har modtaget et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.«.

§ 41. I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 181, *stk. 1, nr. 9*, udgår »eller«.

2. I § 181, *stk. 1, nr. 10*, ændres »danske myndigheder m.v.« til: »danske myndigheder m.v. eller«.

3. I § 181, *stk. 1*, indsættes som nr. 11:

»11) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.«

Kapitel 12

Territorialbestemmelse

§ 42. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. Lovens §§ 1-34 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Den omfattede persongruppe

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Adgang til familiesammenføring

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Indgivelse af ansøgning

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4. Opholdstilladelsens ophør

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5. Udelukkelse fra opholdstilladelse

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6. Bortfald af opholdstilladelse

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7. Inddragelse af opholdstilladelse

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8. Oplysninger til brug for sagsbehandling og kontrolbestemmelser

2.8.1. Gældende ret

2.8.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.9. Regler om forsørgelse og indkvartering mv. for udlændinge, der er indkvarteret

2.9.1. Gældende ret

2.9.1.1. Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt for udlændinge, der er indkvarteret

2.9.1.2. Ydelser til indkvarterede udlændinge

2.9.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.9.2.1. Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt for udlændinge, der er indkvarteret

2.9.2.2. Ydelser til indkvarterede udlændinge

2.10. Kontrakt om udførelse af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af asylindkvarteringsstederne og deltagelse i undervisning og aktivering

2.10.1. Gældende ret

2.10.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.11. Børn i den undervisningspligtige alder

2.11.1. Gældende ret

2.11.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.12. Fravigelse af hensyn til at sikre kapacitet, forsørgelse og indkvarteringsforhold

2.12.1. Gældende ret

2.12.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.13. Fordeling af personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov

2.13.1. Gældende ret

2.13.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.14. Mulighed for etablering af midlertidig indkvartering

2.14.1. Gældende ret

2.14.2. Indenrigs- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15. Forholdet til anden lovgivning

2.15.1.1. Gældende ret

2.15.1.2 Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.2 Hjemrejseloven

2.15.2.1. Gældende ret

2.15.2.1.1. Pligt til at udrejse og udrejsekontrol

2.15.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.3 Integrationsloven

2.15.3.1. Gældende ret

2.15.3.1.1. Integrationslovens persongruppe

2.15.3.1.2. Suspension af kommunalbestyrelsens forpligtelser

2.15.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.3.2.1. Personer omfattet af integrationsloven

2.15.3.2.2. Suspension af kommunens forpligtelser

2.15.4. Lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

2.15.4.1. Gældende ret

2.15.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.5. Lov om integrationsgrunduddannelse (igu)

2.15.5.1. Gældende ret

2.15.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.6. Statstilskud til erhvervsuddannelser

2.15.6.1. Gældende ret

2.15.6.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.7. Mulighed for at undlade at forhøje tilskuddet for alle børn i dagtilbud ved manglende overholdelse af pasningsgaranti

2.15.7.1. Gældende ret

2.15.7.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

1.1. Indledning

De russiske væbnede styrkers militære invasion af Ukraine den 24. februar 2022 har medført en helt ekstraordinær situation i Danmark og i hele Europa, der står over for den måske største humanitære krise i Europa i årtier. Det er kernen i regeringens flygtningepolitik, at personer, der er fordrevet fra konflikter, skal hjælpes i nærområdet til konflikten. Danmark har derfor et særligt ansvar for at hjælpe, når der er udbrudt krig i Danmarks nærområde og på europæisk territorium. Det er regeringens opfattelse, at Danmark har et særligt ansvar for at yde en humanitær bistand til Ukraine og de omkringliggende lande og bistå vores europæiske naboer med at modtage de personer, der som følge af krigen er blevet fordrevet fra deres hjemland.

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Liberal Alliance og Kristendemokraterne blev den 4. marts 2022 enige om en aftale om lovgivning for fordrevne ukrainere. Aftalen indebærer, at regeringen fremsætter et lovforslag, der tilvejebringer et særligt og midlertidigt opholdsgrundlag til personer, der er fordrevet fra Ukraine, så de pågældende under deres ophold i Danmark sikres de bedst mulige forudsætninger for hurtigt og effektivt at kunne fortsætte deres liv og aktivt være en del af det danske samfund.

Formålet med lovforslaget er at tilvejebringe et særligt og midlertidigt opholdsgrundlag for personer, der som følge af de russiske væbnede styrkers invasion af Ukraine er fordrevet fra Ukraine. Lovforslaget skal sikre, at der som følge af den helt ekstraordinære situation vil være mulighed for effektivt at yde en særlig indsats over for de personer, der er fordrevet fra Ukraine, uanset om de pågældende i øvrigt opfylder de almindelige betingelser for ophold efter udlændingelovens regler.

Formålet med lovforslaget er således også at undgå, at det danske asylsystem kommer under så stort et pres, at systemet ikke kan følge med, hvilket ville medføre en væsentlig ulempe for såvel de fordrevne fra Ukraine som andre, der søger om beskyttelse i Danmark.

Opholdstilladelser meddelt efter lovforslaget vil have en varighed frem til den 17. marts 2024 med mulighed for, at ministeren efter inddragelse af de partier, der har stemt for lovforslaget, kan bestemme, at opholdstilladelserne kan forlænges til den 17. marts 2025.

Udlændinge, der meddeles midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget, vil samtidig have mulighed for at indgive ansøgning om opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens bestemmelser, herunder om asyl.

Lovforslaget vil desuden sikre, at personer, der søger om opholdstilladelse efter loven, får adgang til forsørgelse og indkvartering hos Udlændingestyrelsen, medmindre de pågældende vælger at bo uden for asylindkvarteringssystemet, ligesom de under sagens behandling vil have lovligt (procesuelt) ophold i Danmark.

Meddelelse af opholdstilladelse efter lovforslaget vil betyde, at de pågældende vil have mulighed for at arbejde samt have adgang til undervisning og uddannelse under deres ophold. Derudover vil de pågældende blive omfattet af integrationslovens regler. De pågældende vil derved, hvis de ikke er i arbejde og modtager en ydelse, skulle have tilbudt et program efter integrationsloven, og vil derved modtage en beskæftigelsesindsats og danskuddannelse, hvilket kan være med til at hjælpe dem ind på arbejdsmarkedet. Der lægges op til, at der med særloven indføres en slags ”håndbremse”, som sikrer kommunerne fleksibilitet i integrationsindsatsen. Kommunerne vil således i en periode kunne udsætte eller berostille krav, regler mv. i forhold til integrationslovens regler om program.

De pågældende vil ligeledes blive omfattet af reglerne om boligplacering, der sikrer en hensigtsmæssig geografisk fordeling.

Lovforslaget indeholder enkelte forslag om bestemmelser, der fraviger udlændingelovens regler om bortfald og inddragelse af opholdstilladelse, men udlændinge omfattet af lovforslaget vil i vid udstrækning være omfattet af reglerne i udlændingeloven og dermed af de samme regler, som gælder for andre udlændinge, der opholder sig i Danmark.

Med henblik på bl.a. at tilvejebringe adgang til danske uddannelser samt adgang for kommunerne til statsrefusion af visse serviceydelser, der tilbydes den omfattede persongruppe, indeholder lovforslaget endelig ændringer af anden lovgivning på henholdsvis Børne- og Undervisningsministeriets samt Social- og Ældreministeriets områder.

1.2. EU-Rådets direktiv om midlertidig beskyttelse

EU har siden indledningen af de russiske væbnede styrkers militære invasion af Ukraine den 24. februar 2022 haft et stigende migrationspres på de østlige grænser på baggrund af de mange tusinde personer, der er blevet fordrevet fra Ukraine som følge af krigen.

I lyset af den ekstraordinære og exceptionelle situation, fremsatte EU-Kommissionen den 2. marts 2022 et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf (direktivet om midlertidig beskyttelse). Rådets gennemførelsesafgørelse ((EU) 2022/382) blev vedtaget den 4. marts 2022.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark imidlertid ikke i vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse eller i direktivet om midlertidig beskyttelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Lovforslaget indeholder dog væsentlige lighedspunkter til direktivet og rådets gennemførelsesafgørelse, herunder i forhold til den omfattede persongruppe og varigheden af de meddelte opholdstilladelser.

Formålet med direktivet om midlertidig beskyttelse er at indføre minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, og at fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til at modtage disse personer og bære følgerne heraf.

Den midlertidige beskyttelse skal i medfør af direktivets artikel 2 forstås som en usædvanlig procedure, som i tilfælde af massetilstrømning eller forestående massetilstrømning af fordrevne personer fra tredjelande, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, sikrer de pågældende øjeblikkelig, midlertidig beskyttelse, især hvis der også er risiko for, at asylsystemet ikke kan håndtere denne tilstrømning, uden at det vil gå ud over dets effektivitet og uden ulemper for de pågældende personer og for andre, der anmoder om beskyttelse.

Det følger af Rådets gennemførelsesafgørelse, at ukrainske statsborgere og tredjelandstatsborgere eller statsløse per-

soner, der nyder international beskyttelse i Ukraine, og deres familiemedlemmer (en ægtefælle eller en ugift partner i et fast forhold, mindreårige ugifte børn eller andre nære slægtninge, der boede sammen med familieenheden i et forsørgelsesforhold) vil opnå midlertidig beskyttelse, hvis de opholdt sig i Ukraine den 24. februar 2022 eller inden. For tredjelandstatsborgere og statsløse, der opholdt sig i Ukraine den 24. februar eller inden med en permanent opholdstilladelse, og som ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold, kan medlemsstaterne enten yde midlertidig beskyttelse eller passende beskyttelse i henhold til deres nationale ret.

Medlemsstaterne kan også anvende gennemførelsesafgørelsen på andre personer, bl.a. tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i Ukraine, og som ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold, og ukrainske statsborgere, der befandt sig på EU's område lige inden den 24. februar 2022, f.eks. i forbindelse med ferie eller arbejde.

Den midlertidige beskyttelse efter direktivet aktiveres i første omgang i et år. Perioden kan automatisk forlænges med seks måneder ad gangen for en periode på højst ét år. Kommissionen kan foreslå Rådet at forlænge den midlertidige beskyttelse med op til et år mere. Den kan også foreslå Rådet at bringe den midlertidige beskyttelse til ophør, hvis situationen i Ukraine gør det muligt at vende tilbage under sikre og varige forhold. Den midlertidige beskyttelse kan således højst vare i tre år.

Personer med midlertidig beskyttelse får i medfør af direktivet ret til at arbejde som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende, deltage i voksenundervisning, erhvervsuddannelse og erhvervspraktik, passende indkvartering, sociale ydelser og lægehjælp.

Det bemærkes, at medlemsstaterne i en erklæring er blevet enige om, at de ikke vil anvende artikel 11 i direktivet om midlertidig beskyttelse, som fastslår, at en medlemsstat skal tilbagetage en person, der har midlertidig beskyttelse på dens område, hvis den pågældende uden tilladelse forbliver på eller forsøger at indrejse på en anden medlemsstats område i den periode, der er omfattet af Rådets gennemførelsesafgørelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Den omfattede persongruppe

2.1.1. *Gældende ret*

Udlændinge, der opholder sig i Danmark, skal have et gyldigt opholdsgrundlag.

Udlændingelovens kapitel 1 regulerer, hvornår udlændinge har ret til ophold i Danmark. Bl.a. kan udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, indrejse og opholde sig her i

landet i 3 måneder fra indrejsen, jf. udlændingelovens § 2. Der kan endvidere bl.a. meddeles opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold til udlændinge, der opfylder betingelserne for at få asyl, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1-3 (flygtninge), og § 8, stk. 1-2 (kvoteflygtninge). Der kan endvidere bl.a. meddeles opholdstilladelse som følge af en familiemæssig tilknytning efter udlændingelovens § 9, på grundlag af beskæftigelse eller selvstændig virksomhed efter § 9 a, som følge af humanitære hensyn efter § 9 b, som følge af særlige grunde efter § 9 c, med henblik på uddannelse efter § 9 i, med henblik på au pair-ophold efter § 9 j eller med henblik på erhvervspraktik efter § 9 k. En udlænding kan have ret til at blive i Danmark under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse, jf. § 33 a, eller fordi en klage over en afgørelse er blevet tillagt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, jf. udlændingelovens § 33 b.

Ansøgning om de fleste typer af opholdstilladelser skal som udgangspunkt indgives uden for landet og kan bl.a. indgives til en dansk repræsentation i ansøgerens hjemland eller i det land, hvor ansøgeren har haft fast ophold i de sidste 3 måneder. For enkelte opholdsgrundlag er det efter udlændingeloven imidlertid en betingelse, at udlændingen opholder sig i Danmark ved indgivelsen af ansøgningen. Dette gør sig gældende for ansøgning om asyl efter § 7, stk. 1-3, og ansøgning om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

Er betingelserne for at opnå ophold efter udlændingelovens regler ikke opfyldt, vil udlændingen som udgangspunkt have pligt til at udrejse.

Ukraine er efter visumforordningens (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 med senere ændringer) bilag II, jf. artikel 4, stk. 1, et visumfrit land. Det følger dog af visumforordningen, at visumfriheden alene gælder for ukrainske statsborgere med et gyldigt biometrisk pas. Ukrainske statsborgere med et gyldigt biometrisk pas er derfor som udgangspunkt fritaget for at være i besiddelse af et visum, når de passerer medlemsstaternes grænser. Ukrainske statsborgere med gyldigt biometrisk pas vil således som udgangspunkt kunne indrejse visumfrit i Danmark og opholde sig i landet i op til 90 dage inden for en 180 dages periode. I særlige tilfælde kan visumfrie ophold såvel som visumophold forlænges med et ophold i Danmark på op til yderligere 90 dage, således at udlændingen maksimalt kan have et ophold her i landet på 180 dage i alt.

Visumfri personer vil imidlertid fortsat skulle opfylde indrejsebetingelserne efter Schengengrænsekodeksen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) med senere ændringer). Det indebærer bl.a., at politiet i forbindelse med indrejse vil skulle vurdere, om der er grundlag for at træffe afgørelse om afvisning af indrejse, f.eks. hvis der er grund til at antage, at den pågældende vil tage ophold uden fornøden tilladelse, f.eks. i en periode ud over et visumfrit ophold.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I overensstemmelse med den politiske aftale af 4. marts 2022 om lovgivning for fordrevne ukrainere lægges der med lovforslaget op til, at der ved siden af udlændingelovens bestemmelser tilvejebringes et særligt midlertidigt opholdsgrundlag, der vil kunne meddeles til udlændinge, der som følge af de russiske væbnede styrkers militære invasion er fordrevet fra Ukraine.

Ved fordrevet forstås i denne sammenhæng, at udlændingen måtte forlade eller ikke vil kunne vende tilbage til Ukraine under sikre og varige forhold i henhold til direktivet om midlertidig beskyttelse. Det betyder, at der ikke længere vil være grundlag for at meddele opholdstilladelse efter lovforslaget, såfremt Rådet i henhold til artikel 6 i direktivet træffer afgørelse om, at den midlertidige beskyttelse efter direktivet skal ophøre. Muligheden for at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget vil ophøre på datoen for Rådets eventuelle afgørelse. Forbedringer i den sikkerhedsmæssige situation i Ukraine i øvrigt vil således ikke kunne danne grundlag for at meddele afslag på opholdstilladelse efter lovforslaget, idet det afgørende vil være en eventuel Rådsafgørelse efter direktivets artikel 6. Det betyder, at persongrupperne omfattet af lovforslaget som udgangspunkt vil kunne meddeles opholdstilladelse frem til den 17. marts 2024, medmindre den midlertidige beskyttelse efter direktivet er ophørt.

Der lægges i henhold til den politiske aftale af 4. marts 2022 op til, at ukrainske statsborgere og udlændinge med flygtningestatus i Ukraine vil kunne meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget. Andre tredjelandstatsborgere omfattes derimod ikke af lovforslaget, da de i modsætning til flygtninge må antages at kunne tage ophold i deres hjemland.

Det er for at blive meddelt opholdstilladelse ikke afgørende, hvad der på det givne tidspunkt var begrundelsen for udrejsen, og en ukrainsk statsborger eller en udlænding, der den 24. februar 2024 havde status som flygtning i Ukraine, der er udrejst f.eks. af studie- eller arbejdsrelaterede årsager, dvs. i princippet uafhængigt af de russiske styrkers militære invasion, vil således efter omstændighederne kunne meddeles opholdstilladelse, såfremt den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne.

Ansøgerens alder vil i øvrigt ikke have betydning, og der vil således kunne meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget f.eks. i tilfælde af, at der ansøges om opholdstilladelse på vegne af en mindreårig, herunder et spædbarn, uanset om barnet er ledsaget af en forældremyndighedsindehaver.

Den foreslåede § 1 i lovforslaget indeholder den nærmere afgrænsning af, hvilken persongruppe der vil kunne meddeles et midlertidigt ophold efter lovforslaget som hovedpersoner. Det bemærkes, at persongruppen i vidt omfang svarer til persongruppen i EU-Rådets gennemførelsesafgørelse om aktivering af direktivet om midlertidig beskyttelse, hvorefter

ter der bl.a. kan meddeles midlertidig opholdstilladelse til Ukrainske statsborgere og udlændinge med international beskyttelse i Ukraine, såfremt kriterierne i gennemførelsesafgørelsen i øvrigt er opfyldt.

Efter den foreslåede § 1, nr. 1, vil der kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der er ukrainsk statsborger, og som den 24. februar 2022 eller senere er udrejst af Ukraine, hvor den pågældende på tidspunktet for udrejsen havde bopæl. Det er således en betingelse for at blive meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen, at den pågældende udlænding tidligst er udrejst af Ukraine den 24. februar 2022, og at den pågældende på tidspunktet for udrejsen havde bopæl i Ukraine.

Efter den foreslåede § 1, nr. 2, vil der endvidere kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, som den 24. februar 2022 havde status som flygtning i Ukraine og den 24. februar 2022 eller senere er udrejst af Ukraine. Bestemmelsen indebærer, at en tredjelandstatsborger vil kunne meddeles midlertidig opholdstilladelse i Danmark, såfremt den pågældende tidligst er udrejst den 24. februar 2022, og på tidspunktet for udrejsen havde lovligt ophold i Ukraine på baggrund af regler om international beskyttelse, der må sidestilles med de danske regler om asyl efter udlændingelovens § 7. Baggrunden for bestemmelsen er, at en udlænding, der har et anerkendt beskyttelsesbehov, er afskåret fra at tage ophold i sit hjemland.

Efter den foreslåede § 1, nr. 3, vil der derudover kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der er ukrainsk statsborger eller den 24. februar 2022 havde status som flygtning i Ukraine, såfremt den pågældende opholdt sig eller havde opholdstilladelse i Danmark den 24. februar 2022. Bestemmelsen indebærer, at en ukrainsk statsborger eller en tredjelandstatsborger med international beskyttelse i Ukraine vil kunne meddeles midlertidig opholdstilladelse, såfremt den pågældende den 24. februar 2022 opholdt sig i Danmark eller havde opholdstilladelse uden at opholde sig her i landet på det tidspunkt. Kriterierne i bestemmelsen om ukrainsk statsborgerskab eller status som flygtning er således sammenfaldende med kriterierne i henholdsvis § 1, nr. 1 og 2. Bestemmelsen adskiller sig dog fra nr. 1 og 2 ved, at der ikke stilles betingelse om, at den pågældende tidligst er udrejst af Ukraine den 24. februar 2022, såfremt ansøgeren den 24. februar 2022 havde ophold eller opholdstilladelse i Danmark.

Den foreslåede § 1, nr. 3, tilsigter, at en ukrainsk statsborger eller en udlænding med status som flygtning i Ukraine, der har opholdt sig i Danmark den 24. februar 2022 eller haft opholdstilladelse her i landet på dette tidspunkt uden at opholde sig her på det tidspunkt, ikke stilles ringere end en udlænding, der først er udrejst af Ukraine den 24. februar 2022 eller senere, i forhold til tilbagevenden til Ukraine. Bestemmelsen indebærer, at en ukrainsk statsborger, som har opholdt sig i Danmark på f.eks. en erhvervsordning, som studerende, som familiesammenført eller som medfølgende familie til en arbejdstager, og som mister sin opholdstilladelse,

f.eks. fordi denne udløber, inddrages eller bortfalder, ikke skal være henvist til at tage tilbage til Ukraine. Det samme vil gøre sig gældende for tredjelandstatsborgere, der den 24. februar 2022 havde international beskyttelse i Ukraine, og som har haft ophold eller en gyldig opholdstilladelse i Danmark den 24. februar 2022.

Det vil efter den foreslåede ordning være en betingelse for at blive meddelt midlertidig opholdstilladelse efter loven, at udlændingen i tilstrækkeligt omfang vil kunne dokumentere, at den pågældende opfylder betingelserne i den foreslåede § 1. Dette vil i fornødent omfang kunne omfatte ansøgerens afgivelse af oplysninger om sin identitet, fremvisning af identitetsbeviser og eventuel rejседokumentation, samt eventuel dokumentation for sin status som flygtning i Ukraine.

Det må antages, at en lang række ansøgere vil være i besiddelse af pas og andre ID-dokumenter, der med tilstrækkelig sikkerhed vil kunne dokumentere de pågældendes identiteter, og at sagerne derfor overvejende vil kunne behandles umiddelbart på skriftligt grundlag. Udlændingestyrelsen vil dog efter en konkret vurdering kunne foretage yderligere sagsskridt, herunder indkalde ansøgeren til en samtale, såfremt der i sagen foreligger oplysninger eller særlige omstændigheder, der giver Udlændingestyrelsen anledning her-til.

Der vil i praksis formentlig også være ansøgere, der under de foreliggende omstændigheder har været nødsaget til at udrejse hastigt af deres hjemland, og for hvem det således vil være vanskeligt at fremlægge skriftlige dokumenter eller lignende.

I det tilfælde, hvor en ansøger ikke umiddelbart kan dokumentere sin identitet eller sit opholdsgrundlag i Ukraine, og der således er usikkerhed om ansøgerens identitet, herunder ukrainske statsborgerskab eller status som flygtning i Ukraine, vil Udlændingestyrelsen kunne henvise ansøgeren til at rette henvendelse til den ukrainske ambassade, der eventuelt vil kunne være behjælpelig med at bekræfte den pågældendes identitet. Det forudsættes herved, at ansøgeren – f.eks. i forbindelse med en verserende sag om asyl – ikke har henvist til, at pågældende frygter forfølgelse eller overgreb fra de ukrainske myndigheder, da pågældende i dette tilfælde ikke vil kunne henvises til at rette henvendelse til den ukrainske ambassade. Det bemærkes imidlertid, at sådanne omstændigheder ikke vil kunne danne grundlag for, at udlændingemyndighederne sænker dokumentationskravet.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen under hensynet til en effektiv sagsbehandling som udgangspunkt vil kunne lægge de af ansøgeren afgivne oplysninger om sin udrejse til grund, medmindre der i det konkrete tilfælde er oplysninger, der giver Udlændingestyrelsen anledning til at foretage yderligere sagsskridt, herunder anmode om yderligere oplysninger eller indkalde ansøgeren til en samtale.

Udlændingestyrelsen vil i øvrigt skulle foretage de sags-

skridt, som styrelsen vurderer relevante for at sikre, at ansøgerne opfylder betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse efter lovforslaget. Udlændingestyrelsen vil på den baggrund f.eks. kunne indkalde ansøgeren til en samtale i forbindelse med en vurdering af, hvorvidt der reelt er tale om den familierelation, som der søges om opholdstilladelse på baggrund af, hvorvidt ansøgeren kan anses for at være anerkendt flygtning i Ukraine, eller hvorvidt der er udelukkelsesgrunde, der hindrer ansøgeren i at opnå opholdstilladelse efter særloven. Som det følger af gældende regler for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger efter udlændingelovens regler, vil Udlændingestyrelsen i øvrigt have adgang til at undersøge, om en udlænding er registreret i Kriminalregisteret (KR) eller Schengen Informations System II (SIS II).

Det bemærkes, at hensynet til en effektiv sagsbehandling ikke vil kunne gå forud for hensynet til at sikre, at ansøgerne opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen ved meddelelse af en opholdstilladelse orienterer udlændingen om vedkommendes rettigheder og vilkårene for opholdstilladelsen, herunder i forhold til bortfald og inddragelse samt muligheder for arbejde. Det forudsættes ligeledes, at Udlændingestyrelsen ved meddelelse af afslag vil vejlede ansøgeren om klageadgangen til Udlændingenævnet og pligten til at udrejse, såfremt vedkommende efter udlændingeloven ikke har et opholdsgrundlag i Danmark. Udlændingestyrelsen vil i den forbindelse i øvrigt kunne vejlede de pågældende om mulighederne for at søge om asyl i Danmark. For så vidt angår betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring efter lovforslagets § 1, stk. 2, henvises der til lovforslagets pkt. 2.2.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det ikke har været hensigten bag den politiske aftale om lovgivning for fordrevne Ukrainere af 4. marts 2022, at udlændinge, der allerede har opnået opholdstilladelse i et andet land, herunder en midlertidig opholdstilladelse i et andet EU-land efter direktivet om midlertidig beskyttelse, skal kunne opnå opholdstilladelse efter lovforslaget. Det bemærkes i denne forbindelse, at de pågældende i disse tilfælde kan henvises til at tage ophold i det land, hvor de i forvejen har opholdstilladelse. Dertil kommer, at det efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse ikke vil være formålstjenligt, såfremt en udlænding vil kunne fortsætte med at indgive og meddeles midlertidig opholdstilladelse i adskillige europæiske lande.

Det bemærkes, at den foreslåede afgrænsning i lovforslagets § 1 vil kunne føre til, at en gruppe af de personer, der indrejser i Danmark på baggrund af forholdene i Ukraine, vil falde uden for lovforslagets anvendelsesområde. Disse personer vil være henvist til at søge om opholdstilladelse efter udlændingelovens regler, herunder om asyl.

Et afslag på opholdstilladelse efter den foreslåede § 1 vil

kunne påklages til Udlændingenævnet, jf. den foreslåede § 28, stk. 3, inden 8 uger efter ansøgeren er blevet gjort bekendt med afgørelsen.

2.2. Adgang til familiesammenføring

2.2.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år, eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn under 15 år af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie, og når den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år, eller har tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en mindreårig udlænding med henblik på ophold hos en anden i Danmark fastboende person end forældremyndighedens indehaver, når opholdstilladelsen gives med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller, hvis særlige grunde taler derfor, ophold hos barnets nærmeste familie, og når den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år, eller har tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Udlændingelovens § 9 indeholder herudover forskellige betingelser, der normalt skal være opfyldt, for at der kan meddeles familiesammenføring. Nogle betingelser er ufravigelige. Generelt gælder det, at flere af betingelserne ikke skal stilles, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod at stille betingelsen.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan der gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, finder anvendelse i bl.a. de tilfælde, hvor familiesammenføring ikke

er mulig efter de almindelige regler, men hvor der som følge af Danmarks internationale forpligtelser – herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 – skal meddeles familiesammenføring.

Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor det i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring ikke i fornøden grad kan godtgøres, at der er indgået et retsgyldigt ægteskab eller etableret et fast samlivsforhold af længere varighed, men hvor det efter en konkret vurdering kan lægges til grund, at parret har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv, som Danmark er nærmest til at beskytte. Centrale momenter for vurderingen heraf er bl.a., hvorvidt parret er samlevende, varigheden af forholdet og om parret har fået børn eller på anden måde har udtrykt en forpligtelse over for hinanden.

På tilsvarende vis kan det være tilfældet, hvor et mindreårigt barn over 15 år meddeles opholdstilladelse, selvom alderskravet på 15 år i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt, men hvor ganske særlige grunde – herunder hensynet til barnets tarv – taler for at imødekomme ansøgningen. I denne vurdering indgår bl.a. oplysninger om, hvorvidt barnet har anden familie i hjemlandet, og om barnet forud for ansøgningen har boet i hjemlandet med den nu herboende forælder.

Der kan i ganske særlige tilfælde også gives opholdstilladelse til andre familiemedlemmer end ægtefæller og børn i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Bestemmelsen administreres i denne forbindelse ganske restriktivt, og der gives kun helt undtagelsesvis tilladelse.

Det vil også i disse situationer være en forudsætning, at et afslag på opholdstilladelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og der vil kun i helt særlige tilfælde blive givet opholdstilladelse til eksempelvis forældre til herboende voksne børn. Det vil være en betingelse herfor bl.a., at det godtgøres, at der består en helt særlig tilknytning mellem ansøger og den herboende, der rækker ud over, hvad der følger af selve slægtskabet, og at de pågældende ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I overensstemmelse med den politiske aftale om lovgivning for fordrevne Ukrainere af 4. marts 2022 lægges der med lovforslaget op til, at der ved siden af udlændingelovens bestemmelser gives adgang til familiesammenføring for medfølgende kernefamilie og andre familiemedlemmer forsørget i samme husstand til den persongrupper, der fremgår af pkt. 2.1.

Den foreslåede § 2, stk. 1 og 2, indeholder den nærmere afgrænsning af, hvem der vil kunne familiesammenføres med en hovedperson efter lovforslaget.

Efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1, vil der kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, som samlever

på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en udlænding over 18 år med opholdstilladelse efter lovens § 1.

Bestemmelsen vil omfatte enhver myndig ægtefælle uanset nationalitet, når det kan lægges til grund, at der består et retsgyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold mellem ægtefællen og hovedpersonen med opholdstilladelse efter lovens § 1. Ved fast samlivsforhold af længere varighed forstås samliv uden for ægteskab på fælles adresse i normalt ca. 1½ til 2 år.

Endvidere vil opholdstilladelsen være betinget af, at parret løbende opretholder samliv på fælles bopæl i Danmark, jf. dog § 10, stk. 2, og § 11, jf. pkt. 2.7.2.

Forslaget til § 2, stk. 2, vil indebære, at meddelelse af opholdstilladelse efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1, yderligere vil være betinget af, at familielivet bestod den 24. februar 2022.

Det vil betyde, at der ikke kan gives opholdstilladelse efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1, til en ægtefælle eller fast samlever, hvis ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter denne dato. Indgår en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, således et ægteskab under opholdet i Danmark, eller etableres et fast samlivsforhold af længere varighed i Danmark, vil en ansøgning om opholdstilladelse til ægtefællen eller den faste samlever skulle behandles og afgøres efter udlændingeloven.

Efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 2, vil der endvidere kunne meddeles opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn af en udlænding med opholdstilladelse efter § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen vil omfatte alle mindreårige ugifte børn, når en af barnets forældre har opholdstilladelse efter lovens § 1, dvs. som hovedperson, eller efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, dvs. som ægtefælle eller samlever til en hovedperson. Det vil være barnets alder på ansøgningstidspunktet, der er afgørende for, om barnet er omfattet af bestemmelsen. Der henvises derudover til den foreslåede § 21, stk. 6, om udlændingemyndighedernes mulighed for at foranstalte en dna-undersøgelse.

Adoptererede børn og børn, der fødes efter udrejsen fra Ukraine, vil også være omfattet af bestemmelsen.

Børn, som hverken er biologiske eller adopterede børn af en udlænding med opholdstilladelse efter lovens § 1, vil i visse tilfælde kunne være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 3, jf. nedenfor.

Efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 3, vil der derudover kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der har nær familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, og som forud for udrejsen fra Ukraine har delt husstand med den pågældende og må anses for at have været under den pågældendes forsørgelse.

Bestemmelsen vil omfatte andre end ægtefæller, samlever og biologiske eller adopterede børn, uanset nationalitet, og som har nær familiemæssig tilknytning til en hovedperson, har været en del af hovedpersonens husstand og må anses for at have været under hovedpersonens forsørgelse. Det vil være en betingelse, at den familiemæssige relation ikke alene er perifer, og at den familiemæssige tilknytning ikke strider mod danske værdier og traditionelle familiekonstruktioner.

Ved familiemæssig tilknytning forstås i denne sammenhæng, at de pågældende er biologisk beslægtet eller har slægtskab gennem adoptionslignende forhold. Der forstås endvidere en familiemæssig tilknytning, der vil kunne side-stilles med et nært biologisk eller adoptionslignende slægtskab. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis en udlænding reelt har haft egenskab af forælder, f.eks. en stedmor, ligesom det vil være tilfældet for f.eks. et stedbarn, eller et barn, der på baggrund af et adoptionslignende forhold reelt er en del af familien.

Det vil være en betingelse for opholdstilladelse efter bestemmelsen, at ansøgeren forud for udrejsen fra Ukraine har været en del af hovedpersonens husstand, og at hovedpersonen har påtaget sig et særligt forsørgelsesansvar over for ansøgeren, der ikke har kunnet forsørge sig selv.

Et sådant tilfælde vil for eksempel kunne foreligge, hvis en søskende eller en forælder til en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, på grund af alder eller sygdom har boet i den pågældendes husstand og været afhængig af den pågældendes forsørgelse.

Derimod vil en udlænding ikke være omfattet af bestemmelsen, hvis udlændingen ikke kan anses for at have været under hovedpersonens forsørgelse, f.eks. fordi udlændingen har haft midler til egen forsørgelse og blot har delt husstand med hovedpersonen af mere praktiske grunde.

Forslaget til § 2, stk. 2, vil indebære, at meddelelse af opholdstilladelse efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 3, yderligere vil være betinget af, at familielivet og forsørgelsesforholdet bestod den 24. februar 2022.

Det vil betyde, at der ikke kan gives opholdstilladelse efter bestemmelsen, hvis ansøgeren den 24. februar 2022 ikke længere var en del af hovedpersonens husstand eller ikke længere var under hovedpersonens forsørgelse.

Det vil for eksempel være tilfældet, hvis der foreligger oplysninger om, at et nærtstående familiemedlem efter et afsluttet sygdomsforløb eller en ledighedsperiode var endeligt fraflyttet husstanden eller på ny havde egne tilstrækkelige midler forud for den 24. februar 2022.

Efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 4, vil der kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der uden for de tilfælde, der er nævnt i nr. 1-3, har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv med en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, og som samlever på fælles bopæl med denne

Bestemmelsen vil omfatte ansøgere, der ikke i fornøden grad kan godtgøre, at der er indgået et retsgyldigt ægteskab eller etableret et fast samlivsforhold af længere varighed, men hvor det efter en konkret vurdering kan lægges til grund, at parret har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv.

I modsætning til sager, der behandles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, vil det ved administrationen af den foreslåede bestemmelse, hvor ansøgeren er statsborger i et andet land end Ukraine, ikke skulle vurderes, om Danmark er nærmest til at beskytte dette familieliv, eller om de pågældende vil kunne henvises til at tage ophold i ansøgerens hjemland.

Centrale momenter for vurderingen heraf er bl.a., hvorvidt parret et samlevende, varigheden af forholdet og om parret har fået børn eller på anden måde har udtrykt en forpligtelse over for hinanden.

Endvidere vil opholdstilladelsen være betinget af, at parret løbende opretholder samliv på fælles bopæl i Danmark, jf. dog § 10, stk. 2, og § 11, jf. pkt. 2.7.2.

Forslaget til § 2, stk. 2, vil indebære, at meddelelse af opholdstilladelse efter den foreslåede § 2, 1, nr. 4, vil være betinget af, at familielivet bestod den 24. februar 2022.

Den familierelation, der efter lovforslagets § 2, stk. 1, vil kunne udgøre grundlaget for en opholdstilladelse efter loven som familiesammenført til en hovedperson, vil skulle dokumenteres eller på anden måde kunne anses for godtgjort.

Der vil i praksis formentlig være ansøgere, der under de foreliggende omstændigheder har været nødsaget til hastigt at udrejse fra Ukraine eller tage ophold et andet sted i Ukraine, og for hvem det således vil være vanskeligt at fremlægge dokumentation for indgåelse af ægteskab, forældreskab, samliv og forsørgelse.

Kan en udlænding ikke fremlægge den påkrævede dokumentation, vil udlændingemyndighederne skulle foretage en sædvanlig vurdering af ansøgerens og den herboendes egne oplysninger og evt. øvrige dokumenter. Udlændingestyrelsen vil endvidere kunne indkalde ansøgeren til en samtale eller anmode om yderligere oplysninger, som eventuelt vil kunne tilvejebringes gennem den ukrainske ambassade.

Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

Et afslag på opholdstilladelse efter den foreslåede § 2 vil kunne påklages til Udlændingenævnet, jf. den foreslåede § 28, stk. 3, inden 8 uger efter ansøgeren eller den herboende reference, hvis ansøgeren er mindreårig, er blevet gjort bekendt med afgørelsen, jf. § 28, stk. 3.

2.3. Indgivelse af ansøgning

2.3.1. Gældende ret

Med lovforslaget indføres et nyt opholdsgrundlag i Dan-

mark. Der er som følge heraf ingen gældende ret i forhold til, hvilke betingelser der stilles for indgivelse af ansøgning.

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det tilsigtes med lovforslaget at yde bistand til de personer, som er ankommet eller måtte ankomme til Danmark efter at være blevet fordrevet fra Ukraine som følge af de russiske væbnede styrkers militære invasion. Det foreslås på den baggrund, at ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslagets § 1 vil skulle indgives i Danmark. Betingelsen vil være opfyldt på det tidspunkt, hvor udlændingen ankommer til den danske grænse, og det forudsættes således ikke, at den pågældende fysisk er rejst ind i landet. Den foreslåede ordning vil således svare til de danske regler for indgivelse af ansøgning om asyl.

Det bemærkes, at baggrunden herfor er, at uanset den pågældende måtte være i besiddelse af et biometrisk pas og således være visumfritaget, vil den pågældende fortsat skulle opfylde de øvrige indrejsebetingelser efter Schengengrænsekodeksen. Det indebærer bl.a., at politiet for såvel de visumfrie som de visumpligtige i forbindelse med indrejse vil skulle vurdere, om der er grundlag for at træffe afgørelse om afvisning af indrejse, f.eks. hvis der er grund til at antage, at den pågældende vil tage ophold her i landet ud over det tilladte ophold. Politiet vurderer i den forbindelse, om der er grundlag for at tillade indrejse, uanset om en eller flere indrejsebetingelser ikke er opfyldt.

Hensigten med den foreslåede ordning er således at sikre grundlaget for, at en udlænding, der er blevet fordrevet fra Ukraine, uanset om den pågældende opfylder de almindelige indrejsebetingelser, vil have mulighed for at indrejse i landet og indgive ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget. Det bemærkes, at det i øvrigt ikke vil være en forudsætning for at få realitetsbehandlet en ansøgning efter lovforslaget, at ansøgeren opholder sig lovligt i Danmark på tidspunktet for ansøgningen.

I tilknytning hertil foreslås det endvidere, at en udlænding, der ansøger om opholdstilladelse efter lovforslaget, vil have ret til at opholde sig i Danmark under sagens behandling på et processuelt ophold. Den pågældende vil således have ret til at opholde sig i landet, til der er truffet en materiel afgørelse om opholdsspørgsmålet. Den pågældende vil dermed have et lovligt ophold i Danmark, men det processuelle ophold giver ikke i sig selv udlændingen yderligere rettigheder, som eksempelvis ret til beskæftigelse eller videregående uddannelse mv.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen til brug for ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget udarbejder et særligt ansøgningsskema, der er tilpasset, så alle nødvendige oplysninger til vurderingen af, hvorvidt betingelserne for opholdstilladelse er opfyldt, afgives samlet.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der for familiemedlemmer til en udlænding, der er meddelt

opholdstilladelse efter lovforslagets § 1, bør være mulighed for at ansøge om opholdstilladelse, uanset at den pågældende ikke opholder sig i Danmark. Dette skal ses i lyset af, at det ikke kan afvises, at der vil kunne være tilfælde, hvor en udlænding omfattet af lovforslagets § 1 er indrejst uden sin familie, der ikke vil have mulighed for lovligt at rejse til Danmark.

For at tilvejebringe mulighed for at nærtstående familiemedlemmer i disse tilfælde vil kunne familiesammenføres, foreslås det, at ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslagets § 2, stk. 1, både vil kunne indgives i Danmark og fra udlandet.

Det vil betyde, at ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og visse andre udlændinge med nær familiemæssig tilknytning kan blive familiesammenført med en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, selvom ansøgeren ikke opholder sig i Danmark. En ansøgning vil kunne indgives i Danmark eller til en dansk repræsentation i udlandet. Udlændingestyrelsen vil i øvrigt etablere mulighed for, at ansøgning også kan sendes til Udlændingestyrelsen fra udlandet via en kontaktformular.

2.4. Opholdstilladelsens ophør

2.4.1. Gældende ret

Med lovforslaget indføres et nyt opholdsgrundlag i Danmark. Der er som følge heraf ingen gældende ret i forhold til, hvornår en opholdstilladelse ophører.

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I overensstemmelse med den politiske aftale af 4. marts 2022 om lovgivning for fordrevne ukrainere lægges der med lovforslaget op til, at opholdstilladelser efter lovforslaget vil skulle meddeles med henblik på et midlertidigt ophold i Danmark. Det bemærkes, at tilsvarende gør sig gældende for midlertidighedsdirektivet, hvorefter der som udgangspunkt er adgang til midlertidig beskyttelse i et år fra aktiveringen af direktivet med mulighed for forlængelse til maksimalt tre år.

Det foreslås på den baggrund, at opholdstilladelse efter §§ 1 og 2 meddeles med henblik på et midlertidigt ophold og tidsbegrænses til den 17. marts 2024, der svarer til to år efter lovforslagets forventede ikrafttræden. Det vil fra denne dato således ikke længere være muligt at ansøge om opholdstilladelse eller blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslagets bestemmelser, ligesom meddelte opholdstilladelser vil udløbe.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med meddelelsen af opholdstilladelsen vejleder udlændingen om, at opholdstilladelsen alene er gyldig til den 17. marts 2024, og at den pågældende vil have pligt til at udrejse ved opholdstilladelsens ophør. Udlændingen vil i den forbindelse endvidere skulle vejledes om, at såfremt vedkommende ikke

udrejser inden opholdstilladelsens udløb, vil udlændingen, forudsat vedkommende ikke har opnået lovligt ophold på andet grundlag, opholde sig i Danmark ulovligt, hvilket vil kunne danne grundlag for udvisning efter udlændingelovens regler herom.

Med henblik på at tilvejebringe mulighed for, at opholdstilladelser efter lovforslaget vil kunne forlænges, foreslås det, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte regler om forlængelse af allerede meddelte opholdstilladelser til den 17. marts 2025.

Udlændinge- og integrationsministeren vil efter den foreslåede ordning således kunne fastsætte regler om, at en opholdstilladelse, der er meddelt i perioden frem til den 17. marts 2024 vil kunne forlænges til den 17. marts 2025, ligesom der vil kunne fastsættes regler om, under hvilke betingelser en opholdstilladelse vil kunne forlænges. Forlængelse af en opholdstilladelse vil herunder kunne betinges af, at grundlaget for opholdstilladelsen fortsat vil skulle være til stede. Det betyder, at såfremt der efter den oprindelige meddelelse af opholdstilladelse er indtruffet omstændigheder, der medfører, at ansøgeren ikke længere er berettiget til opholdstilladelse efter lovforslaget, vil opholdstilladelsen kunne nægtes forlænget. Dette vil f.eks. være i tilfælde af, at ansøgeren er udrejst af Danmark med henblik på at tage permanent ophold i et andet land eller på baggrund af forhold, der i øvrigt vil kunne danne grundlag for en inddragelse af opholdstilladelsen.

Derudover vil udlændinge- og integrationsministeren kunne fastsætte regler om, hvorvidt en udlænding vil skulle ansøge om forlængelse af sin opholdstilladelse, eller om Udlændingestyrelsen af egen drift vil skulle træffe afgørelse om forlængelse af meddelte opholdstilladelser.

Det foreslås endvidere, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte regler om, at opholdstilladelser efter lovforslaget, der meddeles den 17. marts 2024 eller senere, vil meddeles tidsbegrænset til den 17. marts 2025. Det betyder, at det ved fastsættelse af regler herom fortsat vil være muligt efter den 17. marts 2024 at indgive og blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget. Opholdstilladelserne vil herefter tidsbegrænses til den 17. marts 2025 uden yderligere mulighed for forlængelse.

Det forudsættes, at udlændinge og integrationsministeren senest ca. tre måneder før, at de opholdstilladelser, der er meddelt efter lovforslag, udløber, inddrager de partier, der har stemt for lovforslaget, i spørgsmålet om forlængelse.

Ved fastsættelse af regler om, at opholdstilladelser meddelt efter lovforslaget kan forlænges til den 17. marts 2025, og regler om, at opholdstilladelser, der meddeles den 17. marts 2024 eller senere, kan meddeles til den 17. marts 2025, vil perioderne nævnt i lovforslagets §§ 11 og 12 forlænges tilsvarende, jf. pkt. 2.6 og 2.7.

2.5. Udelukkelse fra opholdstilladelse

2.5.1. Gældende ret

Efter udlændingeloven kan eller skal udlændinge i særlige tilfælde, herunder som følge af grov kriminalitet, udelukkes fra at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingeloven. Udelukkelsesgrundene er nærmere defineret i udlændingelovens § 10.

Det fremgår således af udlændingelovens § 10, stk. 1, at en udlænding ikke kan gives opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, hvis 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed eller, 3) udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Det fremgår af udlændingelovens § 10, stk. 2, at en udlænding uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde ikke, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, hvis 1) udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, 2) der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24, 3) der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning efter reglerne i kapitel 4, 4) udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, og er indberettet til SIS II som uønsket i medfør af SIS II-forordningen, eller 5) udlændingen på grund af smitsom sygdom eller alvorligere sjælelig forstyrrelse må antages at ville frembyde fare eller væsentlige ulemper for sine omgivelser.

Det fremgår af udlændingelovens § 10, stk. 3, at en udlænding, som har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 eller § 25, eller som har et indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, nr. 5, i forbindelse med bortfald efter § 21 b, stk. 1, ikke kan gives opholdstilladelse efter §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. En udlænding, som har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter § 25 a, § 25 b eller § 25 c, eller som har indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 2, kan gives opholdstilladelse efter §§ 7 og 8, stk. 1 eller 2, medmindre særlige grunde taler derimod.

Det fremgår af udlændingelovens § 10, stk. 4, at en udlænding, som har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, nr. 1 og 5, ikke kan gives opholdstilladelse efter § 8, stk. 3, og §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, dog tidligst 2 år efter udrejsen. Kravet om, at der skal være forløbet 2 år fra udrejsen, gælder dog ikke for en udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er udvist efter § 25 b eller er meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår af udlændingelovens § 10, stk. 5, at en udlæn-

ding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, jf. § 32, stk. 1, nr. 3, ikke kan gives registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, medmindre særlige grunde taler derfor.

Det fremgår af udlændingelovens af § 10, stk. 6, at en udlænding, som er optaget på den liste, der er nævnt i § 29 c, stk. 1, ikke kan gives opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, medmindre særlige grunde taler derfor.

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge, der er udelukket fra opholdstilladelse efter udlændingelovens § 10, er en persongruppe, der er uønsket i Danmark. Det gælder for eksempel udlændinge, der er blevet udvist af Danmark som følge af grov kriminalitet, eller udlændinge der uden for landet har begået et kriminelt forhold, som ville have medført udvisning, såfremt pådømmelsen var sket her i landet.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens udelukkelsesgrunde og derfor ikke kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven, heller ikke skal have adgang til at opnå opholdstilladelse efter lovforslagets bestemmelser.

Det foreslås på denne baggrund, at udlændinge omfattet af udelukkelsesgrunde – svarende til reglerne i udlændingelovens § 10 – ikke skal kunne meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget.

Den foreslåede ordning medfører, at udlændinge omfattet af udelukkelsesgrundene i lovforslagets § 6 ikke vil kunne meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget. Det bemærkes, at hvis en udlænding f.eks. i forbindelse med et afslag på opholdstilladelse på baggrund af udelukkelsesreglerne henviser til, at pågældende i Ukraine vil være i risiko for forhold omfattet af udlændingelovens § 7 (asyl), vil udlændingen skulle vejledes om muligheden for at indgive ansøgning om asyl.

Såfremt der i en sag foreligger oplysninger, der vil kunne danne grundlag for udelukkelse, vil Udlændingestyrelsen som anført i pkt. 2.3 kunne foretage yderligere sagsskridt, herunder indkalde ansøgeren til en samtale, med henblik på en nærmere afklaring af udelukkelsesspørgsmålet. Som det følger af gældende regler for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens regler, vil Udlændingestyrelsen i øvrigt have adgang til at undersøge, om en udlænding er registreret i Kriminalregisteret (KR) eller Schengeninformationssystemet (SIS II).

Det bemærkes, at det efter den foreslåede ordning forudsættes, at vurderingen af, hvorvidt en ansøger er udelukket fra at blive meddelt opholdstilladelse i henhold til lovforslaget dels vil skulle foretages på baggrund ansøgerens egne oplys-

ninger samt eksempelvis erklæring om ikke at være omfattet af en sanktionsliste og dels på opslag i relevante systemer. Det betyder, at Udlændingestyrelsen som udgangspunkt ikke af egen drift vil foretage en nærmere undersøgelse af, om der foreligger udelukkelsesgrunde, såfremt der ikke umiddelbart foreligger oplysninger, der ville kunne give anledning hertil.

Der henvises til lovforslagets § 6.

Et afslag på opholdstilladelse efter den foreslåede § 3 vil kunne påklages til Udlændingenævnet, jf. den foreslåede § 21, stk. 1, inden 8 uger efter ansøgeren er blevet gjort bekendt med afgørelsen, jf. § 21, stk. 2, jf. dog § 21, stk. 4.

2.6 Bortfald af opholdstilladelse

2.6.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Bestemmelsens 2. og 3. pkt. indebærer således, at en opholdstilladelse bortfalder, hvis en udlænding opholder sig uden for Danmark i mere end 6 eller 12 måneder i træk afhængig af bl.a., om udlændingens opholdstilladelse er meddelt med henblik på midlertidigt ophold eller med mulighed for varigt ophold.

Efter praksis bortfalder en tidsbegrænset opholdstilladelse – ligesom opholdstilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold, når udlændingen lovligt har boet her i landet i mere end 2 år – først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Det gælder uanset, om opholdstilladelsen oprindeligt er meddelt med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold.

Det følger af udlændingelovens § 21 b, stk. 1, 1. pkt., at en opholdstilladelse som udgangspunkt bortfalder, hvis en udlænding opholder eller har opholdt sig uden for landet, og der er grund til at antage, at udlændingen under opholdet uden for landet deltager eller har deltaget i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Der kan i almindelighed ikke træffes afgørelse om bortfald efter bestemmelsen i forhold til personer, som har haft et anerkendelsesværdigt formål med opholdet. I sådanne tilfælde kan vedkommende som følge af opholdet i almindelighed

ikke antages at indebære en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Det fremgår af Folketingstidende 2014-15, tillæg A, L 99 som fremsat, at som eksempler på ophold i et konfliktområde, der har et anerkendelsesværdigt formål – og som dermed falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde – kan nævnes deltagelse i væbnede konflikter for et med Danmark allieret lands styrker. Ligeledes fremgår det, at ophold i et konfliktområde som led i arbejdet for en anerkendt nødhjælpsorganisation ligeledes har et sådant anerkendelsesværdigt formål, at det ikke vil være omfattet af udlændingelovens § 21 b, stk. 1, 1. pkt.

2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.

Udlændingelovens § 17 om bortfald af opholdstilladelse vil også finde anvendelse på udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget.

Endvidere gælder udlændingelovens § 17 for ukrainske statsborgere, der er meddelt opholdstilladelse efter regler i udlændingeloven.

Der er ukrainske statsborgere med opholdstilladelse her i landet, som er udrejst, eller som ønsker at udrejse til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål. Det kan f.eks. være for at forrette ukrainsk militærtjeneste, at udføre nødhjælpsarbejde eller andet humanitært arbejde, enten som tilknyttet en humanitær organisation eller på egen hånd. Det kan f.eks. også være for at hjælpe familie eller andre nærtstående ud af Ukraine.

Der kan også være ukrainske statsborgere, der er fordrevet fra Ukraine, som meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, og som senere ønsker at vende tilbage til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål.

Disse ukrainske statsborgere risikerer at miste deres opholdstilladelse, hvis deres ophold uden for Danmark varer mere end 6 eller 12 måneder, jf. pkt. 2.6.1.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at ukrainske statsborgere, der udrejser til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål, ikke bør stå i en situation, hvor de risikerer, at deres opholdstilladelse bortfalder som følge af opholdets varighed.

Det foreslås derfor, at ophold i Ukraine mellem den 24. februar 2022 og den 17. marts 2024 ikke medregnes i tidsrummene på 6 og 12 måneder i udlændingelovens § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis udlændingen er ukrainsk statsborger, og opholdet har haft et anerkendelsesværdigt formål.

Det vil betyde, at der ved en vurdering af, om en opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens § 17 som følge af ophold uden for Danmark, vil skulle ses bort fra ophold i Ukraine mellem den 24. februar 2022 og den 17. marts

2024, hvis udlændingen er ukrainsk statsborger, og opholdet har haft et anerkendelsesværdigt formål.

Den 24. februar 2022 er datoen for de russiske væbnede styrkers militære invasion af Ukraine, og den 17. marts 2024 er den dato, hvor opholdstilladelser meddelt efter lovforslaget foreslås at udløbe, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Det bemærkes, at det samtidig foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren kan beslutte at forlænge perioden fra den 17. marts 2024 til den 17. marts 2025 i forbindelse med en beslutning om forlængelse af opholdstilladelser efter lovforslaget, jf. § 3, stk. 2.

Udlændingelovens § 21 b om bortfald af opholdstilladelse vil også finde anvendelse på udlændinge, der er omfattet af lovforslaget.

Det bemærkes, at udlændinges udrejse til Ukraine for at forrette ukrainsk militærtjeneste i almindelighed vil anses for at være et anerkendelsesværdigt formål, hvorfor der i sådanne tilfælde ikke i almindelighed vil kunne træffes afgørelse om bortfald af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at det vil bero på en konkret vurdering, om opholdet i Ukraine kan anses for at være anerkendelsesværdigt, herunder om opholdet ikke kan antages at påvirke udlændingen i en sådan grad, at det vil kunne indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Det vil bl.a. kunne indgå i vurderingen, hvilke områder udlændingen har opholdt sig i, og hvilke grupperinger udlændingen har tilsluttet sig under opholdet i Ukraine.

Der henvises til lovforslagets § 12 og bemærkningerne her til.

En afgørelse om bortfald efter udlændingelovens § 17 og § 21 b vil kunne påklages til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, inden 8 uger efter ansøgeren er blevet gjort bekendt med afgørelsen, jf. § 46 a, stk. 3, hvis udlændingen har en opholdstilladelse meddelt på andet grundlag end asyl. Er udlændingen anerkendt som flygtning, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1-3, eller § 8, stk. 1-2, vil afgørelsen kunne påklages til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 3.

2.7. Inddragelse af opholdstilladelse

2.7.1. Gældende ret

Udlændingelovens § 19 indeholder nærmere betingelser for, hvornår en opholdstilladelse efter udlændingeloven kan indtages.

Det fremgår af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, og forholdene, der har

begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. §§ 7 og 8. Ved afgørelse efter 1. pkt. skal der tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen.

Endvidere følger det af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 3, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når udlændingen undlader at overholde de betingelser, der er fastsat for opholdstilladelsen.

Bl.a. kan en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring) inddrages, hvis ægtefællerne/de faste samlevende ikke længere samlever på fælles bopæl, eller hvis et barn, der er familiesammenført efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, ikke længere bor hos forældremyndighedens indehaver. Det samme gælder, hvis den familiesammenførte ægtefælle eller faste samlever eller det familiesammenførte barn er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Tilsvarende kan en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt til medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere efter udlændingelovens § 9 m eller til medfølgende familie til udenlandske studerende eller praktikanter efter § 9 n inddrages, hvis ægtefællerne/de faste samlevende ikke længere samlever på fælles bopæl, eller hvis et barn ikke længere bor hos forældremyndighedens indehaver. Det samme gælder, hvis den udenlandske arbejdstager, studerende eller praktikant får inddraget opholdstilladelsen

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 2, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, 1) når udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig, 2) når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 1, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse, 3) når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 5, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse, eller 4) når en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7 og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer sådan forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, henviser til udelukkelsesgrundene i udlændingelovens § 10. Der henvises nærmere herom til lovforslagets 2.5.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 4, kan en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid inddrages, hvis en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, er indberettet til SIS II som uønsket i medfør af SIS II-forordningen på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens kapitel 4. Det samme gælder, hvis udlændingen er indberettet til SIS II som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive

foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union. Inddragelse efter 1. og 2. pkt. sker efter konsultation i medfør af Schengenkonventionens artikel 25 med myndighederne i et andet Schengenland.

Endelig følger det af udlændingelovens § 19, stk. 5, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan inddrages, såfremt en administrativ myndighed i et andet Schengenland eller i et land, der er tilknyttet Den Europæiske Union, på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter §§ 22-24, § 25, § 25 a, stk. 1 eller stk. 2, nr. 3, eller § 25 c, har truffet endelig afgørelse om udsendelse af en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union. Er afgørelsen om udsendelse truffet på baggrund af et strafbart forhold, kan opholdstilladelsen alene inddrages, hvis udlændingen er dømt for en lovovertrædelse, der i det pågældende land kan medføre en straf af mindst 1 års fængsel. Stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Der kan ikke træffes afgørelse om inddragelse efter 1. pkt., hvis udlændingen er familiemedlem til en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed, jf. § 2, stk. 4.

Det fremgår af udlændingelovens § 19 a, stk. 1, at når en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, skal en opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. En opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som er meddelt som følge af en familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, skal inddrages, hvis en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, jf. stk. 7 eller 8, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Ved afgørelse om inddragelse af øvrige opholdstilladelser finder § 26, stk. 1, anvendelse, jf. dog § 19 b. Dette fremgår af udlændingelovens § 19 a, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 7, skal der ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast mv. her i landet. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Videre fremgår det af udlændingelovens § 19, stk. 8, at der ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Efter Udlændingestyrelsens langvarige praksis medfører bestemmelserne i udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, at udlændinge, der har haft mere end to års lovligt ophold med opholdstilladelse, og som har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund, normalt kan bevare opholdstilladelsen. Det er kun forekommet i meget begrænset omfang, at udlændinge, der har opholdt sig her i landet i under to år, har kunnet bevare opholdstilladelsen. I sådanne tilfælde vil opholdstilladelsen således normalt blive inddraget eller nægtet forlænget.

2.7.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der for udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget i vidt omfang bør gælde regler om inddragelse af opholdstilladelse i lighed med de regler om inddragelse af opholdstilladelse, der gælder efter udlændingeloven.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder desuden, at den helt særlige karakter af opholdet i øvrigt taler for, at inddragelse af opholdstilladelse som udgangspunkt kun undlades, hvis inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Reglerne vil dermed svare til udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse meddelt til flygtninge og udlændinge, der er familiesammenført til flygtninge.

Det foreslås på denne baggrund, at en opholdstilladelse meddelt efter lovforslaget skal inddrages, såfremt det grundlag, som er angivet i forbindelse med ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt, eller hvis grundlaget for en opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, ikke længere er til stede, eller hvis udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig. Opholdstilladelsen vil i sådanne tilfælde skulle inddrages, medmindre inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog nedenfor om de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 10, stk. 2, og § 11.

Det foreslås desuden, at en opholdstilladelse vil skulle inddrages, såfremt der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i lovforslagets § 6 ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse. Opholdstilladelse vil i sådanne tilfælde altid skulle inddrages, medmindre inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

De foreslåede bestemmelser om inddragelse svarer i deres indhold til inddragelsesreglerne i udlændingelovens § 19, stk. 1 og 2, og § 19 a. Det bemærkes imidlertid, at efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, vil en tidsbegrænset opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 skulle inddrages, hvis forholdene i hjemlandet har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse eller overgreb. Under henvisning til, at det efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse ikke kan anses at have været hensigten bag den politiske aftale af 4. marts 2022, at ændrede forhold i Ukraine skulle kunne danne grundlag for inddragelse af en opholdstilladelse, vil det forhold, at grund-

laget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede, alene kunne danne grundlag for inddragelse af opholdstilladelse efter § 2.

Hensynet til at sikre, at udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslagets § 1 ikke opnår ret til ophold her i landet i unødigt lang tid efter, at direktivet om midlertidig beskyttelse ikke længere finder anvendelse for de øvrige EU-medlemsstater, vil i stedet blive varetaget i forbindelse med, at udlændinge- og integrationsministeren efter inddragelse af de partier, der har stemt for lovforslaget, tager stilling til, om der skal ske forlængelse af opholdstilladelse efter den 17. marts 2024, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Forslaget indebærer bl.a., at en opholdstilladelse meddelt på baggrund af familiesammenføring efter lovforslagets § 2, stk. 1, skal inddrages, såfremt grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede, medmindre inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 10, stk. 2 og § 11.

Grundlaget for en opholdstilladelse meddelt på baggrund af familiesammenføring vil ikke længere være til stede, bl.a. hvis en udlænding, der er blevet ægtefællesammenført efter lovforslaget, har ophævet samlivet med sin ægtefælle.

Det foreslås, at der – i lighed med hvad der gælder efter udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8 – ved afgørelsen om inddragelse skal tages særligt hensyn til, hvis et samlivsophør skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast mv. her i landet, eller at udlændingen, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslagets § 1, er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Som det fremgår af pkt. 2.6.2, foreslås det, at ophold i Ukraine mellem den 24. februar 2022 og den 17. marts 2024 ikke medregnes i tidsrummene på 6 og 12 måneder i udlændingelovens § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis udlændingen er ukrainsk statsborger, og opholdet har haft et anerkendelsesværdigt formål, således at der ved en vurdering af, om en opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens § 17 som følge af ophold uden for Danmark, vil skulle ses bort fra ophold i Ukraine i den nævnte periode, hvis udlændingen er ukrainsk statsborger, og opholdet har haft et anerkendelsesværdigt formål.

I tilfælde, hvor en ukrainsk statsborger har opholdt sig i Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og i den periode derfor ikke har samlevet eller opholdt sig på fælles bopæl med en ægtefælle, fast samlever, børn, der er familiesammenført efter udlændingeloven, eller medfølgende familie med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n, dvs. opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a (beskæftigelse), § 9 i (studie) eller § 9 k (praktikant), vil den familiesammenførtes opholdstilladelse kunne inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, under henvis-

ning til, at grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede. Det vil også gælde i forhold til ægtefæller og faste samlevende, der familiesammenføres efter lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1 eller 4, jf. lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1. Endvidere vil det i en sådan situation kunne komme på tale at inddrage en opholdstilladelse, der er meddelt efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n, under henvisning til, at udlændingen ikke har overholdt de betingelser, der er fastsat for opholdstilladelsen, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 3.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at den familiesammenførte ikke bør risikere at miste opholdstilladelsen i sådanne tilfælde, hvor det manglende fælles samliv eller ophold på fælles bopæl skyldes, at den ukrainske statsborger, som udlændingen er familiesammenført til, er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål.

Det foreslås derfor, at en opholdstilladelse meddelt til en ægtefælle eller fast samlever efter lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1 eller 4, ikke kan inddrages efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, nr. 1, og at en opholdstilladelse meddelt til en ægtefælle, fast samlever eller barn efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, eller til medfølgende familiemedlemmer efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n, indtil den 17. marts 2024, ikke kan inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, eller § 19, stk. 1, nr. 3, under henvisning til, at de pågældende ikke længere bor sammen, hvis dette skyldes, at den ukrainske statsborger, som den pågældende er familiesammenført med, er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Herudover foreslås det, at en opholdstilladelse meddelt til en ukrainsk statsborger efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, (ægtefællesammenføring) indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke kan inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, under henvisning til samlivsophør, hvis dette skyldes, at den pågældende er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Endvidere kan der være tilfælde, hvor en ukrainsk statsborger med opholdstilladelse efter § 9 a med henblik på beskæftigelse, § 9 i med henblik på studie eller § 9 k med henblik på et praktikantophold er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål, og af den grund vil kunne få opholdstilladelsen nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3. En opholdstilladelse efter § 9 a, § 9 i og § 9 k kan endvidere udløbe, mens personen er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at den medfølgende familie til ukrainske arbejdstagere, studerende og praktikanter ikke bør risikere at miste opholdstilladelsen i sådanne tilfælde, hvor nægtelse af forlængelse, inddragelse eller udløb af arbejdstagerens, den studerendes eller prakti-

kants opholdstilladelse skyldes, at vedkommende er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål.

Det foreslås derfor, at en opholdstilladelse efter § 9 m på baggrund af familiemæssig tilknytning til en ukrainsk arbejdstager og en opholdstilladelse efter § 9 n på baggrund af familiemæssig tilknytning til en ukrainsk studerende eller praktikant, ikke kan nægtes forlænget eller inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3, under henvisning til, at arbejdstageren, den studerende eller praktikantens opholdstilladelse er inddraget eller nægtet forlænget, eller at den herboende persons opholdstilladelse udløber, hvis dette skyldes, at arbejdstageren, den studerende eller praktikanten er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Det afgørende for, at en opholdstilladelse efter § 9 m eller § 9 n ikke skal inddrages eller nægtes forlænget, er således, at nægtelse af forlængelse, inddragelse eller udløb af arbejdstagerens, den studerendes eller praktikantens opholdstilladelse er en følge af, at vedkommende er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål.

Det kan f.eks. være, hvis en ukrainsk arbejdstager siger sit job op for at udrejse til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål, eller hvis arbejdstageren bliver afskediget, fordi vedkommende ønsker at udrejse til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål, hvorfor det ansættelsesforhold, der danner grundlag for opholdstilladelsen ikke længere foreligger. Det kan endvidere være en ukrainsk studerende, der ikke længere er studieaktiv, fordi vedkommende udrejser til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål, hvorfor den grundlæggende betingelse om studieaktivitet ikke længere er opfyldt.

Derimod vil inddragelse af arbejdstagerens, den studerendes eller praktikantens opholdstilladelse grundet andre forhold end udrejse til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål ikke være omfattet af forslaget. Det kan f.eks. være, hvis en inddragelse skyldes, at arbejdstageren eller dennes medfølgende ægtefælle modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

For at sikre, at medfølgende familiemedlemmer til ukrainske arbejdstagere, studerende og praktikanter kan blive i Danmark, når arbejdstageren, den studerende eller praktikanten er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen, foreslås det ligeledes, at en opholdstilladelse efter § 9 m og § 9 n kan forlænges indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, når arbejdstageren, den studerende og praktikanten er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Den 17. marts 2024 er den dato, hvor opholdstilladelser efter lovforslaget foreslås at udløbe, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Det bemærkes, at det samtidig foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren, forbindelse med en beslutning om

forlængelse af opholdstilladelser efter lovforslaget, jf. § lovforslagets 3, stk. 2, kan beslutte at forlænge den periode, hvor opholdstilladelser efter forslaget ikke vil kunne inddrages, fra den 17. marts 2024 til den 17. marts 2025.

Det vil efter forslaget være en betingelse, at den ukrainske statsborger, som udlændingen er familiesammenført til, ikke er indrejst i Danmark igen. Den foreslåede ordning om, at den familiesammenførtes opholdstilladelse ikke kan inddrages som følge af, at de pågældende ikke samlever eller opholder sig på fælles bopæl, vil således alene gælde under den herboende persons ophold i Ukraine. Hvis den herboende person efter tilbagevenden til Danmark ikke genoptager samlivet eller opholder på fælles bopæl, vil den familiesammenførtes opholdstilladelse således kunne inddrages efter bestemmelserne i lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1, og udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 og 3.

Der henvises til lovforslagets § 11 og bemærkningerne her til.

2.8. Oplysninger til brug for sagsbehandling og kontrolbestemmelser

2.8.1. Gældende ret

I forbindelse med sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens regler, har en udlænding efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., oplysningspligt over for udlændingemyndighederne, idet en udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til loven kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen opholder sig eller arbejder lovligt her i landet.

Hvis oplysningspligten efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., ikke opfyldes, kan dette i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler indebære, at f.eks. en udlændings ansøgning om opholdstilladelse ikke imødekommes.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 4. pkt., kan andre personer, som skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for sagens behandling, pålægges at meddele de i 1. pkt. nævnte oplysninger.

Til brug for identifikation og identitetskontrol af udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse på familiesammenførings-, erhvervs- og studieområdet mv. efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, optages der efter udlændingelovens § 40 f fingeraftryk og personfotoграфи af udlændingen.

Det følger af udlændingelovens § 40 f, stk. 1, at til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotoграфи af en udlænding, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q eller ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, jf. dog stk. 3 og 4.

Efter udlændingelovens § 40 f, stk. 2, registreres fingeraftryk og personfotoграфи, der er optaget efter stk. 1 i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Biometriske data, der optages i forbindelse med indgivelse af en ansøgning, registreres i dag i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2).

Efter udlændingelovens § 40 f, stk. 3, optages der ikke personfotoграфи efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. Undtagelsen i 1. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages personfotoграфи af udlændingen.

Efter udlændingelovens § 40 f, stk. 4, optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år. Undtagelsen i 2. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages fingeraftryk af udlændingen.

Efter udlændingelovens § 40 f, stk. 5, opbevares fingeraftryk og personfotoграфи, der er optaget efter stk. 1, i 20 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotoграфiet eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotoграфiet. Fingeraftryk og personfotoграфи, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Efter udlændingelovens § 40 f, stk. 6, kan fingeraftryk og personfotoграфи, der er optaget efter stk. 1, behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 1.

Det betyder, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af biometriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheders opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

Efter udlændingelovens § 47 b, stk. 1 og 2, kan en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk eller personfotoграфи, medmindre ansøgeren er undtaget efter bestemmelserne i § 40 f, stk. 3 og 4.

Efter de gældende regler for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens regler, vil Udlændingestyrelsen i øvrigt have adgang til at undersøge, om en udlænding er registreret i Kriminalregisteret (KR) eller Schengen Informations System II (SIS II).

2.8.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Fastlæggelse af udlændinges identitet er en vigtig del af udlændingemyndighedernes behandling af sager om opholdstilladelse mv. For at fastslå en udlændings identitet gør myndighederne bl.a. brug af optagelse og behandling af biometrisk data (fingeraftryk og personfotografi).

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der bl.a. med henblik på at sikre identifikationen og identitetskontrollen af udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse efter lovforslaget bør være den samme adgang til at optage fingeraftryk og personfotografi, som der er efter de gældende regler i udlændingelovens 40 f om optagelse af fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse efter reglerne om bl.a. familiesammenføring.

Det foreslås derfor, at der til brug for identifikation og identitetskontrol i forbindelse med behandlingen af sager om opholdstilladelse efter lovforslaget optages fingeraftryk og personfotografi af en udlænding svarende til reglerne for udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q.

Det bemærkes, at den foreslåede ordning ikke i øvrigt begrænser adgangen til at optage fingeraftryk og personfotografi efter udlændingelovens regler.

Med henblik på at sikre en effektiv optagelse af biometri, foreslås det endvidere, at en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget vil kunne afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfotografi og fingeraftryk. Dette vil dog ikke gælde, hvis ansøgeren er undtaget fra kravet om optagelse af biometri. Den foreslåede ordning svarer til reglerne for optagelse af fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, jf. udlændingelovens § 47 b, stk. 1 og 2.

2.9. Regler om forsørgelse og indkvartering mv. for udlændinge, der er indkvarteret

2.9.1. Gældende ret

2.9.1.1. Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt for udlændinge, der er indkvarteret

Det følger af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., at en asylansøger, der opholder sig her i landet, som udgangspunkt får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, indtil vedkommende meddeles opholdstilladelse eller udrejser eller udsendes, jf. dog udlændingelovens § 42 a, stk. 3 og 4, og § 43, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 2. pkt., får en udlænding, der bliver meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1-3 (asyl), § 9 b (familiesam-

menføring), § 9 c (humanitær opholdstilladelse) eller § 9 e (opholdstilladelse efter kosovonødloven), udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4, stk. 2, jf. dog udlændingelovens § 42 a, stk. 3 og 4.

Det følger af udlændingelovens § 42 a, stk. 2, at har en udlænding, der ikke er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, eller § 43, stk. 1, efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 ikke ret til at opholde sig her i landet, får udlændingen udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen, jf. dog udlændingelovens § 42 a, stk. 3 og 4.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 2, omfatter bl.a. udlændinge, der er indrejst ulovligt eller opholder sig ulovligt her i landet efter udløbet af visumperioden eller perioden for visumfrit ophold, og som ikke efterfølgende har fået tilladelse til deres ophold samt udlændinge, der indrejser og opholder sig her i landet uden lovligt grundlag.

Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt indebærer bl.a., at styrelsen har det overordnede ansvar for at sikre, at de asylansøgere, der kommer til Danmark, har et sted at bo under asylsagens behandling og frem til tidspunktet for udrejse eller – ved meddelelse af asyl – overflytning til en kommune. Udlændingestyrelsen indgår i den forbindelse et samarbejde med en række indkvarteringsoperatører, som varetager den daglige drift af de forskellige asylindkvarteringssteder, jf. nærmere udlændingelovens § 42 a, stk. 5. Indkvarteringen sker som led i Udlændingestyrelsens almindelige virksomhed og har således som altovervejende udgangspunkt karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed. Ved indkvarteringen skal der så vidt muligt tages hensyn til sårbare personer, herunder mindreårige, seksuelle minoriteter mv., ligesom de indkvarterede udlændinge sigtes mod at blive placeret dér, hvor det efter en konkret vurdering er mest hensigtsmæssigt, herunder i forhold til den sagsbehandlingsfase, den enkelte befinder sig i.

Udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, hviler på en grundlæggende forudsætning om, at Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt selvsagt først indtræder, såfremt udlændingen ønsker at være omfattet. I praksis betyder dette, at vedkommende skal lade sig indkvartere på et asylindkvarteringssted. Et fravalg vil omvendt ikke indebære, at den pågældende af denne grund får ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning. En udlænding, der ikke er indkvarteret på et asylindkvarteringssted, vil alene være omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, såfremt dette er særskilt reguleret. Der gælder dog særlige regler for asylansøgere, som efter ansøgning til Udlændingestyrelsen og efter nærmere fastsatte betingelser kan tage ophold uden for et asylindkvarteringssted og modtage forsørgelse af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens §§ 42 l og 42 k.

Udlændingestyrelsen kan træffe bestemmelse om, at en udlænding skal flytte fra et asylindkvarteringssted til et andet, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7. En flytning kan bl.a. være begrundet i ordenshensyn, hensyn til den enkelte eller andre beboere, hensynet til den bedst mulige udnyttelse af indkvarteringskapaciteten, tilknytningsforhold til særlige grupper el. lign. En flytning kan også være begrundet i, at den enkelte udlænding har udvist truende eller voldelig adfærd over for personalet på asylindkvarteringsstedet. Hvis en udlænding ikke efterkommer Udlændingestyrelsens anvisning om indkvartering, kan Udlændingestyrelsen pålægge udlændingen at tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse. Styrelsens afgørelse om flyttepålæg kan ikke påklages.

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 14, fastsætter Udlændingestyrelsen nærmere regler om Udlændingestyrelsens eller udlændinges afholdelse af udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1-4, herunder om beregningen af udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser samt gennemsnitstakster for en given ydelse over en given periode.

Det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 42 a, stk. 14, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 11 som fremsat, side 18f, at de sundhedsmæssige ydelser, som Udlændingestyrelsen dækker udgifterne til, omfatter behandling, som anses for nødvendig, men ikke akut. Det kan f.eks. være hospitalsbehandling, behandling ved speciallæger, psykologbehandling, tandlægebehandling m.v. I praksis anses en sundhedsmæssig ydelse eller behandling for nødvendig, hvis den er smertelindrende eller uopsættelig. En behandling anses for uopsættelig, hvis den ikke kan vente, til udlændingen meddeles opholdstilladelse eller udrejser, fordi tilstanden ellers kan indebære ikke ubetydelige risici for livsvarige mén, udvikling af svær progression af sygdom eller kronificering af tilstanden. Som eksempel på smertelindrende behandling kan nævnes tandlægebehandling for huller i tænderne.

Det fremgår endvidere, at Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse også dækker nødvendige sociale foranstaltninger. En social foranstaltning kan være nødvendig, hvis den – under hensyn til det midlertidige ophold som asylansøger mv. – må anses for væsentlig for den pågældende persons livsvilkår. Som eksempler på nødvendige sociale foranstaltninger kan nævnes personlig pleje og praktisk hjælp til personer med betydelig nedsat funktionsevne, omsorg for og pædagogisk arbejde med børn samt specialundervisning af handicappede børn.

Det bemærkes, at børn og unge under 18 år, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, efter fast praksis og under hensyntagen til FN's Børnekonventions artikel 2 og 24 har adgang til samme sundhedsbehandling som herboende børn.

Udlændingestyrelsens afgørelser om afslag på afholdelse af udgifter til sociale foranstaltninger og sundhedsmæssige

ydelser kan påklages til Ankestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 5.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 3, er bl.a. asylansøgere ikke omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, hvis den pågældende har lovligt ophold her i landet efter udlændingelovens regler herom, hvis udlændingens opholdssted ikke kendes, eller hvis udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning end lov om aktiv socialpolitik. Har udlændingen indgået ægteskab med en herboende person, eller er udlændingen mindreårig og privat indkvarteret hos herboende forældre i medfør af udlændingelovens § 42 l, stk. 3, er den pågældende endvidere ikke omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgerforpligtelse, medmindre særlige grunde foreligger.

Endvidere kan Udlændingestyrelsen efter udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., pålægge en udlænding at betale udgifterne til udlændingens eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et asylindkvarteringssted, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil.

2.9.1.2. Ydelser til indkvarterede udlændinge

En del af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt efter udlændingelovens § 42 a kan opfyldes ved udbetaling af kontante ydelser, jf. udlændingelovens § 42 b, eller ved etablering af vederlagsfri bespisningsordning.

Efter udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 1. pkt., får en udlænding, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, udbetalt en grundydelse, som forudsættes at dække udlændingens udgifter til kost, medmindre den pågældende er indkvarteret på et asylindkvarteringssted, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning.

En udlænding kan få udbetalt et forsørgertillæg, hvis vedkommende har forsørgelsespligt over for et barn under 18 år, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 3-7. Der kan kun udbetales 1 forsørgertillæg pr. barn. Det gælder også i en situation, hvor barnets forældre ikke er samlevende, og hvor barnet bor på skift hos hver af forældrene, ligesom der højst kan udbetales 2 forsørgertillæg pr. familie. Udlændinge, som har forsørgelsespligt over for mere end to mindreårige børn, får udbetalt et nedsat forsørgertillæg for det 3. og eventuelt 4. barn. Der kan ikke udbetales hverken forsørgertillæg eller nedsat forsørgertillæg for flere end fire mindreårige børn pr. familie.

Der udbetales ikke nedsat forsørgertillæg til udlændinge, der ikke modtager grundydelse, fordi de pågældende er indkvarteret på et asylindkvarteringssted, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 6, 2. pkt.

En uledsaget udlænding under 18 år eller en udlænding under 18 år, som ikke betragtes som hørende til en af eller begge sine forældres familie, og som får udgifterne til

underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, får udbetalt en tillægsydelse, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 2.

Asylansøgere over 18 år i den indledende fase (fase 1), og dem, der er registreret som asylansøgere, jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 2 (fase 2), og som får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, får kun udbetalt en tillægsydelse, hvis de overholder deres kontrakt, hvori det er reguleret, hvilke nødvendige opgaver, undervisning og aktivering udlændingen skal deltage i.

Udlændingestyrelsens afgørelser om udbetaling af grundydelse, forsørgertillæg, nedsat forsørgertillæg og tillægsydelse, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, kan ikke påklages, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 7, nr. 1.

Udlændinge, der ikke er registreret som asylansøgere (fase 1) eller har frafaldet en sådan ansøgning, medmindre den pågældende har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b (humanitær opholdstilladelse), og denne ansøgning har opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 33 b, eller den pågældende har indgivet ansøgning om genoptagelse af asylsagen eller sagen om humanitær opholdstilladelse, og denne ansøgning har opsættende virkning, får udbetalt dels et lavere forsørgertillæg pr. dag og dels en lavere tillægsydelse pr. dag, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 5 og stk. 10, 2. pkt., end andre asylansøgere.

Efter udlændingelovens § 42 b, stk. 11, 1. pkt., udbetaler indkvarteringsoperatøren de omhandlede ydelser. Takster for kontante ydelser fremgår af udlændingelovens § 42 b, stk. 2, 4-6 og 19. I medfør af udlændingelovens § 42 b, stk. 17, er ydelserne fastsat i 2016-beløb og reguleres fra og med 2017 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om satsreguleringsprocent. De aktuelle takster for grundydelse, forsørgertillæg, nedsat forsørgertillæg, tillægsydelse og naturalieydelser fremgår af vejledning nr. 10110 af 8. december 2021 om regulering pr. 1. januar 2022 af beløbssatser efter udlændingeloven m.v.

Efter udlændingelovens § 42 b, stk. 13, kan en udlænding under Udlændingestyrelsens forsørgelse få udleveret naturalieydelser, herunder i form af tøj- og hygiejnepakker, såfremt den pågældende har særligt behov herfor. De nærmere regler om naturalieydelser fremgår af bekendtgørelse nr. 1358 af 15. december 2005 om udlevering af naturalieydelser til asylansøgere m.fl.

2.9.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.9.2.1. Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt for udlændinge, der er indkvarteret

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og vælger at lade sig indkvartere på et asylindkvarteringssted i videst muligt omfang skal have

samme muligheder for at kunne modtage Udlændingestyrelsens forsørgelse som indkvarterede asylansøgere, indtil de meddeles opholdstilladelse.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., stk. 3-7 og 14, med de fornødne tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse for udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, og indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse.

Efter lovforslagets § 30, stk. 2, overgår ansvaret for en udlænding, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitation, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvarets overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

Det foreslås endvidere, at det fastsættes i lovforslaget, at en udlænding, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, skal have mulighed for at modtage forsørgelse af Udlændingestyrelsen og blive indkvarteret på et asylindkvarteringssted, indtil det tidspunkt, hvor ansvaret efter lovforslagets § 30, stk. 2, overgår til kommunalbestyrelsen, medmindre de f.eks. selv har tilstrækkelige midler til at kunne betale udgifterne til deres og deres families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Det bemærkes, at der med den foreslåede ordning om Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt ikke følger en pligt for de udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, til at skulle lade sig indkvartere på et asylindkvarteringssted og modtage Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. også nærmere om under pkt. 2.9. Den foreslåede ordning giver således de udlændinge, som indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, mulighed for at tilvælge Udlændingestyrelsens forsørgelse. Dette forudsætter, at de pågældende lader sig indkvartere på et asylindkvarteringssted, eksempelvis fordi de ikke selv har alternativ indkvartering og/eller midler til at kunne betale udgifterne til deres og deres families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser mv. Måtte de pågældende være i besiddelse af tilstrækkelige midler, kan der efter omstændighederne blive tale om, at Udlændingestyrelsen kan meddele pålæg om, at de pågældende skal betale for deres underhold mv., jf. lovforslagets § 14.

Endvidere bemærkes, at Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt helt grundlæggende handler om, at styrelsen har ansvar for at sikre, at de udlændinge, der kommer til Danmark og ønsker at modtage styrelsens forsørgelse, skal have et sted at bo under ordnede forhold, kost og dækning af de øvrige mest basale behov, såsom tøj og nødvendig sundhedsbehandling mv. Ændringer i situationen, herunder særligt antallet af indrejsende fordrevne udlændinge fra Ukraine, kan derfor betyde, at niveauet for omfanget og rammerne for Udlændingestyrelsens forsørgelse løbende må tilpasses efter situationen, forudsat at dette sker under ordnede forhold og under hensyntagen til Danmarks internationale forpligtelser.

Der henvises herved til lovforslagets §§ 14 og 20.

Da Ankestyrelsen allerede i dag er klageinstans i forhold til klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger, som er truffet vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, foreslås det, at Ankestyrelsen tilsvarende skal behandle klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger, som er truffet efter den foreslåede bestemmelse om styrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, for de udlændinge, der efter lovforslagets § 14 er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse.

Der henvises herved til lovforslagets § 28, stk. 6 .

2.9.2.2. Ydelser til indkvarterede udlændinge

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, og er under Udlændingestyrelsens forsørgelse, fordi de er indkvarteret på asylindkvarteringssted og i øvrigt opfylder de nærmere betingelser for at modtage styrelsens forsørgelse, skal have samme muligheder for at modtage ydelser af Udlændingestyrelsen som asylansøgere, der er registrerede som asylansøgere her i landet, jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 1 (fase 2), mens Udlændingestyrelsen behandler deres ansøgning, og indtil kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for udlændingen.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 42 b, stk. 1-4, stk. 6 og 7, stk. 8, 2.-6. pkt., stk. 9, stk. 10, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., stk. 13 og 17, med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter lovforslagets § 14.

Den foreslåede ordning betyder bl.a., at de omfattede udlændinge på samme vis som for asylansøgere i fase 2, der indkvarteret på et asylindkvarteringssted, vil kunne modtage kontante ydelser til tøj, hygiejneartikler mv. og til kost, medmindre de pågældende udlændinge bor på et asylindkvarteringssted med vederlagsfri bespisningsordning.

De kontante ydelser udgør en grundydelse, medmindre udlændingen bor på et center med vederlagsfri bespisningsordning, et forsørgertillæg for et eventuelt 1. og 2. barn og et reduceret forsørgertillæg for et eventuelt 3. og 4. barn, hvis udlændingen har forsørgerpligt over børn under 18 år, som vedkommende er indkvarteret sammen med.

En uledsaget mindreårig udlænding eller en udlænding under 18 år, som ikke betragtes som hørende til en af eller begge sine forældres familie, og som får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, vil tillige få udbetalt en tillægsydelse.

Der henvises herved til lovforslagets § 15, stk. 1.

Endvidere foreslås det, at en udlænding over 18 år, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, og som har opholdt sig her i landet i mindre end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, vil få udbetalt en tillægsydelse. Det bemærkes, at en udlænding over 18 år, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, og som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, vil skulle overholde sin kontrakt som betingelse for (fortsat) udbetaling af tillægsydelse.

Der henvises herved til lovforslagets § 15, stk. 2, og § 16.

Endvidere foreslås det, at indkvarteringsoperatørerne tillæges kompetencen til at afgøre, om voksne udlændinge har overholdt sin kontrakt, jf. nærmere nedenfor under pkt. 2.10, og dermed, om der kan udbetales tillægsydelse til den pågældende.

Der henvises herved til lovforslagets § 15, stk. 3.

2.10. Kontrakt om udførelse af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af asylindkvarteringsstederne og deltagelse i undervisning og aktivering

2.10.1. Gældende ret

I den periode, hvor en asylansøger over 18 år opholder sig her i landet, indtil den pågældende enten meddeles opholdstilladelse eller udrejser, skal den pågældende bl.a. deltage i forskellige undervisnings- og aktiveringstilbud efter bl.a. udlændingelovens §§ 42 e og 42 f, der regulerer, hvorledes udlændinge omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse skal og i øvrigt har adgang til at deltage i undervisning og aktivering, der udbydes af bl.a. indkvarteringsoperatører og andre samarbejdspartnere.

Endvidere skal asylansøgeren udføre nødvendige opgaver, f.eks. madlavning til sig selv og familien eller deltagelse i fælles madlavning på asylindkvarteringsstedet, såfremt asylindkvarteringsstedet ikke har vederlagsfri bespisningsordning, rengøring på egne værelser, daglig udvendig og indvendig oprydning og rengøring af fællesområder samt pasning og renholdelse af udenomsarealer.

Det bemærkes, at voksne udlændinge, der er indkvarteret på et modtagecenter, ikke tilbydes undervisning og aktivering, med undtagelse af asylansøgerkurset, jf. nærmere nedenfor, medmindre de har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for udlændingens indgivelse af asylansøgningen, jf. udlændingelovens § 42 e, stk. 5, og § 42 f, stk. 5.

Aktivering af asylansøgere tilrettelægges både internt i centerregi og eksternt.

Efter udlændingelovens § 42 e, stk. 1, kan asylansøgere over 17 år i den indledende fase (fase 1), og dem, der er registre-

ret som asylansøgere, jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 2 (fase 2), og som er indkvarteret på et asylindkvarteringscenter, deltage i aktivering i form af andre opgaver end dem, der er omfattet af udlændingelovens § 42 d, stk. 1. Det betyder i praksis, at denne gruppe af asylansøgere kan hjælpe med at udføre andre opgaver på centeret end de daglige, nødvendige opgaver – såkaldt intern aktivering. Det kan dreje sig om f.eks. mindre vedligeholdelsesopgaver samt renholdelse af udenomsarealer.

Herudover kan asylansøgere over 17 år, der er blevet registreret som asylansøgere (fase 2), deltage i aktivering i en intern produktionsvirksomhed i tilknytning til asylindkvarteringssteder, i særligt tilrettelagt praktik uden for centeret af kortere varighed eller ulønnet humanitært eller andet frivilligt arbejde, jf. udlændingelovens § 42 e, stk. 2, 1. pkt. Den interne produktionsvirksomhed på et asylindkvarteringssted kan eksempelvis være et sy- eller cykelværksted.

Endelig kan asylansøgere i den indledende fase (fase 1), og dem, der er registreret som asylansøgere (fase 2), deltage i særskilt tilrettelagt aktivering, hvis ganske særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 42 e, stk. 3. Ganske særlige grunde kan f.eks. være alvorlig sygdom, psykiske lidelser eller høj alder.

Efter udlændingelovens § 42 e, stk. 4, bestemmer indkvarteringsoperatøren, om en asylansøger skal deltage i aktivering som nævnt i udlændingelovens § 42 e, stk. 1-3.

Efter udlændingelovens § 42 f, stk. 1, skal asylansøgere over 18 år, der befinder sig i den indledende fase (fase 1), medmindre særlige grunde taler derimod, deltage i et asylansøgerkursus, der skal give udlændingen et helt indledende kendskab til dansk sprog og danske kultur- og samfundsforhold samt arbejdsmarkeds-, uddannelses- og boligforhold. Asylansøgerkurset forudsættes påbegyndt, mens den pågældende befinder sig på et modtagecenter. Hvis asylansøgeren forinden asylansøgerkursets gennemførelse overføres til et opholdscenter, skal asylansøgerkurset fortsættes og afsluttes på opholdscenteret.

Asylansøgere over 18 år, der befinder sig i den indledende fase (fase 1), og som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om asyl, samt asylansøgere over 18 år, der er blevet registreret som asylansøgere (fase 2), skal, medmindre særlige grunde taler derimod, deltage i undervisning i engelsk sprog eller anden undervisning, jf. udlændingelovens § 42 f, stk. 2, 1. pkt. Undervisningen kan ud over engelskundervisning indeholde modersmålsundervisning samt undervisning i fag, der dels giver asylansøgeren færdigheder, som kan gavne integrationen her i landet, hvis de pågældende meddeles opholdstilladelse her i landet, dels forbereder asylansøgerne på en tilværelse i hjemlandet eller tidligere opholdsland, hvis de pågældende får afslag på asyl.

Asylansøgere, der er blevet registreret som asylansøgere (fa-

se 2), kan endvidere deltage i danskundervisning, jf. udlændingelovens § 42 f, stk. 2, 2. pkt.

Herudover kan asylansøgere over 18 år, der er blevet registreret som asylansøgere (fase 2), deltage i undervisning i andre fag, i det omfang en indkvarteringsoperatør tilbyder sådan undervisning, jf. udlændingelovens § 42 f, stk. 3. I praksis kan der eksempelvis være tale om fremmedsprog, tekniske fag og it-fag.

Endelig kan asylansøgere over 18 år i fase 1 og 2 deltage i særskilt tilrettelagt undervisning, hvis ganske særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 42 f, stk. 4. Ganske særlige grunde kan f.eks. være alvorlig sygdom, psykiske lidelser eller høj alder.

Efter udlændingelovens § 42 f, stk. 8, bestemmer indkvarteringsoperatøren, om en asylansøger skal deltage i undervisning som nævnt bl.a. i udlændingelovens § 42 f, stk. 1-4.

Mens en asylansøger over 18 år får behandlet sin ansøgning om asyl, skal asylansøgeren, der er indkvarteret på et asylindkvarteringssted, indgå i en kontrakt med indkvarteringsoperatøren, jf. udlændingelovens § 42 c, stk. 1. Kontrakten fastsætter omfang og indhold af de nødvendige opgaver i forbindelse med driften af asylindkvarteringsstedet, som udlændingen har pligt til at medvirke til udførelsen af, jf. udlændingelovens § 42 d, det asylansøgerkursus, som udlændingen skal deltage i, samt undervisning og aktivering som aftalt eller fastsat af indkvarteringsoperatøren, jf. herved udlændingelovens § 42 c, stk. 3, nr. 1-4.

Det følger af udlændingelovens § 42 c, stk. 2, at kontrakten skal indgås på grundlag af den enkelte udlændings færdigheder og forudsætninger. Kontrakten indgås senest en uge efter udlændingens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 (asyl). Kan der ikke opnås enighed om kontraktens indhold, fastsættes indholdet af indkvarteringsoperatøren.

Ud over udlændingelovens bestemmelser i §§ 42 d-f om nødvendige opgaver, undervisning og aktivering er området reguleret ved bekendtgørelse nr. 1224 af 12. august 2020 om undervisning og aktivering m.v. af asylansøgere m.fl., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1973 af 13. oktober 2021.

2.10.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og er indkvarteret på et asylindkvarteringssted, så vidt muligt bør bruge ventetiden, hvor deres ansøgning er under behandling, konstruktivt, således at der skabes forudsætninger for, at de udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i Danmark, hurtigt og effektivt kan fortsætte deres liv og aktivt være en del af det danske samfund, og at udlændingene på den baggrund bør tilbydes målrettet aktivering og undervisning.

Grundet den helt særlige og ekstraordinære situation i Danmark som følge af den forventede tilstrømning af fordrevne udlændinge fra Ukraine og det forhold, at den foreslåede ordning efter lovforslaget sigter mod en særlig og hurtig behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter lovforslaget, finder Udlændinge- og Integrationsministeriet imidlertid, at de pågældende udlændinge først bør have mulighed for at deltage i en særligt tilrettelagt ordning om undervisning og aktivering, mens deres ansøgning er under behandling hos udlændingemyndighederne, hvis de pågældende undtagelsesvist har opholdt sig i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for deres indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

I tilknytning hertil finder Udlændinge- og Integrationsministeriet, at 17-årige udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, i videst muligt omfang bør have muligheden for at kunne deltage i den samme særligt tilrettelagte ordning om undervisning og aktivering som udlændinge over 18 år.

Det foreslås derfor, at der udarbejdes en kontrakt for de udlændinge over 18 år, der er indkvarteret på et asylindkvarteringssted og får behandlet en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, og som har opholdt sig i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for udlændingens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Kontrakten fastlægger omfanget og indholdet af de nødvendige opgaver, som udlændingen skal udføre, og den aktivering og undervisning, som udlændingen skal deltage i.

Endvidere foreslås, som det gælder for andre udlændinge over 18 år omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, at der etableres et belønningssystem, således at de udlændinge, der opfylder deres forpligtelser efter kontrakten, modtager højere kontante ydelser end udlændinge, der ikke opfylder deres forpligtelser efter kontrakten. Der henvises til pkt. 2.9.2.2 og 2.10.2 og lovforslagets § 15, stk. 3.

Den særlig tilrettelagte ordning med undervisning og eventuel aktivering skal give udlændingen et indledende kendskab til dansk sprog og danske kultur- og samfundsforhold samt arbejdsmarkeds-, uddannelses- og boligforhold.

Ydermere foreslås det, at kontraktens omfang og indhold i videst muligt omfang tilpasses den enkelte udlændings færdigheder, kompetencer og den pågældende personlige forhold, ligesom kontrakterne skal tilpasses efter, om indkvarteringsoperatøren har mulighed for at stille undervisnings- og aktiveringstilbud til rådighed. Ved særlige forhold som f.eks. ved sygdom eller lignende kan udlændingen fritages, ligesom de særlige lokale forhold, som indkvarteringsoperatørerne har i forhold til at drive asylindkvarteringsstederne, kan betyde, at indkvarteringsoperatørerne alene er forpligtet til at tilbyde undervisning og aktivering i de perioder og i det omfang, som de særlige forhold tilsiger.

Videre foreslås det, at 17-årige udlændinge, der er indkvarteret på et asylindkvarteringssted og får behandlet en ansøg-

ning om opholdstilladelse efter lovforslaget, og som har opholdt sig i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for udlændingens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, vil kunne deltage i den særligt tilrettelagte ordning med undervisning og aktivering.

Der henvises herved til lovforslagets § 16.

2.11. Børn i den undervisningspligtige alder

2.11.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 42 g, stk. 1, 1. pkt., skal børn i den undervisningspligtige alder, jf. § 34, stk. 1, i lov om folkeskolen, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, deltage i særskilt tilrettelagt undervisning eller i en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves efter den særskilt tilrettelagte undervisning. Børn, herunder asylansøgerbørn, i den skolepligtige alder, er således i lighed med herboende børn undervisningspligtige.

Undervisning i kommunale folkeskoler og andre skoleformer kan træde i stedet for den særskilt tilrettelagte undervisning, men dette forudsætter, at de kommunale skolemyndigheder henholdsvis vedkommende institution godkender en anmodning fra indkvarteringsoperatøren. En anmodning om optagelse i folkeskolen kan bl.a. fremsættes, hvis barnet er privat indkvarteret efter udlændingelovens § 42 l, eller hvis undervisning i folkeskolen vil være til gavn for det enkelte barn. Ved en beslutning om sidstnævnte tages hensyn til det enkelte barns sproglige og faglige modenhed samt til varigheden af barnets ophold her i landet. Er barnet indkvarteret på et asylindkvarteringssted, tages der tillige hensyn til den forventede varighed af barnets ophold på asylindkvarteringsstedet.

Med hjemmel i udlændingelovens § 42 g, stk. 1, 2. og 3. pkt., og efter forhandling med børne- og undervisningsministeren og beskæftigelsesministeren er der fastsat nærmere regulering af undervisning af børn efter udlændingelovens § 42 g i bekendtgørelse nr. 1224 af 12. august 2020 om undervisning og aktivering mv. af asylansøgere m.fl., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1973 af 13. oktober 2021.

Det følger heraf bl.a., at undervisningen på modtagecentre skal give børnene et indledende kendskab til det danske sprog og samfund. Hvis børnene opholder sig mere end 6 uger på et modtagecenter eller opholder sig på et andet asylindkvarteringssted, skal den særskilt tilrettelagte undervisning i indhold og omfang svare til den undervisning, der tilbydes tosprogede elever i den danske folkeskole. Undervisningen omfatter undervisning i dansk, engelsk og undervisning i folkeskolens øvrige fag og obligatoriske emner samt understøttende undervisning. Der skal så vidt muligt tilbydes modersmålsundervisning og individuelt tilpassede undervisningstilbud. Børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, kan gives specialundervisning i det omfang, der er mulighed herfor, og særlige undervisnings-

ordninger kan etableres for fysisk og psykisk handicappede børn.

Endvidere følger det bl.a., at undervisningen tilrettelægges med udgangspunkt i det enkelte barns særlige situation. Tilrettelæggelsen skal tage hensyn til det enkelte barns alder og forudsætninger og give det enkelte barn muligheder for at anvende og udbygge allerede tilegnede kundskaber og færdigheder. Tilrettelæggelsen kan endvidere i videst muligt omfang tage hensyn til udskiftningen blandt børnene på asylindkvarteringsstedet og til den gruppe af børn, som deltagere i indkvarteringsoperatørens skoletilbud i længere tid.

2.11.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at børn i den undervisningspligtige alder, der er under Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, i lighed med andre børn omfattet af udlændingelovens § 42 g, stk. 1, så vidt muligt skal deltage i særskilt tilrettelagt undervisning eller undervisning, der står mål med, hvad der kræves efter den særskilt tilrettelagte undervisning, jf. udlændingelovens § 42 g, stk. 1, 1. pkt., og have de samme muligheder for at kunne deltage i undervisning i kommunale folkeskoler og andre skoleformer.

Dette er baggrunden for, at det foreslås, at den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 g, stk. 1, skal finde tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger, som lovforslaget tilsiger.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsens forpligtelse til at tilbyde særskilt tilrettelagt undervisning eller undervisning, der står mål med, hvad der kræves efter den særskilt tilrettelagte undervisning, helt grundlæggende handler om, at styrelsen har ansvar for at sikre, at de undervisningspligtige børn faktisk modtager undervisning. Ændringer i situationen, herunder særligt antallet af indrejsende fordrevne udlændinge fra Ukraine, kan derfor betyde, at niveauet for omfanget og rammerne for undervisningen løbende må tilpasses efter situationen, forudsat at dette sker under ordnede forhold og under hensyntagen til gældende ret i øvrigt.

Der henvises herved til lovforslagets § 17.

2.12. Fravigelse af hensyn til at sikre kapacitet, forsørgelse og indkvarteringsforhold

2.12.1. Gældende ret

Udlændingestyrelsen er ansvarlig for at tilvejebringe og drive asylindkvarteringssteder for udlændinge, der er undergivet Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, 1. pkt. Opgaven med at tilvejebringe nye asylindkvarteringssteder til udlændingene kan ske i samarbejde med private organisationer eller selskaber eller statslige styrelser, som er godkendt hertil af udlændinge- og integrationsministeren, eller kommuner, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, 2. pkt.

Formålet med indkvarteringsopgaven er at sikre bl.a., at de indkvarterede udlændinge får en værdig og tryk ventetid under deres sags behandling og indtil overgangen til integration eller udrejse af Danmark. I den forbindelse er det vigtigt, at der skabes rum for etablering af ordnede indkvarteringsforhold, og at Udlændingestyrelsen og indkvarteringsoperatørerne har de praktiske forudsætninger for at kunne håndtere de udlændinge, der måtte ønske at blive indkvarteret, herunder modtage Udlændingestyrelsens forsørgelse, således at udlændingenes basale behov opfyldes.

2.12.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De russiske væbnede styrkers militære invasion af Ukraine den 24. februar 2022 har medført en helt ekstraordinær situation i Danmark, og der er allerede lagt et pres på den eksisterende kapacitet til indkvartering af de fordrevne udlændinge, som er indrejst i landet og har indgivet en ansøgning om asyl.

Det må forventes, at langt de fleste af de fordrevne udlændinge, der allerede er indrejst i landet, og dem der løbende vil indrejse i landet, vil indgive en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget. Ændringer i situationen, herunder særligt antallet af indrejsende fordrevne udlændinge fra Ukraine, vil hurtigt kunne lægge et massivt pres på dels Udlændingestyrelsens og indkvarteringsoperatørernes håndtering af forsørgelse og indkvartering af de udlændinge, der efter lovforslagets måtte ønske at blive indkvarteret på et asylindkvarteringssted og modtage Udlændingestyrelsens forsørgelse, og dels udlændingemyndighedernes behandling af ansøgninger om opholdstilladelser efter lovforslaget.

Det er på baggrund heraf Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det er nødvendigt at skabe mulighed for fremadrettet, såfremt tilstrømningen tilsiger dette, at kunne fravige en række pligter for Udlændingestyrelsen og indkvarteringsoperatørerne og rettigheder for de indkvarterede af hensyn til at sikre opretholdelse af kapacitet til behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter lovforslaget og sikre grundlæggende forsørgelse samt indkvartering af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder det i den forbindelse afgørende at sikre Udlændingestyrelsen og indkvarteringsoperatørerne mulighed for at allokere de nødvendige ressourcer til prioritering af etablering og drift af indkvartering og forsørgelse til de udlændinge, der måtte ønske at blive indkvarteret og modtage forsørgelse, ved at fravige en række forpligtelser og rettigheder.

Det foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren i en situation med ekstraordinært pres på Udlændingestyrelsens kapacitet får bemyndigelse til at kunne fastsætte regler for en bestemt periode om fravigelse af pligter og rettigheder efter lovforslagets § 15, stk. 3, og §§ 16-19, om bl.a. indgåelse af kontrakt om undervisning til de indkvarterede udlændinge

mv., når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kapacitet til behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter lovforslaget og etablering og drift af forsørgelse samt indkvartering af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Endvidere foreslås, at regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for fravigelsen af de pågældende rettigheder og pligter.

Der henvises herved til lovforslagets § 20.

2.13. Fordeling af personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov

2.13.1. Gældende ret

Det følger af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., at en asylansøger, der opholder sig her i landet, som udgangspunkt får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, indtil vedkommende meddeles opholdstilladelse eller udrejser eller udsendes, jf. dog udlændingelovens § 42 a, stk. 3 og 4, og § 43, stk. 1.

En udlænding, der bliver meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1-3 (asyl), § 9 b (humanitær opholdstilladelse), § 9 c (familiesammenføring) eller § 9 e (opholdstilladelse efter kosovonødloven), får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4, stk. 2, jf. dog udlændingelovens § 42 a, stk. 3 og 4.

Efter integrationslovens § 4, stk. 1, har kommunalbestyrelsen ansvaret for bl.a. boligplacering af flygtninge, der er visiteret til den pågældende kommune, jf. kapitel 3, selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer eller introduktionsprogrammer for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, jf. kapitel 3 a og 4, udbetaling af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse til udlændinge omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram, jf. kapitel 5 og lov om aktiv socialpolitik, udbetaling af hjælp i særlige tilfælde, jf. kapitel 6, og samordning heraf med den øvrige integrationsindsats i kommunen.

Det fremgår af integrationslovens § 4, stk. 2, at ansvaret for flygtninge efter stk. 1 påhviler kommunalbestyrelsen fra udgangen af den første hele måned fra tidspunktet for afgørelsen om visitering, jf. § 10, stk. 1. Falder den 1. i en måned i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for en flygtning til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag. Kommunalbestyrelsen kan med den pågældendes samtykke overtage ansvaret for en flygtning efter stk. 1 før udgangen af den første hele måned efter afgørelsen om visitering.

Det følger af reglerne i integrationslovens kapitel 3 om bo-

ligplacering, at nye flygtninge fordeles til landets kommuner efter et kvotesystem. Formålet med kvotesystemet er at sikre en jævn geografisk fordeling af udlændinge med henblik på at opnå bedre forudsætninger for en vellykket integration samt at sikre, at flere deltager i integrationsopgaven.

Efter integrationslovens § 6 udsender Udlændingestyrelsen hvert år senest den 1. maj meddelelse om det antal flygtninge, som Udlændingestyrelsen påregner, at der meddeles opholdstilladelse til i det kommende år (landstallet). Udlændingestyrelsen skal ændre et fastsat landstal på 8.000 eller derunder, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 40 pct. Udlændingestyrelsen skal ændre et fastsat landstal på over 8.000, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 25 pct.

Efter integrationslovens § 7 fastsætter Udlændingestyrelsen det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det kommende kalenderår. De fastsatte regionskvoter udsendes samtidigt med landstallet. Ændres landstallet for det indeværende eller kommende kalenderår, jf. § 6, 2. og 3. pkt., fastsætter Udlændingestyrelsen samtidig med udsendelsen af det ændrede landstal det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte regioner i det pågældende år, jf. § 7, stk. 2.

Det fremgår af integrationslovens § 8, at kommunalbestyrelsen inden for en region skal søge at aftale, i hvilken kommune det antal, der er fastsat i regionskvoterne, jf. § 7, stk. 1, skal boligplaceres i det kommende år (aftalte kommunekvoter). Aftalen skal meddeles Udlændingestyrelsen inden den 10. september. Ændres de fastsatte regionskvoter, jf. § 7, stk. 2, fastsætter Udlændingestyrelsen for hver kommune i regionen det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte kommuner i det indeværende eller kommende kalenderår, jf. § 8, stk. 2. Har kommunalbestyrelserne inden for en region ikke givet meddelelse om indgåelse af en aftale efter § 8, stk. 1 til Udlændingestyrelsen inden den 10. september, fastsætter Udlændingestyrelsen inden den 30. september for hver kommune i regionen det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte kommuner i det kommende år (fastsatte kommunekvoter), jf. § 8, stk. 3.

Efter integrationslovens § 9, fastsætter udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om landstal, jf. § 6, om fastsættelse af regionskvoter, jf. § 7, og om indgåelse af aftaler om og fastsættelse af kommunekvoter, jf. § 8.

Efter integrationslovens § 10, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning, afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering), jf. dog stk. 2 vedrørende uledsagede mindreårige.

Efter integrationslovens § 10, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen registrere en flytning, som visiteres til den pågæl-

dende kommune i medfør af § 10, stk. 1 eller 2, i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet landet i den pågældende kommune. Det gælder uanset, om flygtninge i en tidsbegrænset periode midlertidigt tager ophold i en anden kommune som led i aktivering. Efter integrationslovens § 10, stk. 4, skal registrering i medfør af integrationslovens § 10, stk. 3, foretages med virkning senest fra den dato, hvor ansvaret for flygtningen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 4.

Det fremgår af integrationslovens § 10, stk. 5, at hvis den ansvarlige kommunalbestyrelse ikke foretager registrering af en flygtning omfattet af integrationslovens § 10, stk. 3, så registrerer Udlændingestyrelsen i Det Centrale Personregister (CPR) flygtningen som tilflyttet landet i den pågældende kommune. Registrering i medfør af integrationslovens § 10, stk. 3 eller 5, finder sted, uanset om flygtningen tager bopæl eller ophold i kommunen fra den i integrationslovens § 10, stk. 4 nævnte dato, jf. integrationslovens § 10, stk. 6.

Udlændinge- og integrationsministeren kan i medfør af integrationslovens § 10, stk. 7, fastsætte nærmere regler om Udlændingestyrelsens afgørelser efter integrationslovens § 10, stk. 1 eller 2 og om registrering i Det Centrale Personregister, jf. integrationslovens § 10, stk. 3-6.

Efter integrationslovens § 11, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om visitering på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. integrationslovens § 8, den pågældende flygtnings personlige forhold samt forholdene i kommunen.

Efter integrationslovens § 11 a, stk. 1, skal asylansøgere, som er flyttet i egen bolig eller privat indkvarteret efter hhv. udlændingelovens § 42 k (adgangen for asylansøgere til at flytte i egen bolig) eller § 42 l (adgangen for asylansøgere til at blive indkvarteret privat), som udgangspunkt visiteres til den kommune, hvortil den pågældende er enten flyttet eller indkvarteret. Hvis kommunens kvote på tidspunktet for afgørelsen om visitering er opbrugt, skal Udlændingestyrelsen inden en afgørelse om visitering til kommunen indhente en udtalelse fra kommunalbestyrelsen om, hvorvidt der er særlige grunde til, at pågældende og dennes familie ikke skal boligplaceres i kommunen.

Udlændingestyrelsen kan dog visitere til en anden kommune end nævnt i § 11 a, stk. 1, hvis ganske særlige forhold hos den pågældende flygtning eller hos kommunen tilsiger det, jf. § 11 a, stk. 2.

Det fremgår af integrationslovens § 12, stk. 2, at kommunalbestyrelsen ikke kan anvise et midlertidigt opholdssted eller en bolig, som er beliggende i et udsat boligområde, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v.

Efter § 12, stk. 7, kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om anvisning af et midlertidigt opholdssted for flygtninge.

Bemyndigelsesbestemmelserne i lovens § 9, § 10, stk. 7, og

§ 12, stk. 7, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1290 af 31. august 2020 om boligplacering af flygtningen, der i kapitel 2, 3, 4 og 5 i bekendtgørelsen fastsætter nærmere regler om bl.a. opgørelsesmetoder ift. opgørelse af landstal, samt regions- og kommunekvoter og efterfølgende visitering af flygtninge.

2.13.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.

I overensstemmelse med den politiske aftale om lovgivning for fordrevne ukrainere, lægges der med lovforslaget op til at tilvejebringe et særligt og midlertidigt opholdsgrundlag til personer, der grundet krigen med Rusland er fordrevet fra Ukraine, så de pågældende under deres ophold i Danmark sikres de bedst mulige forudsætninger for hurtigt og effektivt at kunne fortsætte deres liv og være en del af det danske samfund.

Indrejsetallet har de seneste år været historisk lavt, men den aktuelle situation i Ukraine vurderes uforudsigelig med hensyn til forventning om tilstrømning til Danmark.

Det fremgår af aftalen ”Den gode modtagelse af fordrevne ukrainere” af 11 marts 2022 mellem regeringen og KL, at der er i denne ekstraordinære situation, hvor der er krig i Danmarks nærområde, er brug for nye initiativer, der hjælper de fordrevne fra Ukraine. Det foreslås i forlængelse heraf, at ukrainerne så hurtigt som muligt skal ud og bo i kommunerne, og at kommunernes nuværende rammer for midlertidige opholdssteder skal anvendes i videst mulige omfang.

Det er forventningen, at sagsbehandlingstiden hos Udlændingemyndighederne som udgangspunkt vil være væsentligt kortere end sagsbehandlingstiden for almindelige asylsager. For at sikre, at både børn og voksne, der bliver meddelt opholdstilladelse efter loven, ikke kommer til at opholde sig i indkvarteringssystemet unødigt længe, efter at de er meddelt en opholdstilladelse, og for at de hurtigst muligt vil kunne fortsætte deres liv og blive en del af det danske samfund, foreslås det konkret, at ansvaret efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov, skal overgå til kommunalbestyrelsen ikke mere end 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvarets overgang i en weekend eller på en helligdag, vil ansvaret for den pågældende overgå til kommunalbestyrelsen den førstkomende hverdag.

Integrationslovens regler om, hvornår ansvaret for flygtninge overgår fra Udlændingestyrelsen til kommunalbestyrelsen, vil således ikke finde anvendelse for de personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget.

Når kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for de personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, og ansvaret for de pågældende er overgået til kommunalbestyrelsen, vil det herefter være integrationslovens regler om, hvilke opgaver kommunalbestyrelsen har over for flygtninge.

ge, der finder anvendelse for de pågældende personer, ligesom de pågældende derudover vil være omfattet af integrationslovens regler, jf. lovforslagets § 35, nr. 3.

Det fremgår af "Aftalen om modtagelse af fordrevne ukrainere" af 11. marts 2022 mellem regeringen og KL, at fordelingen af personer med ophold efter særloven skal ske ved en særskilt fordeling, hvor der tilstræbes en jævn fordeling mellem kommunerne, så opgaven med at tage hånd om ukrainerne kan ske på bedste vis. Det fremgår endvidere, at udlændingemyndighederne løbende vil orientere kommunerne om status, og der lægges op til, at fordelingsmodellen genbesøges efter en periode på 3 måneder eller ved 10.000 meddelte opholdstilladelser efter særloven fra ikrafttrædelse med henblik på at vurdere, om der er behov for justeringer.

Det foreslås derfor i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen for hver kommune, fastsætter en forholdsmæssig andel af det samlede antal personer, som meddeles opholdstilladelse efter denne lov, som vil skulle boligplaceres i den pågældende kommune i det pågældende år.

Det foreslås, at Udlændingestyrelsen ved denne fastsættelse vil tage udgangspunkt i de beregningsmodeller for fordeling, som efter de gældende regler finder anvendelse ved fastsættelse af landstallet, samt ved fastsættelse af regional- og kommunalkvoterne efter integrationslovens §§ 6, 7 og 8.

Endvidere foreslås det, at Udlændingestyrelsen ved afgørelse om visitering vil lægge vægt på kommunernes forholdsmæssige andel, den pågældendes personlige forhold, samt forholdene i kommunen.

Der vil ved afgørelse om visitering, som anført, blive taget udgangspunkt i den opgørelsesmetode (matematiske model), som Udlændingestyrelsen i dag benytter til at udregne og fastsætte regions- og kommunekvoter. Det lægges endvidere til grund, at Udlændingestyrelsen skal genbesøge fordelingsmodellen efter en periode på tre måneder eller ved 10.000 meddelte opholdstilladelser, for at undersøge, om der er behov for genberegning. Hvis Udlændingestyrelsen beslutter af foretage genberegning, vil kommunerne skulle orienteres herom.

Der vil ved afgørelse om visitering, som anført, blive taget udgangspunkt i den opgørelsesmetode (matematiske model), som Udlændingestyrelsen i dag benytter til at udregne og fastsætte regions- og kommunekvoter.

Det betyder, at Udlændingestyrelsen ved afgørelse om visitering, skal lægge afgørende vægt på kommunernes forholdsmæssige andel.

Ved afgørelse om visitering vil Udlændingestyrelsen så vidt muligt tillige skulle lægge vægt på udlændingens personlige forhold og forholdene i kommunen.

Flere af de personer, der er fordrevet fra Ukraine, og som allerede opholder sig her i landet hos herboende nærtstående familie, og dem, der indrejser og tager ophold hos herboende

de nærtstående familie, formodes at have et ønske om at kunne blive boende sammen med, eller i nærheden af disse efter de er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget.

Det vurderes umiddelbart, at sådan boligplacering hos eller i nærheden af nærtstående familie kan være til gavn for den nyankommnes evne til hurtigt at kunne fortsætte deres liv og aktivt være en del af det danske samfund. Sådanne personlige forhold vil derfor kunne inddrages i Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering.

Flere herboende personer fra Ukraine er allerede i beskæftigelse, og der er generelt en god beskæftigelsesfrekvens blandt denne gruppe. For at understøtte indsatsen for at få personer, som er fordrevet fra Ukraine, ud i det danske samfund og i beskæftigelse skal Udlændingestyrelsen ved afgørelse om visitering tillige lægge vægt på, om den pågældende allerede har et job eller kan godtgøre at have et faktisk og reelt jobtilbud.

Det bemærkes endvidere, at ved visiteringen til en kommune af en person omfattet af lovforslaget finder de regler, som udlændinge- og integrationsministeren fastsætter i medfør af integrationslovens § 10, stk. 7, tilsvarende anvendelse. Det betyder, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal bo, på baggrund af de eksisterende regler i bekendtgørelse nr. 1290 af 31. august 2020 om boligplacering af flygtninge. Udlændingestyrelsen skal således ved afgørelse om visitering bl.a. lægge vægt på, om den pågældende har godtgjort at have et faktisk og reelt jobtilbud, eller om der foreligger ganske særlige personlige forhold, herunder hvis den pågældende har nærtstående familiemæssig tilknytning til personer, der bor i Danmark, jf. bekendtgørelsens § 12.

Bliver et barn eller ung, herunder uledsagede mindreårige anbragt i en kommune og efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, træffer Udlændingestyrelsen samtidig afgørelse om, i hvilken kommune barnet eller den unge skal bo. Fordelingen sker med udgangspunkt i den særskilte fordelingsmodel mellem landets kommuner, der følger af denne lov, hvorefter den pågældende visiteres til en kommune efter integrationslovens § 10. Det betyder, at den eksisterende praksis for visitering af anbragte børn i videst mulige omfang videreføres. Anbragte børn og unge vil således som udgangspunkt ikke blive visiteret til den anbringende kommune, men visiteret efter den særskilte fordelingsmodel, medmindre særlige forhold taler imod. Om statens refusion til kommunerne for alle udgifter til hjælp efter serviceloven for uledsagede mindreårige henvises til § 41 i denne lov, der vedrører statslig refusion til kommunerne for kommunale udgifter til visse former for hjælp efter serviceloven til udlændinge med bestemte typer af opholdstilladelse.

Det bemærkes, at der ikke med den foreslåede bestemmelse i § 30, stk. 4 vil kunne ske visitering til en kommune, alene på baggrund af, at en udlænding bor eller opholder sig hos nærtstående familie eller nære relationer i kommunen, hvis

den pågældende udlænding ikke ønsker det. Bestemmelsen vil endvidere ikke gælde, hvis en udlænding bor eller opholder sig hos familie, som ikke er nærtstående eller andre relationer i kommunen.

Det bemærkes derudover, at det forhold, at en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, under Udlændingestyrelsens behandling af sagen, har taget ophold i egen bolig eller hos bekendte eller frivillige, der har stillet en bolig eller et opholdssted til rådighed, ikke i sig selv vil indebære, at den pågældende, ved opnåelse af opholdstilladelse efter denne lov, vil blive visiteret til samme kommune, som den pågældende har opholdt sig i.

Det bemærkes, at integrationslovens såkaldte flytteregler vil gælde for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget. Det betyder, at personer der meddeles opholdstilladelse efter lovforslagets §§ 1 eller 2, stk. 1, som altovervejende hovedregel skal blive boende i den første kommune, de visiteres til eller tager ophold i, når de får opholdstilladelse i Danmark efter reglerne i integrationslovens §§ 18 og 32. Familiesammenførte er omfattet af flyttereglerne, men fordeles ikke til en kommune, da de forventes at tage ophold hos den person, som de familiesammenføres med.

Det bemærkes, at familiesammenførte til personer, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, ligesom med familiesammenførte, jf. integrationslovens § 2, stk. 3 eller 4, som altovervejende hovedregel ikke visiteres til en kommune, da den familiesammenførte forventes at tage ophold hos den person, som der er sket familiesammenføring til. Udlændingestyrelsen kan dog, hvis særlige grunde taler derfor, træffe afgørelse om, at en familiesammenført er omfattet af reglerne om boligplacering efter integrationslovens § 2, stk. 8.

Det foreslås endvidere, at afgørelser, som Udlændingestyrelsen træffer om forholdsmæssige andele efter stk. 3, 4 og 5, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen indebærer generelt, at de afgørelser, som Udlændingestyrelsen træffer om forholdsmæssige andele i medfør af loven, ikke vil kunne indbringes for udlændinge- eller Integrationsministeriet eller anden administrativ myndighed. Der vil alene være tale om afgørelser, som har betydning for kommunalbestyrelsen.

Det foreslås endelig, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om de forholdsmæssige andele, herunder regler om opgørelsesmetode og Udlændingestyrelsens genberegning som følge af tilstrømning.

Det forudsættes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen og kommunerne løbende vil holde status i forbindelse med fordeling af personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov. Kommunerne skal kunne forberede sig på, hvor stor en andel af personer, der får ophold efter denne lov, de forventes at skulle modtage. Udlændingemyndighederne vil løbende orientere kommunerne om status herpå, og herunder

mindst hver tredje måned orientere kommunerne om de aktuelle fordelingsandele.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelsen som hidtil skal anvise et midlertidigt opholdssted eller bolig til en person, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, efter reglerne i integrationslovens § 12, stk. 1.

De regler, som ministeren fastsætter i integrationslovens § 12, stk. 7, om anvisning af et midlertidigt opholdssted til flygtninge finder ligeledes tilsvarende anvendelse.

Det bemærkes endvidere, at de særlige regler, der gælder i dag i planlovens § 5 u om midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge ligeledes finder anvendelse ved etablering af midlertidige opholdssteder til personer, som meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget.

Bestemmelsen i § 5 u giver kommunerne mulighed for på visse betingelse at fravige planlovens bestemmelser om tilvejebringelse af lokalplaner, landzonetilladelser og dispensationer fra lokalplaner mv. ved bygge- og anlægsarbejder eller ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge. Reglerne giver desuden mulighed for at etablere sådanne midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge på arealer, hvor vejledende grænseværdier for støj ikke er overholdt. Dispensationer og tilladelser på grundlag af reglerne i § 5 u skal tidsbegrænses og kan højst gives med en varighed på 5 år. Kommunalbestyrelsen kan forlænge varigheden af disse dispensationer og tilladelser med op til 2 år.

Kommunerne har således efter de gældende regler mulighed for hurtigt at kunne afhjælpe et akut behov for midlertidige opholdssteder til personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget.

2.14. Mulighed for etablering af midlertidig indkvartering

2.14.1. Gældende ret

Byggeloven finder anvendelse ved opførelse af ny bebyggelse, herunder opsætning af transportable konstruktioner samt anvendelsesændringer og ombygninger, som er væsentlige med hensyn til bestemmelser i byggelovgivningen, jf. byggelovens § 2, stk. 1. Hvis der sker en ændring i anvendelsen af bebyggelse, som udløser skærpede krav i medfør af byggeloven, f.eks. ændring fra erhverv til beboelse, skal der derfor søges om byggetilladelse, jf. byggelovens § 16, stk. 1.

Ved opførelse af ny bebyggelse, herunder opsætning af transportable konstruktioner og ændret anvendelse af byggeri, skal de regler, der gælder i medfør af byggeloven på tidspunktet for ansøgning om byggetilladelse, overholdes.

Ansøgning om byggetilladelse skal indsendes til kommunalbestyrelsen, der herefter skal behandle ansøgningen. Hvis

projektet er mere komplekst i brand- og/eller konstruktionsmæssig henseende, skal der tilknyttes én eller flere certificerede rådgivere til udarbejdelse af dokumentation og kontrol til brug for byggesagen. Inden bygningen kan tages i brug, skal kommunalbestyrelsen give en ibrugtagningstilladelse.

2.14.2. Indenrigs- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.

På baggrund af den nuværende situation i Ukraine forventes der at komme et stort antal fordrevne fra Ukraine til Danmark. Dette kan lægge et massivt pres på den eksisterende kapacitet til indkvartering.

Det foreslås derfor, at byggeloven ikke finder anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til indkvartering af fordrevne fra Ukraine. En bygning eller transportabel konstruktion, som tages midlertidigt i brug til dette formål, skal dog frembyde tilfredsstillende tryghed i brand- og konstruktionsmæssig henseende.

Adgangen til at fravige byggeloven, herunder det i medfør af loven udstedte bygningsreglementet, vil alene kunne anvendes i det omfang, det er nødvendigt for at sikre tilstrækkelige indkvarteringsmuligheder.

Byggeloven varetager en række hensyn, som har meget forskellig karakter spændende fra sundhed og energibesparende hensyn til kerneområderne, som er at sikre personer mod kollaps af bygningskonstruktioner og brand.

Særligt i bygninger til indkvartering af fordrevne fra Ukraine, hvor der kan være en høj koncentration af personer i forhold til arealet, og hvor personerne ikke nødvendigvis har kendskab til bygningen, er det vigtigt, at bygningen har et acceptabelt brandsikringsniveau. Dette gælder både med hensyn til risikoen for brandspredning, flugtvejsmuligheder samt mulighed for hurtig detektering og alarmering i tilfælde af en brand.

Endvidere er det vigtigt, at det vurderes, om bygningens konstruktioner kan klare de normalt forekommende belastninger, så der ikke opstår et helt eller delvist kollaps i en bygning, der nu skal anvendes til beboelse. Dette er især relevant, hvis ældre bygninger tages i brug.

Tilstrækkelig brandsikring af bygningerne samt sikring af, at bygningernes konstruktioner er tilstrækkelige, bør derfor ikke fraviges.

Fravigelse af bestemmelser i bygningsreglementet kan på længere sigt også få indflydelse på den generelle sundhed i disse bygninger. Dette kan f.eks. være forhold, som sikrer, at vandinstallationer er korrekt udført, så der ikke opstår legionella, eller at der er tilstrækkelig ventilation, så der ikke opstår skimmelsvamp mv. Så vidt mulig bør det derfor tilstræbes, at bygningsreglementets sundhedsmæssige bestemmelser også opfyldes i bygninger til indkvartering af fordrevne fra Ukraine.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at der med kort varsel og uden ansøgning om byggetilladelse skal kunne etableres midlertidige indkvarteringsmuligheder til fordrevne fra Ukraine, f.eks. i idrætshaller, erhvervsjendomme, nedlagte skoler, sygehuse, kaserner eller nedlagte plejehjem. Bestemmelsen finder også anvendelse ved indkvartering i privat beboelse og dertilhørende bygninger samt sommerhuse mv. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse på transportable konstruktioner, såsom telte og pavilloner, og kan anvendes af kommuner, udlændingemyndigheder, organisationer mv.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at der forud for indkvarteringen indhentes en udtalelse fra den relevante kommunalbestyrelse. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med deres udtalelse i den konkrete sag indhente fagligt bidrag fra eksterne konsulenter, som f.eks. beredskabet eller rådgivere. Varigheden af opholdet i den konkrete bygning bør også tages i betragtning.

Hvis fordrevne fra Ukraine indkvarteres i byggeri, som i dag ikke har en tilsvarende anvendelse, bør kommunalbestyrelsen underrette beredskabet. Dette omfatter både byggeri, hvor personbelastningen er væsentligt ændret, og bygninger som skal anvendes til natophold.

2.15. Forholdet til anden lovgivning

2.15.1. Udlændingeloven

2.15.1.1. Gældende ret

Udlændingeloven indeholder de almindelige regler for udlændinges indrejse og ophold i Danmark. Loven omfatter bl.a. regler om visum, asyl, familiesammenføring, arbejdstilladelse, permanent opholdstilladelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser, udvisning og afvisning af udlændinge samt regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse.

En række af udlændingelovens regler finder anvendelse for udlændinge generelt – uanset den pågældendes opholdsgrundlag. Dette gælder for eksempel for reglerne om udvisning i udlændingelovens kapitel 4, bortfald af opholdstilladelse og opholdsret af hensyn til statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller den offentlige orden i § 21 b, og ind- og udrejsekontrol i § 38. Andre regler finder i varierende grad anvendelse afhængigt af karakteren af udlændingens opholdsgrundlag, eller i tilfælde af ansøgning om opholdstilladelse, hvilken type af opholdsgrundlag der ansøges om. Der kan herved for eksempel henvises til udelukkelsesreglerne i § 10, der regulerer kriterierne for udelukkelse fra opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p og 9 q.

For så vidt angår udlændingelovens regler for indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse følger det af en række bestemmelser, at det er en betingelse for indgivelse af ansøgning her i landet, at ansøgeren har et lovligt ophold efter udlændingelovens bestemmelser, og at ingen særlige grunde

taler herimod. Der kan herved bl.a. henvises til bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 5, og § 9 c, stk. 6.

2.15.1.2. Udlændinge og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge omfattet af lovforslaget som udgangspunkt skal være underlagt de samme regler som andre udlændinge i Danmark. Ministeriet finder derfor ikke, at den omfattede persongruppe som udgangspunkt skal undtages fra de generelle regler i udlændingeloven.

Udlændinge, der ansøger eller meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, vil således være omfattet af de samme generelle regler i udlændingeloven som andre udlændinge.

Det betyder bl.a., at en udlænding vil kunne udvises efter reglerne i udlændingelovens kapitel 4, hvilket vil indebære, at retten til ophold efter lovforslaget vil bortfalde, jf. udlændingelovens § 26 c. Det bemærkes i den forbindelse, at de nævnte tidsrum i udlændingelovens §§ 22, 23 og 25 a vil skulle regnes efter de almindelige regler i udlændingelovens § 27, stk. 1.

Ligeledes vil bl.a. udlændingelovens almindelige regler om bortfald, jf. udlændingelovens § 17, finde anvendelse, jf. dog pkt. 2.6.2 om den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 12.

Endelig vil bl.a. også udlændingelovens regler, herunder regler fastsat i medfør af § 39 a, stk. 13, om udstedelse, nægtelse og inddragelse af særlig rejselegitimation til udlændinge, finde anvendelse.

Eftersom udlændingelovens enkelte bestemmelser ofte finder anvendelse for bestemte typer af opholdsgrundlag, vil disse regler imidlertid ikke kunne finde anvendelse for udlændinge omfattet af lovforslaget. En række forhold, der almindeligvis reguleres af udlændingeloven, er således reguleret i lovforslaget. Dette er for eksempel tilfældet for afgørelse om udelukkelse, der for udlændinge omfattet af lovforslaget reguleres af lovforslagets § 6, men for andre udlændinge reguleres af udlændingelovens § 10.

Udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget vil som følge af deres ophold i Danmark have adgang til at ansøge om bl.a. asyl efter udlændingelovens regler. Efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse bør der derudover sikres mulighed for, at de pågældende, mens de kan fortsætte deres liv og aktivt tage del i det danske samfund, i Danmark, kan indgive ansøgning om opholdstilladelse efter de af udlændingelovens øvrige regler, hvor ansøgning som udgangspunkt alene kan indgives fra udlandet.

Det foreslås derfor, at en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget vil kunne indgive ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven her i landet.

Det betyder, at en udlænding på baggrund af sin opholdstilladelse efter lovforslaget som udgangspunkt vil kunne indgive ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens bestemmelser i lighed med, hvad der gælder for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q.

Det tilsigtes med bestemmelsen, at udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget gives samme adgang til at ansøge om opholdstilladelse på andet grundlag som udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingeloven.

De omfattede udlændinge vil tilsvarende som andre udlændinge, der opholder sig i Danmark, således til en hver tid kunne indgive ansøgning om asyl under deres ophold. Det vil i øvrigt ikke være en betingelse for indgivelse af ansøgning om asyl, at de pågældende har opholdstilladelse, og der vil således bl.a. kunne indgives ansøgning om asyl i tilfælde, hvor den pågældende endnu ikke er meddelt opholdstilladelse eller har fået inddraget sin opholdstilladelse.

Det forhold, at en udlænding meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven, medfører ikke, at vedkommendes opholdstilladelse efter lovforslaget bortfalder. En udlænding vil således kunne have ret til at opholde sig i Danmark på flere grundlag og vil kunne gøre brug af de rettigheder, der er knyttet til de enkelte opholdsgrundlag. Det bemærkes i øvrigt, at udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens regler, i øvrigt vil have mulighed for at indgive ansøgning og blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget.

For så vidt angår adgangen til beskæftigelse, foreslås det i lovforslagets § 6, at udlændinge med opholdstilladelse efter denne lov er fritaget for krav om arbejdstilladelse. Det foreslås desuden, at udlændinge omfattet af lovforslaget skal kunne meddeles opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år, jf. herved udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12. Det bemærkes, at der efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, kan meddeles opholdstilladelse til medfølgende familie til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12.

2.15.2. Hjemrejseloven

2.15.2.1. Gældende ret

2.15.2.1.1. Pligt til at udrejse og udrejsekontrol

Hjemrejselovens § 1, stk. 1, fastslår, at udlændinge uden lovligt ophold her i landet har pligt til at udrejse.

Hjemrejselovens § 1, stk. 1, omfatter enhver udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., ikke har ret til at opholde sig her i landet. Udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a indeholder bl.a. regler om betingelser for indrejse og ophold, regler for bortfald, inddragelse og

nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser og arbejdstilladelser, udvisning, overførelse og afvisning.

Pligten til at udrejse gælder således bl.a., men ikke udelukkende, for en udlænding, der er meddelt endeligt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl), eller som har frafaldet en sådan ansøgning om asyl, en udlænding, der er udvist ved dom som følge af et strafbart forhold, jf. udlændingelovens §§ 22-24 eller 25 c, jf. § 49, en udlænding, der er udvist efter §§ 25 a-25 b, en udlænding, som er udvist efter udlændingelovens § 25, en udlænding, der har fået sin opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget efter § 19, stk. 1, eller en udlænding, der er blevet meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 (familiesammenføring), og hvis eventuelle klage til Udlændingenævnet ikke er tillagt opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 33 b. Pligten til at udrejse gælder endvidere for udlændinge, der ikke (længere) har opholdstilladelse efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Ved udrejse forstås, at udlændingen skal forlade Danmarks territorium.

Bestemmelsen fastslår, at det er den pågældende udlændings eget ansvar at sørge for sin udrejse, og at udrejse således skal ske på udlændingens eget initiativ og ikke på de danske myndigheders initiativ.

Pligten til at udrejse indtræffer fra det tidspunkt, hvor det kan konstateres, at udlændingen ikke har et gyldigt opholdsgrundlag. Pligten til at udrejse er således ikke afhængig af, at udlændingen er meddelt en endelig afgørelse eller beslutning, hvorefter udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet, og hvormed der fastsættes en udrejsefrist efter udlændingelovens § 33, stk. 1, 1. pkt.

Hjemrejsestyrelsen foretager efter hjemrejselovens § 1, stk. 2, kontrol med, om en udlænding er udrejst. Dette indebærer, at Hjemrejsestyrelsen skal foretage kontrol af, hvorvidt en udlænding er udrejst i overensstemmelse med forpligtelsen hertil, når den pågældende har modtaget en afgørelse eller beslutning om, at vedkommende skal udrejse af landet. Hjemrejsestyrelsen kan herudover foretage udrejsekontrol i andre sager, hvor Hjemrejsestyrelsen bliver bekendt med, at en udlænding ikke har ret til at opholde sig her i landet i henhold til reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Udrejsekontrollen omfatter sager, hvor Flygtningenævnet har meddelt endeligt afslag på asyl, og hvor afgørelsen er forkyndt for udlændingen i forbindelse med mødet. Udrejsekontrollen omfatter også sager, hvor udlændingen ikke længere har ret til at opholde sig her i landet, herunder sager, hvor studerende får deres opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget, og i tilfælde, hvor udlændinge, der ophol-

der sig i Danmark, og som bliver meddelt endeligt afslag på eller får afvist en ansøgning om ægtefællesammenføring, er pålagt at udrejse og ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen.

Udrejsekontrol kan derudover foretages i sager, hvor en udlænding er meddelt indrejseforbud som følge af, at udlændingen ikke er udrejst i overensstemmelse med en frist herfor.

Er der en konkret grund til at antage, at en udlænding opholder sig her i landet uden det fornødne opholdsgrundlag, vil Hjemrejsestyrelsen altid foretage udrejsekontrol.

Kræver gennemførelse af udrejsekontrollen, at der anvendes magt eller tvang for at sikre sig adgang til det sted, hvor udlændingen opholder sig, skal Hjemrejsestyrelsen anmode om politiets bistand.

Konstateres det ved udrejsekontrollen, at en udlænding ikke er udrejst i overensstemmelse med pligten hertil, skal Hjemrejsestyrelsen tage de fornødne skridt for at sikre udlændingens udrejse eller udsendelse.

Det fremgår af hjemrejselovens § 1, stk. 3, at en udlænding omfattes af bestemmelsen om nødvendigt udrejser med bistand fra Hjemrejsestyrelsen, og at politiet om nødvendigt bistår Hjemrejsestyrelsen i den henseende.

Dette indebærer, at en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., ikke har ret til at opholde sig her i landet, og som således har pligt til at udrejse, om nødvendigt får bistand til at udrejse af Hjemrejsestyrelsen, og at politiet om nødvendigt bistår Hjemrejsestyrelsen.

Hjemrejsestyrelsen vil, eventuelt med bistand fra politiet, understøtte en udlændings udrejse for at sikre, at udlændingen faktisk udrejser. Dette omfatter alle nødvendige, understøttende foranstaltninger, såsom selve den praktiske forberedelse af udrejsen samt gennemførelsen heraf, herunder eventuelt i form af en egentlig (tvangsmæssig) udsendelse. Efter anmodning fra Hjemrejsestyrelsen kan politiet bistå ved foranstaltninger, der indebærer magt eller tvang.

Det anses for nødvendigt at understøtte en udlændings udrejse, når udlændingen ikke har det fornødne opholdsgrundlag og ikke selv er i stand til at forestå sin udrejse eller ikke vil medvirke til sin udrejse.

2.15.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er et centralt princip i udlændingelovgivningen, at en udlænding har pligt til at udrejse, når den pågældende ikke har ret til at opholde sig her i landet. Det følger heraf, at det er udlændingens eget ansvar at sørge for sin udrejse, når den pågældende ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse,

at hjemrejselovens ordning, hvorefter det fastslås, at en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at udrejse, og at udrejse om nødvendigt kan ske med bistand fra Hjemrejsestyrelsen, samt at politiet om nødvendigt bistår Hjemrejsestyrelsen i den henseende, er et afgørende element i udlændingelovgivningen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder det således afgørende at understøtte en udlændings udrejse, når udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet og ikke selv er i stand til at forestå sin udrejse eller ikke vil medvirke hertil, således at udlændingen ikke opholder sig unødvendigt her i landet.

Medvirker udlændingen til sin udrejse, men formår udlændingen f.eks. ikke selv at planlægge denne, bistår Hjemrejsestyrelsen hermed. Medvirker udlændingen ikke til sin udrejse, og udrejser udlændingen ikke inden for den fastsatte udrejsefrist, skal Hjemrejsestyrelsen, med den relevante bistand fra politiet, understøtte en udsendelse af den pågældende. Dette vil kunne ske enten som en påsat udsendelse eller en ledsaget udsendelse og om nødvendigt ved politiets anvendelse af magt og tvang.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det grundlæggende princip om, at en udlænding har pligt til at udrejse, når den pågældende ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal omfatte alle udlændinge.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på den baggrund, at udlændinges forpligtelse til at udrejse, når den pågældende ikke har ret til at opholde sig her i landet, tillige bør omfatte udlændinge omfattet af den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Det foreslås på den baggrund, at udlændinge, som har opnået opholdstilladelse i henhold til den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, omfattes af forpligtelsen til at udrejse, hvis den pågældendes opholdstilladelse udløber, inddrages, bortfalder eller på anden vis ophører, og den pågældende derved ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Pligten til at udrejse vil således tillige gælde for udlændinge omfattet af den pågældende lov, som f.eks. får afslag på opholdstilladelse efter loven eller som frafalder deres ansøgning.

Det bemærkes i den forbindelse, at forslaget vil medføre, at udlændinge, der har opnået opholdstilladelse i henhold til den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, tillige vil være omfattet af Hjemrejsestyrelsens kompetence til at føre kontrol med, om en udlænding er udrejst, jf. hjemrejselovens § 1, stk. 2.

Udrejser de pågældende udlændinge ikke, vil de endvidere være omfattet af bestemmelsen i hjemrejselovens § 1, stk. 3, hvorefter det gælder, at om nødvendigt udrejser en udlænding omfattet af bestemmelsen med bistand fra Hjemrejse-

styrelsen, og at politiet om nødvendigt bistår Hjemrejsestyrelsen i den henseende.

Det bemærkes, at de pågældende udlændinge omfattet af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke efter den foreslåede ordning vil kunne modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejseloven.

2.15.3. Integrationsloven

2.15.3.1. Gældende ret

2.15.3.1.1. Integrationslovens persongruppe

Integrationslovens personkreds omfatter fire hovedgrupper af udlændinge; flygtninge, familiesammenførte udlændinge til en flygtning, andre familiesammenførte udlændinge og indvandrere. Den nærmere afgrænsning af, hvilke udlændinge, der er omfattet af de nævnte hovedgrupper, er fastsat i integrationslovens § 2.

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 2, at der ved en flygtning i denne lov blandt forstås 1) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b (humanitær opholdstilladelse), 3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, medmindre udlændingen er omfattet af stk. 3, 4, 5 eller 6 (familiesammenføring), 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e (opholdstilladelse efter Kosovonødløven) eller 5) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

2.15.3.1.2. Suspension af kommunalbestyrelsens forpligtelser

Kommunerne er med de gældende regler i integrationsloven bl.a. forpligtet til at tilbyde nyankomne flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, der er berettiget til SHO-ydelser et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram med det hovedformål, at udlændingen hurtigst muligt bliver selvforsørgende gennem beskæftigelse. Programmet består ugentligt af minimum 15 timers beskæftigelsesrettede indsatser og op til 15 timers dansk. Der må maksimalt være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettede tilbud.

Integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, fastsætter således regler om hhv. tilbud om helbredsmæssig vurdering af flygtninge, selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet, samt om pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder for udlændinge, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse.

Det følger af integrationslovens § 15 d, stk. 4, jf. stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde visiterede flygtninge en helbredsmæssig vurdering snarest muligt og senest 6 måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen, hvis kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering skønner, at der er behov for en nærmere afdækning af den pågældendes fysiske og psykiske helbredsforhold.

Det fremgår af integrationslovens § 16, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram til udlændinge, som på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende er fyldt 18 år, og som er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 2 eller 3.

Det følger af integrationslovens § 16, stk. 3, at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, omfatter 1) danskuddannelse og 2) beskæftigelsesrettede tilbud.

En udlænding, som tilbydes et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, har pligt til at deltage aktivt i programmets enkelte dele. Programmets enkelte elementer fastlægges i en kontrakt, som indgås mellem kommunalbestyrelsen og udlændingen iht. integrationslovens § 19, jf. integrationslovens § 16, stk. 5.

Efter integrationslovens § 16, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt give et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik efter integrationslovens § 23 b eller løntilskud efter integrationslovens § 23 c senest 2 uger efter at have overtaget ansvaret for den pågældende og senest ved påbegyndelsen af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet.

Det fremgår af integrationslovens § 16, stk. 8, at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet har en varighed på 1 år. Opnår en udlænding ikke ordinær beskæftigelse eller uddannelse for 1 år, skal selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet forlænges. Det samlede selvforsørgelses- og hjemrejseprogram kan dog højst have en varighed på 5 år.

Efter integrationslovens § 16 a, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen efter en nærmere fastsat frist pålægge en udlænding over 18 år, men under 25 år, inden for en nærmere fastsat frist at foreslå en eller flere relevante uddannelser, som udlændingen kan søge om optagelse på, hvis udlændingen har ansøgt om ydelse, ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, ikke har forsørgelsespligt over for hjemmeboende børn, og efter kommunalbestyrelsens vurdering vil være i stand til at gennemføre en uddannelse, hvor udlændingen under hele studieforløbet kan modtage SU, elevløn eller lign., der sikrer udlændingen et forsørgelsesgrundlag.

Kommunalbestyrelsen skal anse en udlænding omfattet af integrationslovens § 16, stk. 3, for at være jobparat i de første 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for den pågældende, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud jf. integrationslovens §§ 23 b og 23 c. Dette følger af integrationslovens § 17, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen skal 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat, jf. integrationslovens § 17, stk. 2.

For jobparate udlændinge omfattet af integrationslovens § 16, stk. 3, skal beskæftigelsesrettede tilbud i medfør af integrationslovens § 23 tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats. For jobparate udlændinge må der maksimalt være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter integrationslovens §§ 23 b og 23 c, jf. integrationslovens § 17 a, stk. 1.

Det fremgår endvidere af integrationslovens § 17 a, stk. 2, at for jobparate udlændinge omfattet af integrationslovens § 16, stk. 3, skal tilbud om virksomhedspraktik eller løntilskud have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen. I det første år af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet kan tilbud om nytteindsats efter integrationslovens § 23 b, stk. 1, 1. pkt., ikke medregnes i timekravet. For en aktivitetsparat udlænding fastsættes timetallet efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov.

Det fremgår af integrationslovens § 18, at en udlænding, som er visiteret til en kommune iht. integrationslovens § 10, kan fortsætte sin deltagelse i et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram i en anden kommune end den, som udlændingen er visiteret til iht. § 10, hvis kommunalbestyrelsen i den pågældende kommuner accepterer at overtage ansvaret for udlændingens selvforsørgelses- og hjemrejseprogram. Kommunen skal endvidere i visse tilfælde overtage ansvaret, herunder hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældende udlændings integrationsforløb.

Efter integrationslovens § 19, skal kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af integrationslovens § 16 i samarbejde med udlændingen udarbejde en kontrakt. Udlændingen skal underskrive kontrakten. Udlændingen skal samtidig underskrive en opholds- og selvforsørgelseserklæring. Erklæringen udformes af udlændinge- og integrationsministeren. Udlændingens har ikke pligt til at underskrive kontrakten eller erklæringen, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Efter § 20, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen følge op på en udlændings kontrakt efter integrationslovens § 19, indtil udlændingen har opfyldt de mål, som er fastsat eller aftalt i kontrakten. Når en udlænding er visiteret som enten job- eller aktivitetsparat efter integrationslovens § 17, skal opfølgning finde sted mindst 4 gange inden for de første 6 måneder. Herefter skal opfølgning ske efter behov. For udlændinge, der er i ordinær beskæftigelse eller ordinær uddannelse, og som ikke modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, skal opfølgning kun ske hver 12. måned, medmindre der konkret er behov for hyppigere opfølgning. Opfølgningen skal ske ved en individuel samtale. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan samtalen ske telefonisk, digitalt eller på anden tilsvarende måde.

Kommunalbestyrelsen skal henvise en udlænding, som er omfattet af integrationslovens § 16, til danskuddannelse i

henhold til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. senest 1 måned efter at have overtaget ansvaret for den pågældende, jf. integrationslovens § 21, stk. 1.

Det fremgår af integrationslovens § 21, stk. 3, at tilbud om danskuddannelse som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, kan have en varighed på op til 5 år fra det tidspunkt, hvor udlændingen kan påbegynde danskuddannelsen, og kan maksimalt udgøre 15 timer om ugen, jf. § 4, stk. 3, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Det fremgår af integrationslovens § 23, stk. 1, nr. 1-3, at beskæftigelsesrettede tilbud kan bestå af 1) vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 23 a, 2) virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter integrationslovens § 23 b, eller 3) ansættelse med løntilskud efter integrationslovens § 23 c.

Efter integrationslovens § 26 a, stk. 4, kan jobcenteret beslutte, at udlændingen undtages fra kravet om registrering af sin jobsøgning i joblog på »Min side« på Jobnet, hvis udlændingens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravene. Jobcenteret skal sørge for, at udlændingen hurtigst muligt bliver i stand til at opfylde kravene.

Efter integrationslovens § 26 a, stk. 6, skal jobcenteret yde bistand, i forbindelse med at en udlænding lægger oplysninger på Jobnet, hvis udlændingen anmoder herom.

Det fremgår af integrationslovens § 26 b, stk. 7, at udlændinge løbende skal opdatere cv-oplysningerne, og jobcenteret skal løbende påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Efter § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., skal danskuddannelse for udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, kunne påbegyndes senest en måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende.

2.15.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.3.2.1. Personer omfattet af integrationsloven

Der lægges med lovforslaget op til, at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, omfattes af integrationsloven.

Det foreslås, at målgruppeangivelsen i integrationslovens § 2, stk. 2, udvides med et nyt nummer, hvorved udlændinge meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget defineres som flygtninge i integrationslovens forstand.

Dette omfatter både udlændinge omfattet af lovforslagets § 1, såvel som udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring efter lovforslagets § 2.

Det er ikke en betingelse for at blive meddelt opholdstilladelse

efter lovforslaget, at udlændingen har et beskyttelsesbehov i henhold til udlændingelovens § 7 eller 8 (asyl). Det skal i forlængelse heraf understreges, at der ved at definere de pågældende udlændinge som flygtninge efter integrationsloven, således ikke er taget stilling til eventuelle spørgsmål om, hvorvidt de pågældende personer opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller 8.

Den foreslåede bestemmelse indebærer alene, at personkredsen omfattet af lovforslaget vil blive defineret som flygtninge i integrationslovens forstand, hvilket indebærer, at de pågældende vil kunne modtage en integrationsindsats, forudsat at integrationslovens øvrige betingelser herfor er opfyldt. Integrationsindsatsen tager først og fremmest sigte på, at nyankomne udlændinge opnår beskæftigelse, bliver selvforsørgende, lærer dansk samt tilbydes en bolig.

Et program efter integrationsloven kan også være en styrke i forhold til at skulle vende hjem, når et ophold i Danmark ophører.

2.15.3.2.2. Suspension af kommunens forpligtelser

Indrejsetallet har i de seneste år været historisk lavt, men den aktuelle situation i Ukraine vurderes uforudsigelig med hensyn til forventning om tilstrømning til Danmark. En betydelig stigning i tilstrømningen inden for en kort periode kan indebære en belastning for kommunerne i forhold til bl.a. de krav, der stilles til tilrettelæggelsen af integrationsindsatsen.

Det fremgår af "Aftalen om modtagelse af fordrevne ukrainere" af 11. marts 2022 mellem regeringen og KL, at der udarbejdes en ordning, der giver kommunerne fleksibilitet og mulighed for i en periode at udsætte eller berostille krav m.v. til de forskellige integrationstilbud eller dele heraf, herunder i forhold til virksomhedsrettede tilbud og danskundervisning. Det skal være med til at sikre, at kommunerne kan håndtere modtagelsen af personer efter lovforslaget, og at den lokale integration fortsat kan fungere godt og effektivt.

Det foreslås i forlængelse heraf, og af hensyn til kommunernes arbejde med integrationen af nyankomne udlændinge, der er omfattet af reglerne i integrationsloven om selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, at integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. suspenderes i tre måneder efter det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen er overgået til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4, stk. 2 eller lovforslagets § 30, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at de tidsfrister, der gælder for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud til den enkelte udlænding efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, bliver sat i bero i tre mæ-

der fra det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende udlænding er overgået til kommunalbestyrelsen. De anførte tidsfrister i integrationsloven vil derfor først begynde at løbe tre måneder efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende udlænding. F.eks. hvis en kommune har overtaget ansvaret for en udlænding den 1. april 2022. Fristen for, hvornår selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet senest skal begynde, jf. integrationslovens § 16, stk. 6, vil herefter være den 1. august 2022 (3+1 måneder). Suspensionsperioden vil have den afledte konsekvens, at tidspunktet for, hvornår selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammets varighed udløber, jf. integrationslovens § 16, stk. 8, tillige vil blive udskudt med den samme periode, som suspensionsperioden. Det samme vil gælde for den periode, hvor den pågældende udlænding har ret til danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, stk. 3, der ligeledes vil blive udskudt med samme periode som suspensionsperioden.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den anførte tidsfrist i integrationslovens § 16, stk. 6, om at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet skal startes snarest muligt og senest en måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret over en udlænding og § 16, stk. 7, om at kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden for to uger og senest ved selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet påbegyndelse, skal give en udlænding, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud, vil blive suspenderet i tre måneder. Det indebærer endvidere, at den anførte tidsfrist i integrationslovens § 17, stk. 2, om at kommunalbestyrelsen tre måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen, skal visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat, § 17 a, stk. 1, om at der for en jobparat udlænding maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud, og § 19, stk. 1, om at kommunalbestyrelsen inden en måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding, i samarbejde med udlændingen, skal have udarbejdet en kontrakt vil blive suspenderet i tre måneder. Det indebærer tillige, at kommunalbestyrelsens frist efter integrationslovens § 20, til at følge op på en udlændings kontrakt, kommunalbestyrelsens pligt efter integrationslovens § 21, stk. 1, til at henvise en udlænding til danskuddannelse inden en måned efter at have overtaget ansvaret for udlændingen, samt jobcenterets pligt efter integrationsloven § 26 b, stk. 9, til at yde bistand til udlændinge, der skal registrere cv-oplysninger, hvis udlændingen anmoder herom, vil blive suspenderet i tre måneder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at der vil blive suspenderet fra omfanget af virksomhedsrettede tilbud i integrationslovens § 17 a, stk. 2, hvoraf det fremgår, at en jobparat, der er omfattet af § 16, stk. 3, skal have tilbud efter §§ 23 b (praktik) og 23 c (ansat i løntilskud) af en varighed på mindst 15 timer om ugen. Det betyder, at der vil kunne tilbydes en virksomhedsrettet indsats på færre end 15 timer om ugen, såfremt kommunen ikke har mulighed for at tilbyde mere som følge af tilstrømningen.

Det indebærer endvidere, at reglen i § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., skal kunne påbegyndes senest en måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende også vil blive suspenderet i tre måneder.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at det fortsat vil være udgangspunktet, at nyankomne udlændinge, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet i integrationsloven, skal tilbydes en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats og danskuddannelse efter reglerne i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Formålet med bestemmelsen er alene at skabe fleksibilitet for kommunerne, så kommunerne fortsat vil have mulighed for at tilbyde nyankomne udlændinge en integrationsindsats.

Det foreslås endvidere, at suspensionsperioden i tilfælde af massetilstrømning kan forlænges i yderligere op til tre måneder.

Den foreslåede ændring medfører, at det i tilfælde af massetilstrømning, som kan indebære et uforholdsmæssigt stort pres for en eller flere kommuners mulighed for at opfylde pligten om, at udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, bl.a. skal tilbydes en helbredsmæssig vurdering, såfremt kommunen skønner, at der er behov herfor og virksomhedsrettede tilbud i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet inden for visse tidsfrister, vil være muligt at forlænge suspensionsperioden med yderligere tre måneder.

Ved massetilstrømning sigtes der herved til en situation, hvor antallet af personer, der er blevet visiteret til kommunerne afledt af tilstrømningen af personer, der er indrejst medfører, at det ikke er muligt for den enkelte kommune at tilbyde bl.a. virksomhedsrettede tilbud eller danskuddannelse inden for de fastsatte tidsfrister.

Formålet med bestemmelsen er at skabe yderligere fleksibilitet over for de enkelte kommuner, hvis tilstrømningen stiger markant, og kommunerne af den grund ikke vil have kapacitet til at opfylde deres pligter over for de udlændinge, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet.

Det foreslås endelig at indføre en mulighed for kommunalbestyrelsen at beslutte ikke at suspendere eller at forkorte integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., såfremt den pågældende kommune ikke modtager flere udlændinge, end hvad kommunen har kapacitet til at integrere inden for integrationslovens rammer.

Den foreslåede bestemmelse giver de kommuner, der fortsat har kapacitet til at tilbyde nyankomne udlændinge, bl.a. danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud allerede på

det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende udlænding er overgået til kommunalbestyrelsen, mulighed herfor.

Den foreslåede § 4 b indebærer ikke en suspension fra kommunalbestyrelsen forpligtelse til at anvise en udlænding, der er omfattet af integrationslovens regler om selvforsørgelses- og hjemrejseprogram et midlertidigt opholdssted, ligesom den foreslåede § 4 b heller ikke suspenderer fra kommunalbestyrelsens ansvar for udbetaling af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse.

2.15.4 Lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

2.15.4.1. Gældende ret

Efter integrationslovens § 16, stk. 1, skal udlændinge, som er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 2 eller 3, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, have tilbud om et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse.

Efter integrationslovens § 21, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen inden en måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 henvise den pågældende til danskuddannelse i henhold til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

I henhold til § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. skal kommunalbestyrelsen tilbyde danskundervisning til nyankomne udlændinge over 18 år. Tilbuddet skal gives til alle, der enten har opholdstilladelse eller i øvrigt fast, lovligt ophold i Danmark og er folkeregistreret i kommunen.

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. sondres mellem hhv. integrationskursister (I-kursister) og selvforsørgerkursister (S-kursister).

Efter § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. forstås ved I-kursister i medfør af samme lov en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2, herunder 1) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, 3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 2, eller 5) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e.

I-kursistbegrebet svarer til den personkreds, der skal tilbydes et integrationsprogram efter integrationslovens § 16. Der henvises herved til Folketingstidende 2016-2017, Tillæg A, L 175, som fremsat, side 20.

2.15.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med den foreslåede ændring af integrationslovens § 2, stk. 2, jf. lovforslagets § 35, foreslås det, at udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget, omfattes af integrationsloven og dennes tilbud om et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram efter integrationslovens § 16. Selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet omfatter efter integrationslovens § 21 et tilbud om danskuddannelse i henhold til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Som konsekvens af de foreslåede ændringer og af hensyn til anvendelsen af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. i kommunerne foreslås det derfor at indføre en henvisning i § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., til gruppen af udlændinge med opholdstilladelse efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det tydeligt vil fremgå, at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, fremover vil blive omfattet af gruppen af integrationskursister (I-kursister) efter § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

2.15.5. Lov om integrationsgrunduddannelse (igu)

2.15.5.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), at lovens formål er at sikre en mulighed for arbejde og opkvalificering for flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, hvis kvalifikationer og produktivitet endnu ikke opfylder kravene på det danske arbejdsmarked. Formålet med loven er dermed, at flygtninge og familiesammenførte til flygtninge opnår kvalifikationer, der giver grundlag for at påbegynde en erhvervsrettet uddannelse eller opnå varig og ordinær beskæftigelse på det danske arbejdsmarked.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), at der i loven ved en flygtning forstås følgende:

- 1) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1,
- 3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, meddelt i forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, eller
- 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Bestemmelsen definerer flygtninge, som sammen med familiesammenførte til flygtninge, jf. § 2, stk. 2, udgør den persongruppe, som er grundlaget for lovens målgruppe, jf. lovens § 3, stk. 1.

Det fremgår af § 3, stk. 1 i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), at integrationsgrunduddannelsen kan påbegyndes af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, der

har folkeregisteradresse i Danmark, ved starttidspunktet er fyldt 18 år, er under 40 år og har haft folkeregisteradresse i Danmark i mindre end 10 år.

2.15.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og foreslåede ordning

Det fremgår af tillægsaftalen af 9. marts 2022 til aftale af 14. februar 2022, om videreførelse af integrationsgrunduddannelse (igu), at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om, at udlændinge mellem 18 år og 39 år med opholdstilladelse efter lovforslaget, skal være omfattet af lov om integrationsgrunduddannelse (igu), og at tillægsaftalen skal træde i kraft på tidspunktet for ikrafttrædelse af lov om midlertidigt ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

På den baggrund foreslås det, at det aftalte gennemføres.

Den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), vil medføre, at personer med opholdstilladelse meddelt efter lovforslaget, vil være omfattet af lov om integrationsgrunduddannelse (igu), og vil kunne tilbydes igu-forløb i det omfang, de pågældende i øvrigt er inden for lovens målgruppe.

2.15.6. Statstilskud til erhvervsuddannelser

2.15.6.1. Gældende ret

§ 15, stk. 5, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1753 af 30. august 2021, og § 19, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1868 af 28. september 2021, regulerer, hvornår udenlandske elever og lærlinge på erhvervsuddannelser kan indgå i beregningen af en række aktivitetsbestemte statslige taxameterstilskud til uddannelsesinstitutionerne.

I tilskudsberegningen indgår bl.a. udenlandske elever og lærlinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsflygtninge), § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus), § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), § 8, stk. 1 eller 2 (kvoteflygtninge), § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2 (uledsagede mindreårige) eller lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., jf. § 15, stk. 5, nr. 1 og 4, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og § 19, stk. 2, nr. 1 og 4, i lov om erhvervsuddannelser.

Udenlandske elever og lærlinge, der er meddelt opholdstilladelse efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er ikke omfattet af § 15, stk. 5, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og § 19, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser og indgår således ikke i tilskudsberegningen.

Tilskud efter § 15, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse er tilskud til uddannelsesinstitutionernes fællesudgifter. Tilskud efter § 15, stk. 3, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse er tilskud til institutioner-

nes erhvervelse og opretholdelse af lokaler, bygninger og arealer. Tilskud efter § 19, stk. 4, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse er tilskud til institutionerne ved færdiggørelse af uddannelse. Tilskud efter § 19, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser er tilskud til dækning af de direkte undervisningsudgifter fraregnet indtægter ved skoleundervisningen.

Udbud af erhvervsuddannelser til udenlandske elever og lærlinge, der ikke indgår i beregningen af tilskud til uddannelsesinstitutionen, skal ske som indtægtsdækket virksomhed, jf. § 15, stk. 7, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og § 19, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser.

Det har også betydning i en række andre bestemmelser, om en elev eller lærling indgår i tilskudsberegningen. Således er det en betingelse for elevens eller lærlingens ret til skoleopplæringsydelse efter § 66 k, stk. 1, jf. § 66 k, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser, for refusion af virksomheders lønudgifter m.v. efter § 66 k, stk. 2, og for ydelse af tilskud til virksomheder, som indgår uddannelsesaftale med en elev eller lærling, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale, efter § 66 k, stk. 3, jf. § 66 k, stk. 4, at eleven eller lærlingen indgår i tilskudsberegningen. Betingelsen gælder tilsvarende i forhold til udenlandske elevers og lærlinges mulighed for at udløse ret til tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver og opnå økonomisk støtte til værktøj, værnemidler, befording og lign., i det omfang elever og lærlinge med en uddannelsesaftale i det relevante hovedforløb er berettiget til at modtage sådanne ydelser fra arbejdsgiveren til uddannelser efter kapitel 7 a i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 67 a, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Såfremt en udenlandsk elev eller lærling ikke indgår i tilskudsberegningen, opnår eleven eller lærlingen således heller ikke selv ret til ydelser og kan ikke udløse ret for arbejdsgiveren eller det faglige udvalg til udbetaling af ydelser efter lov om erhvervsuddannelser.

Det fremgår endvidere af § 17 b, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 816 af 28. april 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2152 af 27. november 2021, at det med hensyn til udenlandske elever og lærlinge er en betingelse for at opnå lønrefusion efter lovens kapitel 2, refusion af udgifter til elevers og lærlinges ophold på kostafdelinger efter kapitel 2 a, tilskud til befordringsudgifter efter kapitel 3 og mobilitetsfremmende ydelser efter kapitel 4, at eleven eller lærlingen indgår i tilskudsberegningen. Tilskud m.v. efter lovens kapitel 2 og 3 kan opnås af arbejdsgivere, refusion efter lovens kapitel 2 a kan opnås af kostafdelinger, mens elever, lærlinge, faglige udvalg m.fl. kan modtage ydelser efter kapitel 4. Det fremgår endvidere af § 17 b, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at det med hensyn til udenlandske elever og lærlinge er en betingelse for at indgå i opgørelsen af praktikårselever og tilskud efter § 21 j, at eleven eller lærlingen indgår i tilskudsberegningen. Opgørelsen af praktikårselever og tilskud efter lovens § 21 j er en del af det lærepladsafhængige AUB-bidrag, som vedrører udbetalinger til og opkrævninger hos arbejdsgivere.

Endvidere følger det af de administrativt fastsatte regler om tilskud til kostafdelinger i § 13 i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. juni 2021, om optagelse på kostafdelinger og om betaling for kost og logi ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at indkvartering på kostafdelinger af udenlandske elever og lærlinge, der ikke indgår i tilskudsberegningen, sker efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed.

Da udenlandske elever og lærlinge på erhvervsuddannelserne, der er meddelt opholdstilladelse efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke er omfattet af § 15, stk. 5, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og § 19, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, har denne elev- og lærlingegruppe ikke rettigheder med hensyn til skoleoplæringsydelse m.v. efter lov om erhvervsuddannelser eller tilskud m.v. i henhold til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Tilsvarende gælder med hensyn til indkvartering på kostafdelinger, hvor udenlandske elever og lærlinge, der er meddelt opholdstilladelse efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, således tillige skal betale for indkvartering efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed.

2.15.6.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning

Det er Børne- og Undervisningsministeriets opfattelse, at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, bør have samme adgang til erhvervsuddannelser med statstilskud som bl.a. udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1-3, § 8, stk. 1 eller 2, og § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2.

Det foreslås, at der i § 15, stk. 5, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og § 19, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser indsættes et nyt nummer, hvorved udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, omfattes af tilskudsberegningen.

Forslaget vil medføre, at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, vil indgå i beregningen af tilskud efter § 15, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse til uddannelsesinstitutionernes fællesudgifter, tilskud efter § 15, stk. 3, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse til institutionernes erhvervelse og opretholdelse af lokaler, bygninger og arealer, tilskud efter § 19, stk. 4, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse til institutionerne ved færdiggørelse af uddannelse og tilskud efter § 19, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser til dækning af de direkte undervisningsudgifter fraregnet indtægter ved skoleundervisningen.

Forslaget vil endvidere medføre, at udlændinge omfattet af den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, vil få de samme rettighe-

der som øvrige elever og lærlinge på en erhvervsuddannelse, der indgår i tilskudsberegningen, med hensyn til skoleoplæringsydelse m.v. efter lov om erhvervsuddannelser, tilskud m.v. i henhold til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller indkvartering på kostafdelinger.

Forslaget vedrører alene de tilskudsmæssige forhold og afledte rettigheder deraf for udlændinge omfattet af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, i forbindelse med deltagelse i erhvervsuddannelser, hvor de vil kunne indgå i tilskudsberegningen, og uddannelsesinstitutionernes udbud således ikke skal ske som indtægtsdækket virksomhed. Der ændres ikke i øvrigt ved rammerne for de pågældende elevers og lærlinges adgang til erhvervsuddannelserne eller tilrettelæggelse og indhold af uddannelserne for sådanne elever og lærlinge.

2.15.7. Mulighed for at undlade at forhøje tilskuddet for alle børn i dagtilbud ved manglende overholdelse af pasningsgaranti

Det er fastsat i dagtilbudslovens § 23, stk. 1, at alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud indtil skolestart, som er det tidspunkt, hvor barnet enten begynder i fritidshjem eller skolefritidsordning (SFO) forud for undervisningsstart, påbegynder hjemmeundervisning eller starter i børnehaveklasse. Det følger af dagtilbudslovens § 23, stk. 2, at kommunalbestyrelsen med undtagelse af den 5. juni og den 24. december skal tilbyde forældre pasning i dagtilbud (pasningsgaranti) efter § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3 på alle hverdage.

Det følger af dagtilbudslovens § 23, stk. 3, at pasningsgarantien indebærer, at kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise plads i en alderssvarende daginstitution efter § 19, stk. 2-4, eller dagpleje efter § 21, stk. 2 og 3. Kommunen kan dog ikke anvise plads i et dagtilbud, hvor hovedsproget efter kommunalbestyrelsens beslutning, jf. dagtilbudslovens § 22 a, stk. 2, er engelsk, tysk eller fransk, til alle børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart. Hvis forældrene ønsker en plads i umiddelbar forlængelse af de 26 uger, har kommunalbestyrelsen en frist på yderligere 4 uger til at tilbyde en plads.

Det er fastsat i dagtilbudslovens § 23, stk. 4, at hvis kommunalbestyrelsen som led i opfyldelsen af pasningsgarantien anviser børn, som har bopæl uden for udsatte boligområder, plads i en kommunal, selvejende eller udliciteret daginstitution eller enhed heri, der er beliggende i et boligområde, der optræder på listen over udsatte boligområder, skal barnet ligeledes tilbydes en plads i en anden daginstitution efter dagtilbudslovens § 19, stk. 2-4, eller dagpleje efter § 21, stk. 2 eller 3, som ikke er beliggende i et udsat boligområde.

Det følger af dagtilbudslovens § 24, stk. 1, at hvis kommunalbestyrelsen ikke kan anvise en plads i et dagtilbud senest fra den dato, hvor barnet skal anvises en plads efter § 23, betragtes det som brud på pasningsgarantien. Dagtilbudslovens § 24, stk. 2 fastsætter, at såfremt kommunalbestyrelsen ik-

ke overholder pasningsgarantien, skal kommunalbestyrelsen med virkning fra det tidspunkt, hvor pladsen skulle være til rådighed enten:

- 1) dække bruttodriftsudgifterne til en dagtilbudsplads i en anden kommune, jf. § 28,
- 2) dække udgifterne til en plads i en privatinstitution, jf. § 19, stk. 5, eller privat pasning, jf. § 80, eller
- 3) give tilskud til pasning af egne børn, jf. § 86.

Det følger af dagtilbudslovens § 24, stk. 3, at tilskuddet til en plads i privatinstitution, samt tilskud til privat pasning eller tilskud til pasning af egne børn maksimalt kan svare til kommunens gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud i kommunen til den pågældende aldersgruppe.

Det er fastsat i dagtilbudslovens § 24, stk. 5, at kommunen skal give tilskuddet til forældre indtil det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen kan tilbyde en plads og forældrene er frigjort fra betaling for anden pasning.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 25, stk. 1, at kommunalbestyrelsen ved manglende overholdelse af pasningsgarantien med virkning fra den 1. i den følgende måned skal hæve tilskuddet til en plads i dagtilbud til mindst 78 pct. for alle børn i dagtilbud i kommunen, indtil pasningsgarantien igen opfyldes og kommunalbestyrelsen har fastsat nye tilskudsprocenter og egenbetalingsandele.

Det følger af dagtilbudslovens § 25, stk. 2, at hvis kommunalbestyrelsen ikke hæver tilskuddet for alle børn i kommunen, skal kommunalbestyrelsen tilbagebetale det beløb til forældrene, som tilskuddet uretmæssigt ikke er blevet for højet med.

Det er fastsat i dagtilbudslovens § 25, stk. 3, at hvis kommunalbestyrelsen i ganske særlige tilfælde ikke kan tilbyde en plads inden for fristerne, kan kommunalbestyrelsen undlade at forhøje tilskudsprocenten uanset stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen inden for yderligere 1 måned kan anvise en plads til barnet.

Det fremgår af forarbejder til den gældende § 25, stk. 3, jf. L 107 af 28. februar 2007, jf. folketingstidende 200-07, fremsat den 28. februar 2007, folketingssamling 2006/07), at helt ekstraordinære og enkeltstående situationer kan være:

- Hvis der sker et for kommunen uventet fald i antallet af pladser, f.eks. som følge af opsigelse fra flere dagplejere på én gang. Mindre kommuner som udelukkende eller i meget høj grad har pladser gennem dagplejen vil således være meget følsomme over for uventede ændringer i antallet af dagplejere.
- Hvis en institution må evakueres/flyttes af miljømæssige grunde, således at børnene skal overflyttes til andre dagtilbud og dette herved forsinker muligheden for optagelse af nye børn.
- Hvis der opstår helt ekstraordinære situationer, som har direkte sammenhæng med administrationen af anvisningen af pladser, f.eks. Edb-nedbrud eller enkeltstående

menneskelige fejl i forbindelse med administrationen af kommunens pladsanvisning.

Følgende situationer anses ikke som helt ekstraordinære og enkeltstående tilfælde, uanset at kommunalbestyrelsen ikke har kunnet forudse situationen:

- Vedtagelse af ny lovgivning.
- Stigning i efterspørgslen som følge af tilflytning til kommunen.
- Højere fødselstal end forventet eller lignende planlægningsmæssige forudsætninger.
- Svingende efterspørgsel hen over året.
- Forsinkelser af projekteret byggeri eller lignende.

Det følger videre af samme forarbejder, at det er en forudsætning for at undlade at forhøje tilskudsprocenten uanset enkeltstående brud på pasningsgarantien i kommunen, at overskridelsen af pasningsgarantien kan begrundes med helt særlige situationer inden for kommunens dagtilbud eller administrationen heraf. Herudover er det en forudsætning, at kommunalbestyrelsen kan anvise en plads til barnet inden for én måned efter den dato, hvor pasningsgarantien blev brudt.

Der er herudover fastsat regler om pasningsgarantien i bekendtgørelse nr. 2058 af 15. november 2021 om dagtilbud. Det følger af bekendtgørelsens § 3, at pasningsgaranti efter dagtilbudslovens § 23 indebærer, at kommunalbestyrelsen skal anvise en plads i et dagtilbud til børn, fra de er fyldt 26 uger og indtil skolestart. Det følger af § 3, stk. 3, at et barn altid skal være sikret en plads i et dagtilbud efter dagtilbudslovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, senest 3 måneder efter det tidspunkt, hvor forældrene har ansøgt om en plads. Det er videre fastsat i § 3, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal give forældrene skriftlig meddelelse om, fra hvilken dato deres barn senest er garanteret optagelse i et dagtilbud efter dagtilbudslovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3 (garantidatoen).

Det fremgår af bekendtgørelsens § 4, at pasningsgarantien ikke er opfyldt, hvis kommunalbestyrelsen mod forældrenes ønske anviser plads i et tilbud, der ikke er omfattet af dagtilbudslovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3.

2.15.6. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Børne- og Undervisningsministeriets vurdering, at der i lyset af situationen med krigen i Ukraine, hvor kommunerne forventes at modtage et større antal fordrevne, og hvor mange vil have behov for at få deres barn optaget i et dagtilbud, kan opstå pres på pasningsgarantien i den enkelte kommune. Det er en situation, som kommunerne ikke har kunnet forudse og dermed planlægge kapaciteten efter. Det vurderes, at der på den baggrund er behov for at indføre særregler, som vil indebære, at kommunerne i helt særlige tilfælde ikke bliver økonomisk sanktioneret for at bryde pasningsgarantien, jf. dagtilbudslovens § 25, stk. 1, hvis kommunen i en kortere periode ikke kan overholde

pasningsgarantien og stille en plads til rådighed for alle forældre inden for de frister, som er fastsat i lovgivningen.

Det foreslås på den baggrund, at kommunalbestyrelsen i helt særlige tilfælde får mulighed for at undlade at forhøje tilskudsprocenten for alle børn i dagtilbud i kommunen, selvom kommunen ikke overholder pasningsgarantien, hvis kommunalbestyrelsen inden for yderligere 2 måneder vil kunne anviser en plads til barnet og den manglende overholdelse af pasningsgarantien skyldes, at kommunen har modtaget et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Behandling af personoplysninger er i almindelighed reguleret af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Spørgsmålet om, hvorvidt udlændingemyndighederne må behandle personoplysninger, er som udgangspunkt reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, om behandling af almindelige ikke-følsomme personoplysninger, artikel 9, stk. 2, om behandling af følsomme personoplysninger og databeskyttelseslovens § 8 om behandling af oplysninger om strafbare forhold samt databeskyttelseslovens § 11 om behandling af personnumre.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, er det muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele af artikel 6, stk. 1. Det gælder bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af almindelige ikke-følsomme personoplysninger kan ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Med bestemmelserne i lovforslagets §§ 22-27, foreslås det, at tilsvarende bestemmelser, som fremgår af udlændingelovens § 40 e, 40 f, 44 a, § 45 a, stk. 1-3, § 45 c, og 47 b, der i dag regulerer udlændingemyndighedernes behandling af personoplysninger i sager om opholdstilladelse m.v. efter udlændingeloven, vil skulle gælde for behandlingen af sager om opholdstilladelse m.v. efter dette lovforslag.

I forhold til lovforslagets § 25 bemærkes det, at behandling af personoplysninger for Politiets Efterretningstjeneste (PET) og Forsvarets Efterretningstjeneste ikke er reguleret af databeskyttelseslovgivningen, jf. herved databeskyttelseslovens § 3, stk. 2, og retshåndhævelseslovens § 1, stk. 2, men henholdsvis lov om Politiets Efterretningstjeneste, jf. lovbekendtgørelse nr. 231 af 7. marts 2017 med senere ændringer, og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 28. november 2017 med senere ændringer.

Af bemærkningerne til PET-loven, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 161 som fremsat, side 16, og af bemærkningerne til FE-loven jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 163

som fremsat, side 13, følger, at PET's og FE's udveksling af oplysninger som led i opgavevaretagelsen på udlændinge- og indfødsretsområdet ikke reguleres af PET-loven og FE-loven, men derimod af særreglerne herom, der er fastsat i udlændingelovens § 45 a. PET-loven og FE-loven regulerer således ikke den særlige ordning efter udlændingelovens § 45 a om udlændingemyndighedernes videregivelse af oplysninger fra en sag efter udlændingeloven til PET og FE, tjenesternes videregivelse af oplysninger til udlændingemyndighederne og tjenesternes indbyrdes udveksling af oplysninger.

Den foreslåede § 25 skal således i forhold hertil – på tilsvarende måde, som de pågældende myndigheder har mulighed for i dag efter de gældende regler i udlændingelovens § 45 a – muliggøre udveksling af personoplysninger mellem efterretningstjenesterne, Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet og dermed sikre det juridiske grundlag for, at der f.eks. kan ske en forudgående kontrol af alle, der søger om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Behandling af ikke-følsomme personoplysninger for udlændingemyndighederne efter de foreslåede bestemmelser i lovforslagets §§ 22-27, kan ske inden for rammerne af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Det skyldes, at behandling af oplysningerne for de deltagende offentlige myndigheder vil være nødvendig af hensyn til deres opgaver på udlændingeområdet med behandling af ansøgninger om opholdstilladelser m.v. De foreslåede bestemmelser fastsættes som nationale særregler for behandling af almindelige personoplysninger inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

I de tilfælde, hvor en behandling af følsomme oplysninger omfattes af databeskyttelsesforordningens artikel 9 er nødvendig ved behandlingen af sagerne om opholdstilladelse, varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver m.v., vil dette også kunne ske i medfør af de foreslåede bestemmelser. Det vurderes, at der med de foreslåede bestemmelser vil være hjemmel hertil, idet behandlingen i sådanne tilfælde vil være nødvendig for, at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller af hensyn til en væsentlig samfundsinteresse, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f og g. De foreslåede bestemmelser vurderes således at kunne fastsættes inden for rammerne af forordningens artikel 9, stk. 2, litra f og g.

Det bemærkes, at de foreslåede bestemmelser navnlig har til formål at sikre et klart og udtrykkeligt grundlag for Udlændingestyrelsens, Udlændingenævnets og efterretningstjenesternes muligheder for at kontrollere, at der ikke er forhold, der taler imod, at udlændinge, der søger om opholdstilladelse efter lovforslaget, meddeles en sådan opholdstilladelse, ligesom der sikres et klart og udtrykkeligt grundlag for en efterfølgende effektiv identitetskontrol af udlændinge, der opholder sig i Danmark, eller som ønsker at indrejse i landet. Det er efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse væsentligt, at der foreligger det nødvendige oplysningsgrundlag for, at der kan føres tilstrækkelig kontrol

med de udlændinge, der indrejser og opholder sig her i landet. Dertil kommer, at det efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse er væsentligt, at udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse efter lovforslagets bestemmelser, underlægges regler, som svarer til reglerne for andre udlændinge i tilsvarende situationer. Det tilsigtes således ikke med lovforslaget, at Udlændingestyrelsen, Udlændingenævnet eller efterretningstjenesterne skal kunne behandle flere kategorier af oplysninger, end de pågældende myndigheder allerede har mulighed for i forhold til udlændinge, der søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens bestemmelser. Det er på denne baggrund ministeriets vurdering, at der er et behov for udtrykkelig national regulering på de omfattede områder.

Vurderingen af de foreslåede bestemmelser har generelt taget udgangspunkt i de kriterier, som fremgår af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning, jf. betænkning nr. 1565/2017, del I – bind 1, side 168 ff. og side 229 ff.

Herudover bemærkes det, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5, også skal iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

Efter forslaget § 8, stk. 2, vil justitsministeren kunne bestemme, at de oplysninger, der er indgået i vurderingen efter stk. 1 om, hvorvidt udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlænding, vurderingen angår. Forslaget indebærer således en fravigelse af databeskyttelsesforordningens regler om oplysningspligt efter databeskyttelsesfor-

ordningens artikel 14 samt indsigtsret i databeskyttelsesforordningens artikel 15.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer, at bestemmelserne kan fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne ved lovgivningsmæssige foranstaltninger kan begrænse rækkevidden af forordningens bestemmelser om de registreredes rettigheder mv., herunder indsigtsretten efter forordningens artikel 15, når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til bl.a. forebyggelse, efterforskning eller retsforfølgning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed, samt kontrol-, tilsyns- eller reguleringsfunktioner, herunder opgaver af midlertidig karakter, der er forbundet med offentlig myndighedsudøvelse.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Situationen i Ukraine udvikler sig løbende og med stor hast, hvorfor de økonomiske konsekvenser er behæftet med væsentlig usikkerhed. Det er beregningsteknisk lagt til grund, at 20.000 personer vil være omfattet af den i lovforslaget foreslåede ordning. Udviklingen indikerer, at der kan blive tale om et markant højere antal personer. De faktiske afledte merudgifter vil blandt andet afhænge af antallet og sammensætningen af fordrevne personer, der meddeles ophold efter den foreslåede ordning.

Lovforslaget forventes på det foreliggende grundlag at medføre væsentlige merudgifter for det offentlige, jf. nedenstående tabel 1.

Tabel 1. Samlede offentlige udgifter

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Offentlige udgifter før skat og tilbageløb	2.368,4	2.303,6	796,3	6,3	2,5
Offentlige udgifter efter skat og tilbageløb	2.214,2	2.077,5	691,5	6,3	2,5

Af de samlede økonomiske konsekvenser er 2.015,1 mio. kr. i 2022 og 648,6 mio. kr. i 2023 opgjort som DAC-rapporterbare udgifter, jf. gældende OECD DAC direktiv. Udgifterne i 2022 finansieres af § 6.3 Bistand til udviklingslandene. Udgifterne i 2023 indarbejdes i opgørelsen af den samlede ramme for § 6.3 Bistand til udviklingslandene på regeringens forslag til finanslov for 2023.

De resterende udgifter på 199,1 mio. kr. i 2022 er finansieret af de generelle reserver, herunder den reserve, der forventes afsat som led i nationalt kompromis for dansk sikkerhedspolitik. Udgifterne i 2022 vil blive optaget på lov

om tillægsbevilling for finansåret 2022. De resterende udgifter i 2023 og frem er håndteret inden for de overordnede økonomiske rammer og vil konkret være afspejlet på regeringens forslag til finanslov for 2023.

Tabel 2. Samlede offentlige udgifter på Indenrigs- og Boligministeriets område

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Indenrigs- og Boligministeriet	4,0	4,0	4,0	0,0	0,0
§ 13.81.16. Tab på garantier for flygtninges fraflytningsudgifter i alment byggeri	4,0	4,0	4,0	0,0	0,0

På Indenrigs- og Boligministeriet område kan merudgifterne henføres til tab af garantier for flygtninges fraflytningsudgifter i alment byggeri.

Tabel 3. Samlede offentlige udgifter på Udlændinge- og Integrationsministeriets område

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Udlændinge- og Integrationsministeriet	1.889,6	1.520,0	453,2	1,8	0,0
§ 14.11.78. Reserver og budgetregulering vedrørende kommunale indkomstoverførsler	431,7	562,5	171,9	0,0	0,0
§ 14.31.01. Udlændingestyrelsen	45,5	0,0	0,0	0,0	0,0
§ 14.32.01. Drift og tilpasning af indkvarteringsssystemet	572,3	0,0	0,0	0,0	0,0
§ 14.32.02. Indkvartering og underhold af asylansøgere m.fl.	269,4	0,0	0,0	0,0	0,0
§ 14.32.10. Kontante ydelser mv. til asylansøgere m.fl.	92,9	0,0	0,0	0,0	0,0
§ 14. 41.01. Hjemrejsestyrelsen	17,7	0,0	0,0	0,0	0,0
§ 14.62.12. IGU-bonus til private virksomheder	1,4	1,8	1,4	1,8	0,0
§ 14.71.03. Aktive tilbud og danskuddannelse til udlændinge under introduktionsprogram	128,6	169,3	51,6	0,0	0,0
§ 14.71.04. Resultatstilskud	0,0	335,2	83,8	0,0	0,0
§ 14.71.05. Grundtilskud	227,0	318,6	103,5	0,0	0,0
§ 14.71.06. Hjælp i særlige tilfælde	16,1	16,0	5,2	0,0	0,0
§ 14.71.11. Forsørgelsesydelse ifm. program	83,0	109,1	33,4	0,0	0,0

§ 14.72.03. Refusion af kommunernes udgifter til uddannelsesgodtgørelse	4,0	7,5	2,4	0,0	0,0
---	-----	-----	-----	-----	-----

På Udlændinge- og Integrationsministeriets område kan merudgifterne henføres til drift og tilpasning af indkvarterings-systemet, aktive tilbud og danskuddannelse, resultattilskud, grundtilskud, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse samt bonus til private virksomheder i igu-ordningen. Merudgifterne kan endvidere henføres til indkvartering og sagsbehandling i Udlændingestyrelsen og til klagesagsbehandling i Udlændingenævnet.

Tabel 4. Samlede offentlige udgifter på Social- og Ældreministeriets område

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Social- og Ældreministeriet	375,8	561,9	186,1	0,0	0,0
§ 15.26.58. Hjælp til flygtninge mv. i enkelttilfælde	375,8	561,9	186,1	0,0	0,0

På Social- og Ældreministeriets område kan merudgifterne henføres til refusion af kommunernes udgifter til hjælp til flygtninge mv. i enkelttilfælde.

Tabel 5. Samlede offentlige udgifter på Beskæftigelsesministeriets område

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Beskæftigelsesministeriet	29,9	122,8	67,0	4,3	2,5
§ 17.19.78. Reserver og budgetregulering vedrørende indkomstoverførsler	10,2	57,7	27,8	0,0	0,0
§ 17.32.01. Dagpenge ved arbejdsløshed	0,0	0,0	1,9	4,3	2,5
§ 17.35.20. Særlig støtte til modtagere af kontanthjælp m.fl.	2,3	12,9	6,2	0,0	0,0
§ 17.61.01. Ordinært børnetilskud	0,9	10,1	8,8	0,0	0,0
§ 17.61.02. Ekstra børnetilskud	0,4	5,2	4,5	0,0	0,0
§ 17.61.08. Det midlertidig børnetilskud	9,6	0,0	0,0	0,0	0,0
§ 17.62.02. Boligsikring	8,3	47,3	22,8	0,0	0,0

På Beskæftigelsesministeriets område kan merudgifterne henføres til børnetilskud til enlige forsørgere, midlertidigt børnetilskud, særlig støtte, boligsikring samt dimittend-dagpenge til igu-deltagere.

Tabel 6. Samlede offentlige udgifter på Uddannelses- og Forskningsministeriets område

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Uddannelses- og Forskningsministeriet	7,2	5,7	15,3	0,0	0,0
§ 19.22.01. Københavns Universitet	0,0	0,0	1,5	0,0	0,0
§ 19.22.05. Aarhus Universitet	0,0	0,0	1,0	0,0	0,0
§ 19.22.11. Syddansk Universitet	0,0	0,0	1,0	0,0	0,0
§ 19.22.15. Roskilde Universitet	0,0	0,0	0,5	0,0	0,0
§ 19.22.17. Aalborg Universitet	0,0	0,0	0,9	0,0	0,0
§ 19.22.37. Danmark Tekniske Universitet	0,0	0,0	1,5	0,0	0,0
§ 19.22.45. IT-Universitet i København	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0
§ 19.25.02. Aktivitetstilskud	0,0	0,0	1,7	0,0	0,0
§ 19.25.04. Resultat- og kvalitetstilskud til erhvervsakademier, professionshøjskoler mv.	0,0	0,0	0,2	0,0	0,0
§ 19.81.01. Statens uddannelsesstøtte — stipendier	7,2	5,7	7,0	0,0	0,0

På Uddannelses- og Forskningsministeriets område kan merudgifterne henføres til uddannelsestaxameter på de videregående uddannelsesinstitutioner på Uddannelses- og Forskningsområdet samt til stipendieudgifter fsva. både ungdomsuddannelser og de videregående uddannelser.

Tabel 7. Samlede offentlige udgifter på Børne- og Undervisningsministeriets område

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Børne- og Undervisningsministeriet	61,5	71,8	30,2	0,2	0,0
§ 20.31.01. Erhvervsuddannelser	26,7	8,9	1,1	0,0	0,0
§ 20.31.11. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag	1,1	0,6	0,0	0,0	0,0
§ 20.42.02. Almengymnasiale uddannelser	12,9	24,2	11,9	0,0	0,0
§ 20.42.11. Gymnasial supplering	12,9	24,2	11,9	0,0	0,0
§ 20.72.01. Arbejdsmarkedsuddannelser	2,0	3,3	1,4	0,2	0,0
§ 20.72.11. Integrationsgrunduddannelse	5,9	10,6	3,9	0,0	0,0

På Børne- og Undervisningsministeriets område kan merudgifterne henføres til erhvervsuddannelser, gymnasiale uddannelser, arbejdsmarkedsuddannelser og integrationsgrunduddannelsen.

Tabel 8. Samlede offentlige udgifter på Kulturministeriets område

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Kulturministeriet	0,3	0,5	0,3	0,0	0,0
§ 21.57.01. Folkehøjskoler	0,3	0,5	0,3	0,0	0,0

På Kulturministeriets område kan merudgifterne henføres til en forventet øget aktivitet på folkehøjskoler. Udgifterne vil dog afhænge af den konkrete aktivitet samt typen af kurser.

Tabel 9. Samlede offentlige udgifter på Skatteministeriets område

Mio. kr. (2022 niveau)	2022	2023	2024	2025	2026
Skatter og Afgifter	0,2	16,8	16,1	0,0	0,0
§ 38.12.01. Børne- og ungedelser	0,2	16,8	16,1	0,0	0,0

På Skatteministeriets område kan merudgifterne henføres til børne- og ungedelse.

Det er vurderingen, at en ændring i antallet af overgivne udlændinge til kommunerne og regionerne vil have karakter af en demografisk ændring, der falder uden for rammerne af det udvidede totalbalanceprincip.

Det bemærkes, at regeringen og KL med *Aftale om modtagelse af fordrevne ukrainere af 11. marts 2022* er enige om, at "den ekstraordinære situation vil medføre et pres på den kommunale service på bl.a. dagtilbuds-, skole- og sundhedsområdet. Samtidig står kommunerne over for en stor opgave med hurtigst muligt at integrere og finde egnede boliger til fordrevne ukrainere. Som følge af særloven, kan kommunerne endvidere i et vist omfang varetage en række opgaver, som i en normalsituation varetages af staten i asylfasen. Regeringen og KL er enige om at følge udviklingen tæt og håndtere de økonomiske merudgifter, også i forhold til serviceområderne, for 2022 i forbindelse med forhandlingerne om kommunernes økonomi for 2023. "

Lovforslaget vurderes at medføre en række implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige, herunder i

form af øget sagsbehandling og nye sagsbehandlingsgange samt nye muligheder for fravigelse af krav i henhold til integrationsloven i kommunerne. Lovforslaget vil endvidere medføre implementeringskonsekvenser i relation til den af lovforslaget omfattede persongrupperes underhold og indkvartering, mens sagsbehandlingen pågår.

Det vurderes endvidere, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholde ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 14. marts 2022 til den 15. marts 2022 været sendt i høring hos nedenstående myndigheder. Den korte høringsperiode skal ses i lyset af den helt ekstraordinære situation, som er baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget.

Advokatrådet (Advokatsamfundet), Amnesty Nu, Amnesty International, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Børnerådet, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Danske Rederier, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Kriminalpræventive Råd, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Finansrådet, Flygtningenævnet,

Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands selvstyre), HK/Danmark, ICORN, Indvandrermedicinsk klinik - Odense Universitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Organization for Migration (IOM), Kirkernes Integrationstjeneste, KL – Kommunernes Landsforening, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kvininfo, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed, (Kvindefredsligaen), Københavns Byret, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen "Et barn To forældre", Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Mellemfolkeligt Samvirke, Mino Danmark, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (Tidl. Fredsfonden), PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, RED Rådgivning, Red Barnet, Reden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, SOS Racisme, Udlændingenævnet, UNHCR (Regional Representation for Northern Europe), United Nations Childrens Fund (UNICEF), Ældresagen, Ægteskab uden grænser, Aarhus kommune – Socialforvaltningen, 3 F og 3F Privat Service, Hotel og Restauration (3F PSHR).

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre økonomiske konsekvenser for staten svarende til ca. 2,4 mia. kr. i 2022, 2,3 mia. kr. i 2023, 796 mio. kr. i 2024, 6,3 mio. kr. 2025 og 2,5 i 2026. Merudgifterne finansieres af § 6.3 Bistand til udviklingslandene og af de generelle reserver, herunder den afsatte reserve som led i nationalt kompromis for dansk sikkerhedspolitik.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige i form af øget sagsbehandling og nye sagsbehandlingsgange samt nye muligheder for fravigelse af krav i henhold til integrationsloven i kommunerne. Lovforslaget vil endvidere medføre implementeringskonsekvenser i relation den af lovforslaget omfattede persongrup-

		pes underhold og indkvartering, mens sagsbehandlingen pågår.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen væsentlige
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 1, at der efter ansøgning vil kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der er fordrevet fra Ukraine i følgende tilfælde:

- 1) Udlændingen er ukrainsk statsborger og er den 24. februar 2022 eller senere udrejst af Ukraine, hvor den pågældende på tidspunktet for udrejsen havde bopæl.
- 2) Udlændingen havde den 24. februar 2022 status som flygtning i Ukraine og er den 24. februar 2022 eller senere udrejst af Ukraine.
- 3) Udlændingen er ukrainsk statsborger eller havde den 24. februar 2022 status som flygtning i Ukraine og enten opholdt sig eller havde opholdstilladelse i Danmark den 24. februar 2022.

Ved fordrevet forstås i denne sammenhæng, at udlændingen måtte forlade eller ikke vil kunne vende tilbage til Ukraine under sikre og varige forhold i henhold til direktivet om midlertidig beskyttelse. Det betyder, at der ikke længere vil være grundlag for at meddele opholdstilladelse efter lovforslaget, såfremt Rådet i henhold til artikel 6 i direktivet træffer afgørelse om, at den midlertidige beskyttelse efter direktivet skal ophøre. Muligheden for at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget vil ophøre på datoen for Rådets eventuelle afgørelse. Forbedringer i den sikkerhedsmæssige situation i Ukraine i øvrigt vil således ikke kunne

danne grundlag for at meddele afslag på opholdstilladelse efter lovforslaget, idet det afgørende vil være en eventuel Rådsafgørelse efter direktivets artikel 6. Det betyder, at persongrupperne omfattet af lovforslaget som udgangspunkt vil kunne meddeles opholdstilladelse frem til den 17. marts 2024, medmindre den midlertidige beskyttelse efter direktivet er ophørt.

Det er for at blive meddelt opholdstilladelse ikke afgørende, hvad der på det givne tidspunkt var begrundelsen for udrejsen, og en ukrainsk statsborger eller en udlænding, der den 24. februar 2022 havde status som flygtning i Ukraine, der er udrejst f.eks. af studie- eller arbejdsrelateret årsager, dvs. i princippet uafhængigt af de russiske styrkers invasion, vil således efter omstændighederne kunne meddeles opholdstilladelse, såfremt den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne.

Ansøgerens alder vil i øvrigt ikke have betydning, og der vil således kunne meddeles opholdstilladelse efter stk. 1 f.eks. i tilfælde af, at der ansøges om opholdstilladelse på vegne af en mindreårig, herunder et spædbarn, uanset barnet er ledsaget af en forældremyndighedsindehaver.

Den foreslåede § 1, nr. 1, indebærer, at der vil kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der er ukrainsk statsborger, og som den 24. februar 2022 eller senere er udrejst af Ukraine, hvor den pågældende på tidspunktet for udrejsen havde bopæl. Det er for at blive meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen således en betingelse, at den pågældende udlænding tidligst er udrejst af Ukraine den 24. februar

2022, og at den pågældende på tidspunktet for udrejsen havde bopæl i Ukraine.

Ved bopæl forstås i denne sammenhæng, at ansøgeren skal have boet i Ukraine med henblik på et varigt ophold, uanset om ansøgeren i længerevarende perioder f.eks. på grund af arbejde eller studieophold måtte have opholdt sig uden for landet. Ligeledes vil ansøgere, der på grund af et studieophold eller en arbejdsrelateret udstationering efter omstændighederne kunne anses for at have bopæl i Ukraine, uanset at de i en midlertidig periode har opgivet deres adresse i Ukraine.

Den foreslåede § 1, nr. 2, indebærer, at der endvidere vil kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, som den 24. februar 2022 havde status som flygtning i Ukraine og den 24. februar 2022 eller senere er udrejst af Ukraine. Bestemmelsen indebærer, at en tredjelandstatsborger vil kunne meddeles midlertidig opholdstilladelse i Danmark, såfremt den pågældende tidligst er udrejst den 24. februar 2022, og på tidspunktet for udrejsen havde lovligt ophold i Ukraine på baggrund af regler om international beskyttelse, der må sidestilles med de danske regler om asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1-3. Det betyder, at bestemmelsen omfatter udlændinge, der i Ukraine har en opholdstilladelse, der er meddelt på baggrund af en asylretlig vurdering, f.eks. i henhold til flygtningekonventionen eller Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det er for at blive meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen ikke en betingelse, at de danske myndigheder foretager en asylretlig vurdering efter udlændingelovens § 7, stk. 1-3. Det er således alene afgørende, at ansøgeren i Ukraine har et opholdsgrundlag, der er meddelt på baggrund af en asylretlig vurdering. Det forudsættes således ikke, at udlændingemyndighederne i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget foretager en konkret eller individuel vurdering af, om ansøgeren opfylder betingelserne i udlændingelovens § 7, stk. 1-3.

Den foreslåede § 1, nr. 3, indebærer, at der derudover vil kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der er ukrainsk statsborger eller den 24. februar 2022 havde status som flygtning i Ukraine, såfremt den pågældende enten opholdt sig i Danmark eller havde opholdstilladelse i Danmark den 24. februar 2022. Bestemmelsen indebærer, at en ukrainsk statsborger eller en tredjelandstatsborger med international beskyttelse i Ukraine vil kunne meddeles midlertidig opholdstilladelse, såfremt den pågældende fysisk opholdt sig i Danmark eller havde opholdstilladelse den 24. februar 2022. Kriterierne i bestemmelsen om ukrainsk statsborgerskab eller status som flygtning er sammenfaldende med kriterierne i henholdsvis § 1, nr. 1 og 2. Bestemmelsen adskiller sig dog fra nr. 1 og 2 ved, at der ikke stilles betingelse om, at den pågældende tidligst er udrejst af Ukraine den 24. februar 2022, såfremt ansøgeren den 24. februar 2022 havde ophold eller opholdstilladelse i Danmark.

Ved ophold forstås i denne sammenhæng, at ansøgeren har

opholdt sig fysisk i Danmark den 24. februar 2022. Det er alene en betingelse, at ansøgeren fysisk opholdt sig i Danmark, og det er således uden betydning, hvilket opholdsgrundlag udlændingen havde på det pågældende tidspunkt. Ligeledes vil udlændinge, der ikke har haft noget lovligt opholdsgrundlag kunne være omfattet.

Ved opholdstilladelse forstås, at ansøgeren den 24. februar 2022 havde et egentligt opholdsgrundlag efter udlændingelovens bestemmelser, og det vil således efter bestemmelsen ikke være tilstrækkeligt, at ansøgeren f.eks. blot havde ret til at opholde sig i landet på et visum eller visumfri ophold eller på et processuelt ophold, jf. udlændingelovens § 33 a, eller opsættende virkning med hensyn til en udrejsefrist, jf. udlændingelovens § 33 b. Det vil derimod ikke være en betingelse, at ansøgeren fysisk opholdt sig i Danmark på det pågældende tidspunkt, og der vil således f.eks. kunne meddeles opholdstilladelse, såfremt ansøgeren i en midlertidig periode, f.eks. på grund af ferie, ikke befandt sig i Danmark den 24. februar 2022.

Det vil efter den foreslåede ordning være en betingelse for at blive meddelt midlertidig opholdstilladelse efter loven, at udlændingen i tilstrækkeligt omfang vil kunne dokumentere, at den pågældende opfylder betingelserne i den foreslåede § 1. Dette vil i fornødent omfang kunne omfatte ansøgerens afgivelse af oplysninger om sin identitet, fremvisning af identitetsbeviser og eventuel rejседokumentation, samt eventuel dokumentation for sin status som flygtning i Ukraine.

Det må antages, at de fleste ansøgere vil være i besiddelse af pas og andre ID-dokumenter, der med tilstrækkelig sikkerhed vil kunne dokumentere de pågældendes identiteter, og at sagerne derfor overvejende vil kunne behandles umiddelbart på skriftligt grundlag. Udlændingestyrelsen vil dog efter en konkret vurdering kunne foretage yderligere sagsskridt, herunder indkalde ansøgeren til en samtale, såfremt der i sagen foreligger oplysninger eller særlige omstændigheder, der giver Udlændingestyrelsen anledning hertil.

Der vil i praksis formentlig også være ansøgere, der under de foreliggende omstændigheder måske har været nødsaget til at udrejse hastigt af sit hjemland, og for hvem det således vil være vanskeligt at fremlægge skriftlige dokumenter eller lignende.

I det tilfælde, hvor en ansøger ikke umiddelbart kan dokumentere sin identitet eller sit opholdsgrundlag i Ukraine, og der således er usikkerhed om ansøgerens identitet, herunder ukrainsk statsborgerskab eller status som flygtning i Ukraine, vil Udlændingestyrelsen kunne henvise ansøgeren til at rette henvendelse til den ukrainske ambassade, der eventuelt vil kunne være behjælpelig med at bekræfte den pågældendes identitet. Det forudsættes herved, at ansøgeren – f.eks. i forbindelse med en verserende sag om asyl – ikke har henvist til, at pågældende frygter forfølgelse eller overgreb fra de ukrainske myndigheder, da pågældende i dette tilfælde ikke vil kunne henvises til at rette henvendelse

til den ukrainske ambassade. Det bemærkes imidlertid, at sådanne omstændigheder ikke vil kunne danne grundlag for, at udlændingemyndighederne sænker dokumentationskravet.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen under hensynet til en effektiv sagsbehandling som udgangspunkt vil kunne lægge de af ansøgeren afgivne oplysninger om sin udrejse til grund, medmindre der i det konkrete tilfælde er oplysninger, der giver Udlændingestyrelsen anledning til at foretage yderligere sagsskridt, herunder anmode om yderligere oplysninger eller indkalde ansøgeren til en samtale.

Udlændingestyrelsen vil i øvrigt skulle foretage de sagsskridt, som styrelsen vurderer relevante for at sikre, at ansøgerne opfylder betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse efter lovforlaget, herunder særligt, hvor der er oplysninger, der f.eks. tyder på svig, eller at vedkommende vil skulle udelukkes fra at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget. Udlændingestyrelsen vil på den baggrund f.eks. kunne indkalde ansøgeren til en samtale i forbindelse med en vurdering af, hvorvidt der reelt er tale om den familierelation, som der søges om opholdstilladelse på baggrund af, hvorvidt ansøgeren kan anses for at være anerkendt flygtning i Ukraine, eller hvorvidt der er udelukkelsesgrunde, der hindrer ansøgeren i at opnå opholdstilladelse efter særloven. Som det følger af gældende regler for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger efter udlændingelovens regler, vil Udlændingestyrelsen i øvrigt have adgang til at undersøge, om en udlænding er registreret i Kriminalregisteret (KR) eller Schengen Informations System II (SIS II).

Det bemærkes, at hensynet til en effektiv sagsbehandling dog ikke vil kunne gå forud for hensynet til at sikre, at ansøgerne opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen ved meddelelse af en opholdstilladelse orienterer udlændingen om vedkommendes rettigheder og vilkårene for opholdstilladelsen, herunder i forhold til bortfald og inddragelse samt muligheder for arbejde. Det forudsættes ligeledes, at Udlændingestyrelsen ved meddelelse af afslag vil vejlede ansøgeren om klageadgangen til Udlændingenævnet og om pligten til at udrejse, såfremt vedkommende efter udlændingeloven ikke har et opholdsgrundlag i Danmark. Udlændingestyrelsen vil i den forbindelse i øvrigt kunne vejlede de pågældende om mulighederne for at søge om asyl i Danmark.

Et afslag på opholdstilladelse efter den foreslåede § 1 vil kunne påklages til Udlændingenævnet, jf. den foreslåede § 28, stk. 3, inden 8 uger efter ansøgeren er blevet gjort bekendt med afgørelsen, jf. § 28, stk. 3, jf. dog § 28, stk. 5.

Til § 2

Det foreslås i lovforslagets § 2, stk. 1, at der efter ansøgning vil kunne meddeles opholdstilladelse til:

1) En udlænding over 18 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed

med en udlænding over 18 år med opholdstilladelse efter § 1.

2) Et ugift mindreårigt barn af en udlænding med opholdstilladelse efter § 1 eller nr. 1.

3) En udlænding, der har nær familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, og som forud for udrejsen fra Ukraine har delt husstand med den pågældende og må anses for at have været under den pågældendes forsørgelse.

4) En udlænding, der uden for de tilfælde, der er nævnt i nr. 1-3, har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv med en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, og som samlever på fælles bopæl med denne.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 1, vil omfatte enhver myndig ægtefælle uanset nationalitet, når det kan lægges til grund, at der består et retsgyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold mellem ægtefællen og hovedpersonen med opholdstilladelse efter lovens § 1. Ved fast samlivsforhold af længere varighed forstås samliv uden for ægteskab på fælles adresse i normalt ca. 1½ til 2 år.

Endvidere vil opholdstilladelsen være betinget af, at familielivet bestod den 24. februar 2022, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, og at parret løbende opretholder samliv på fælles bopæl i Danmark, jf. dog § 10, stk. 2, og § 11, jf. pkt. 2.7.2.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 2, vil omfatte alle mindreårige ugifte børn, når en af barnets forældre har opholdstilladelse efter lovens § 1, dvs. som hovedperson, eller efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, dvs. som ægtefælle eller samlever til en hovedperson. Det vil være barnets alder på ansøgningstidspunktet, der er afgørende for, om barnet er omfattet af bestemmelsen. Der henvises derudover til den foreslåede § 21, stk. 6, om udlændingemyndighedernes mulighed for at foranstalte en dna-undersøgelse.

Adoptererede børn og børn, der fødes efter udrejsen fra Ukraine, vil også være omfattet af bestemmelsen.

Børn, som hverken er biologiske eller adopterede børn af en udlænding med opholdstilladelse efter lovens § 1, vil i visse tilfælde kunne være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 3, jf. nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 3, vil omfatte andre end ægtefæller, samlevende og biologiske eller adopterede børn, uanset nationalitet, og som har nær familiemæssig tilknytning til en hovedperson, har været en del af hovedpersonens husstand og må anses for at have været under hovedpersonens forsørgelse. Det vil være en betingelse, at den familiemæssige relation ikke alene er perifer, og at den familiemæssige tilknytning ikke strider mod danske værdier og traditionelle familiekonstruktioner.

Ved familiemæssig tilknytning forstås i denne sammenhæng, at de pågældende er biologisk beslægtet eller har

slægtskab gennem adoptionslignende forhold. Der forstås endvidere en familiemæssig tilknytning, der vil kunne side-stilles med et nært biologisk eller adoptionslignende slægt-skab. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis en udlænding reelt har haft egenskab af forælder, f.eks. en stedmor, ligesom det vil være tilfældet for f.eks. et stedbarn, eller et barn, der på baggrund af et adoptionslignende forhold reelt er en del af familien.

Det vil være en betingelse for opholdstilladelse efter be-stemmelsen, at ansøgeren forud for udrejsen fra Ukraine har været en del af hovedpersonens husstand, at hovedpersonen har påtaget sig et særligt forsørgelsesansvar over for ansøge-ren, der ikke har kunnet forsørge sig selv, og at familielivet bestod den 24. februar 2022, jf. lovforslagets § 2, stk. 2.

Et sådant tilfælde vil for eksempel kunne foreligge, hvis en søskende eller en forælder til en udlænding med opholdstil-ladelse efter § 1, på grund af alder eller sygdom har boet i den pågældendes husstand og været afhængig af den pågæl-dendes forsørgelse.

Derimod vil en udlænding ikke være omfattet af bestemmelsen, hvis udlændingen ikke kan anses for at have været under hovedpersonens forsørgelse, f.eks. fordi udlændingen har haft midler til egen forsørgelse og blot har delt husstand med hovedpersonen af mere praktiske grunde.

Den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 4, vil omfatte ansøgere, der ikke i fornøden grad kan godtgøre, at der er indgået et retsgyldigt ægteskab eller etableret et fast samlivsforhold af længere varighed, men hvor det efter en konkret vurdering kan lægges til grund, at parret har etableret et beskyttelses-værdigt familieliv.

I modsætning til sager, der behandles efter udlændingelo-vens § 9 c, stk. 1, vil det ved administrationen af den fore-slåede bestemmelse, hvor ansøgeren er statsborger i et andet land end Ukraine, ikke skulle vurderes, om Danmark er nær-mest til at beskytte dette familieliv, eller om de pågældende vil kunne henvises til at tage ophold i ansøgerens hjemland.

Centrale momenter for vurderingen heraf er bl.a., hvorvidt parret et samlevende, varigheden af forholdet og om parret har fået børn eller på anden måde har udtrykt en forpligtelse over for hinanden.

Endvidere vil opholdstilladelsen være betinget af, at familie-livet bestod den 24. februar 2022, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, og at parret løbende opretholder samliv på fælles bopæl i Danmark, jf. dog § 10, stk. 2, og § 11, jf. pkt. 2.7.2.

Det foreslås i lovforslagets § 2, stk. 2, at opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, kun vil kunne gives, hvis familielivet og forsørgelsesforholdet bestod den 24. februar 2022.

Forslaget vil for så vidt angår ægtefæller og faste samleverer betyde, at der ikke kan gives opholdstilladelse efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1, hvis ægteskabet er indgået eller

samlivsforholdet er etableret efter denne dato. Indgår en ud-lænding med opholdstilladelse efter § 1 således et ægteskab under opholdet i Danmark, eller etableres et fast samlivs-forhold af længere varighed i Danmark, vil en ansøgning om opholdstilladelse til ægtefællen eller den faste samlever skulle behandles og afgøres efter udlændingeloven.

Forslaget vil herudover for så vidt angår udlændinge omfat-tet af lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 3, betyde, at der ikke kan gives opholdstilladelse efter bestemmelsen, hvis ansøgeren den 24. februar 2022 ikke længere var en del af hovedperso-nens hushold eller ikke længere var under hovedpersonens forsørgelse.

Det vil for eksempel være tilfældet, hvis der foreligger op-lysninger om, at et nærtstående familiemedlem efter et af-sluttet sygdomsforløb eller en ledighedsperiode var endeligt fraflyttet husstanden eller på ny havde egne tilstrækkelige midler forud for den 24. februar 2022.

Forslaget vil endelig for så vidt angår udlændinge omfattet af lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 4, betyde, at der ikke kan gives opholdstilladelse efter bestemmelsen, hvis det ikke kan lægges til grund, at det beskyttelsesværdige familieliv bestod den 24. februar 2022.

Den familierelation, der efter lovforslagets § 2, stk. 1, vil kunne udgøre grundlaget for en opholdstilladelse efter loven som familiesammenført til en hovedperson, vil skulle doku-menteres eller på anden måde kunne anses for godtgjort.

Der vil i praksis formentlig være ansøgere, der under de foreliggende omstændigheder har været nødsaget til hastigt at udrejse fra Ukraine eller tage ophold et andet sted i Ukra-ine, og for hvem det således vil være vanskeligt at fremlægge dokumentation for indgåelse af ægteskab, forældreskab, samliv og forsørgelse.

Kan en udlænding ikke fremlægge den påkrævede doku-mentation, vil udlændingemyndighederne skulle foretage en sædvanlig vurdering af ansøgerens og den herboendes egne oplysninger og evt. øvrige dokumenter. Udlændingestyrelsen vil endvidere kunne indkalde ansøgeren til en samtale eller anmode om yderligere oplysninger, som eventuelt vil kunne tilvejebringes gennem den ukrainske ambassade.

Der henvises til i øvrigt til lovforslagets pkt. 2.2.

Et afslag på opholdstilladelse efter den foreslåede § 2 vil kunne påklages til Udlændingenævnet, jf. den foreslåede § 28, stk. 6, inden 8 uger efter ansøgeren er blevet gjort bekendt med afgørelsen, jf. § 28, stk. 6, jf. dog § 28, stk. 5.

Til § 3

Det følger af den foreslåede § 3, stk. 1, at opholdstilladelse efter denne lov, meddeles med henblik på midlertidigt op-hold og tidsbegrænses til den 17. marts 2024.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at opholdstilladel-ser efter lovforslaget vil blive meddelt med henblik på mid-

lertidigt ophold og vil udløbe ved udgangen af 17. marts 2024. Det betyder endvidere, at det fra denne dato ikke længere vil være muligt at ansøge om eller blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslagets bestemmelser.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med meddelelsen af opholdstilladelsen vejleder udlændingen om, at opholdstilladelsen alene er gyldig til den 17. marts 2024, og at den pågældende vil have pligt til at udrejse ved opholdstilladelsen ophør. Udlændingen vil i den forbindelse endvidere skulle vejledes om, at såfremt vedkommende ikke udrejser inden opholdstilladelsens udløb, vil udlændingen, forudsat vedkommende ikke har opnået lovligt ophold på andet grundlag, opholde sig i Danmark ulovligt, hvilket vil kunne danne grundlag for udvisning efter udlændingelovens regler herom.

Det følger af den foreslåede § 3, stk. 2, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om, at opholdstilladelser meddelt efter denne lov, kan forlænges til den 17. marts 2025. Udlændinge- og integrationsministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om betingelser for forlængelse og proceduren for behandling af sager om forlængelse. Udlændinge- og integrationsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at opholdstilladelser efter denne lov, der meddeles den 17. marts 2024 eller senere, kan meddeles tidsbegrænset til den 17. marts 2025.

Den foreslåede bestemmelses 1. pkt. indebærer, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte regler om forlængelse af allerede meddelte opholdstilladelser til den 17. marts 2025. Det betyder, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte regler om, at en opholdstilladelse, der er meddelt i perioden frem til den 17. marts 2024 vil kunne forlænges til den 17. marts 2025.

Udlændinge og integrationsministeren vil efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt. endvidere kunne fastsætte regler om, under hvilke betingelser en opholdstilladelse vil kunne forlænges, herunder regler om, at grundlaget for opholdstilladelse fortsat vil skulle være til stede. Det betyder, at såfremt der efter den oprindelige meddelelse af opholdstilladelse er indtruffet omstændigheder, der medfører, at ansøgeren ikke længere er berettiget til opholdstilladelse efter lovforslaget, vil opholdstilladelsen kunne nægtes forlængelse. Dette vil f.eks. være i tilfælde af, at ansøgeren er udrejst af Danmark med henblik på at tage permanent ophold i et andet land eller på baggrund af forhold, der i øvrigt vil kunne danne grundlag for en inddragelse af opholdstilladelsen. Der henvises herved til lovforslagets § 10.

Derudover vil udlændinge- og integrationsministeren efter bestemmelsens 2. pkt. kunne fastsætte regler om, hvorvidt en udlænding vil skulle ansøge om forlængelse af sin opholdstilladelse, eller om Udlændingestyrelsen af egen drift vil skulle træffe afgørelse om forlængelse af meddelte opholdstilladelser.

Den foreslåede bestemmelses 3. pkt. indebærer, at udlændin-

ge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte regler om, at opholdstilladelser efter lovforslaget, der meddeles den 17. marts 2024 eller senere, vil kunne meddeles tidsbegrænset til den 17. marts 2025.

Det betyder, at hvis der fastsættes regler efter 1. pkt. vil det fortsat være muligt at indgive og blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget. Opholdstilladelserne vil herefter tidsbegrænses til den 17. marts 2025 uden yderligere mulighed for forlængelse.

Det forudsættes, at udlændinge- og integrationsministeren senest ca. tre måneder før, at de opholdstilladelser, der er meddelt efter lovforslag, udløber, indrager de partier, der har stemt for lovforslaget, i spørgsmålet om forlængelse.

Det følger af den foreslåede § 3, stk. 3, at ved fastsættelse af regler efter stk. 2, 1. og 3. pkt. forlænges perioderne nævnt i §§ 11 og 12 tilsvarende.

Det betyder, at ved fastsættelse af regler om, at opholdstilladelser meddelt efter lovforslaget kan forlænges til den 17. marts 2025, og regler om, at opholdstilladelser, der meddeles den 17. marts 2024 eller senere, kan meddeles til den 17. marts 2025, vil skæringsdatoen den 17. marts 2024, der fremgår af §§ 11 og 12, forlænges til den 17. marts 2025.

Til § 4

Det følger af den foreslåede § 4, stk. 1, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 1, skal indgives i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en ansøgning om opholdstilladelse ikke vil kunne indgives uden for Danmark. En ansøgning, der indgives fra udlandet, vil således skulle afvises.

Betingelsen om, at ansøgningen skal indgives i Danmark, vil være opfyldt på det tidspunkt udlændingen ankommer til den danske grænse, og det forudsættes således ikke, at den pågældende fysisk er rejst ind i landet. Den foreslåede ordning vil således svare til de danske regler for indgivelse af ansøgning om asyl.

Det følger af den foreslåede § 4, stk. 2, at ansøgning om opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, kan indgives i Danmark eller uden for landet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at familiemedlemmer til en udlænding omfattet af lovforslagets § 1, i Danmark såvel som uden for landet vil kunne indgive ansøgning om opholdstilladelse. Det vil således ikke være en betingelse, at ansøgningen indgives i Danmark.

Det følger af den foreslåede § 4, stk. 3, at en udlænding har ret til at blive her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter denne lov, der indgives her i landet. Retten til at blive her i landet bortfalder, hvis udlændingen ikke inden 4 uger fra ansøgningens indgivelse har fået optaget fingeraftryk og personfotografi, jf. § 16.

Den foreslåede bestemmelses 1. pkt. svarer i sit indhold til udlændingelovens § 33 a. Bestemmelsen indebærer, at en udlænding vil have ret til at opholde sig i Danmark under sagens behandling på et processuelt ophold. Den pågældende vil således have ret til at opholde sig i landet, til der er truffet en materiel afgørelse om opholdsspørgsmålet. Den pågældende vil dermed have et lovligt ophold i udlændingelovens forstand, men det processuelle ophold giver ikke i sig selv udlændingen yderligere rettigheder, som eksempelvis adgang til beskæftigelse eller videregående uddannelse m.v. Det er en forudsætning for at have ret til at opholde sig i Danmark under sagens behandling, at ansøgningen er indgivet i Danmark.

Den foreslåede bestemmelses 2. pkt. indebærer, at en ret til at blive her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse bortfalder, såfremt ansøgeren ikke inden 4 uger fra ansøgnings indgivelse har fået optaget biometri, jf. lovforslagets § 23.

Til § 5

Det følger af den foreslåede § 5, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 1 kan afvises, hvis udlændingen er statsborger i et andet land uden for Ukraine eller allerede har opnået opholdstilladelse i et andet land uden for Ukraine. For en udlænding, der den 24. februar 2022 havde status som flygtning, kan en ansøgning alene afvises, såfremt ansøgeren har opnået statsborgerskab eller opholdstilladelse uden for Ukraine og sit hjemland.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ikke vil kunne meddeles opholdstilladelse efter lovforslagets § 1 i det tilfælde, at udlændingen på tidspunktet for udlændingemyndighedernes afgørelse har en gyldig opholdstilladelse i et andet land uden for Ukraine. Eller i det tilfælde, hvor udlændingen er statsborger i et andet land uden for Ukraine.

Der vil fortsat kunne indgives ansøgning om og opnås opholdstilladelse efter lovforslagets § 2, herunder for de af bestemmelsen omfattede familiemedlemmer, der er ukrainske statsborgere.

For en udlænding, der den 24. februar 2022 havde status som flygtning, kan en ansøgning dog alene afvises, såfremt ansøgeren har opnået statsborgerskab eller opholdstilladelse uden for Ukraine og sit hjemland, hvor pågældende er flygtet fra.

Det betyder, at en ansøgning om opholdstilladelse vil kunne afvises, såfremt ansøgeren har en gyldig opholdstilladelse i et andet land, hvor den pågældende således må antage at kunne opholde sig lovligt. Det vil f.eks. være i tilfælde af, at en udlænding har opnået opholdstilladelse i et andet EU-land efter direktivet om midlertidig beskyttelse.

Efter den foreslåede bestemmelse vil en ansøgning kunne afvises, uden der foretages en realitetsbehandling af ansøgningen. Det vil sige, at ansøgningen vil kunne afvises, uden der foretages en vurdering af, hvorvidt ansøgeren i øvrigt

opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget.

Til § 6

Det følger af den foreslåede § 6, stk. 1, at en udlænding ikke kan meddeles opholdstilladelse efter denne lov, hvis 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed eller 3) udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Bestemmelsen svarer i sit indhold til udlændingelovens § 10, stk. 1, og indebærer, at en udlænding i de nævnte tilfælde vil være udelukket fra at blive meddelt opholdstilladelse efter denne lov.

Det bemærkes, at bestemmelserne i § 6, stk. 1, nr. 1-3, gælder undtagelsesfrit og således ikke vil kunne fraviges på grund af særlige individuelle forhold. En udlænding, der må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, eller som er omfattet af flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde, vil dermed under ingen omstændigheder kunne meddeles opholdstilladelse efter denne lov.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 2, kan en udlænding uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, ikke, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives opholdstilladelse efter denne lov, hvis 1) udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, 2) der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22, 23 eller 24, 3) der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning efter reglerne i udlændingelovens kapitel 4, 4) udlændingen er indberettet til SIS II som uønsket i medfør af SIS II-forordningen, eller 5) udlændingen på grund af smitsom sygdom eller alvorligere sjælelig forstyrrelse må antages at ville frembyde fare eller væsentlige ulemper for sine omgivelser.

Bestemmelsen svarer i sit indhold til udlændingelovens § 10, stk. 2.

Den foreslåede § 6, stk. 2, nr. 1 og 2, indebærer, at en udlænding vil kunne udelukkes fra at blive meddelt opholdstilladelse efter denne lov, såfremt udlændingen uden for landet har begået kriminalitet, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22, 23 eller 24. Dette har en selvstændig betydning i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 1, nr. 3, i det omfang den forbrydelse, der er tale om, ikke er af en sådan karakter, at der er anledning til at bringe flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde i anvendelse. Bestemmelsen kan således anvendes over for udlændinge, om hvem det antages, at den pågældende har begået et forhold af en vis grovhed, jf. udlændingelovens §§

22-24, som dog ikke har karakter af en forbrydelse, der er omfattet af flygtningekonventionens artikel 1 F.

For så vidt angår § 6, stk. 2, nr. 4, bemærkes, at i medfør af lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordninger om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) samt forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol samt politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.) ændres »SIS II« til »SIS«, og »SIS II-forordningen« ændres til »SIS-forordningen«. Den pågældende ændring er endnu ikke trådt i kraft, men forventes, efter udlændinge- og integrationsministerens fastsættelse heraf, at træde i kraft medio 2022. Når ændringen er trådt i kraft, vil »SIS II« i den foreslåede § 6, stk. 2, nr. 4, skulle forstås som »SIS«, og »SIS II-forordningen« vil skulle forstås som »SIS-forordningen«.

Efter den foreslåede bestemmelse § 6, stk. 3, kan en udlænding, som har indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24 eller § 25, eller som har et indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 5, i forbindelse med bortfald efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, ikke gives opholdstilladelse efter lovforslaget, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. En udlænding, som har indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens § 25 a, § 25 b eller § 25 c, eller som har indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, kan gives opholdstilladelse efter lovforslaget, medmindre særlige grunde taler derimod.

Bestemmelsen svarer i sit indhold til udlændingelovens § 10, stk. 3, og indebærer, at en udlænding vil kunne udelukkes fra at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, såfremt vedkommende er udvist af Danmark med indrejseforbud, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler for derfor.

For så vidt angår udlændingelovens § 10, stk. 1 og 2 og 3, henvises til bemærkningerne til lovforslag L 32 af 13. december 2001, jf. Folketingstidende 2001-2, tillæg A.

Det følger af den foreslåede § 6, stk. 4, at en udlænding, medmindre særlige grunde taler derfor, ikke kan meddeles opholdstilladelse efter denne lov, hvis der foreligger omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 10, stk. 5 eller 6.

Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, jf. udlændingelovens

§ 32, stk. 1, nr. 3, ikke vil kunne gives opholdstilladelse efter denne lov, medmindre særlige grunde taler derfor.

For så vidt angår udlændingelovens § 10, stk. 5, henvises til bemærkningerne til lovforslag L 174 af 25. marts 2009, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at en udlænding, som er optaget på den liste, der er nævnt i udlændingelovens § 29 c, stk. 1 (sanktionslisten), ikke vil kunne meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, medmindre særlige grunde taler derfor.

For så vidt angår udlændingelovens § 10, stk. 6, henvises til bemærkningerne til lovforslag L 48 af 9. november 2016, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A.

Der skal efter de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 2-4, ved afgørelse af, hvorvidt der skal gives opholdstilladelse efter lovforslaget, tages højde for, om sådanne særlige forhold gør sig gældende, at der alligevel skal gives opholdstilladelse.

Der skal således foretages en afvejning mellem de i bestemmelsen nævnte forhold, som taler imod opholdstilladelse, og de grunde, herunder hensynet til familiens enhed, der kan tale for, at ansøgningen om opholdstilladelse imødekommes.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 5, indberetter udlændingemyndighederne en udlænding, der er meddelt afslag på opholdstilladelse efter stk. 1 eller stk. 2, nr. 1 eller 2, som uønsket i SIS II, hvis udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen indebærer, at udlændingemyndighederne skal indberette en udlænding som uønsket i SIS II, hvis udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse som følge udelukkelsesgrundene efter lovforslagets § 6, stk. 1 eller stk. 2, nr. 1 eller 2.

Det bemærkes, at i medfør af lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordninger om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) samt forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol samt politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.) ændres »SIS II« til »SIS«, og »SIS II-forordningen« ændres til »SIS-forordningen«. Den pågældende ændring er endnu ikke trådt i kraft, men forventes, efter udlændinge- og integrationsministerens fastsættelse heraf, at træde i kraft medio 2022. Når ændringen er trådt i kraft, vil »SIS II« i den foreslåede § 6, stk. 5, skulle forstås som »SIS«, og »SIS II-forordningen« vil skulle forstås som »SIS-forordningen«.

For så vidt angår udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 3, kan der bl.a. henvises til bemærkninger i lovforslag L 32 af 13. december 2001, jf. Folketingstidende 2001-2, tillæg A.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i lovforslagets bemærkninger.

Til § 7

Det følger af den foreslåede § 7, at et indrejseforbud bortfalder, hvis en udlænding under de betingelser, der er nævnt i § 6, stk. 3 og 4, meddeles opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 32, stk. 8, og indebærer, at et fastsat indrejsebud vil bortfalde, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse under de i § 6, stk. 3 og 4, nævnte betingelser.

Det betyder, at et indrejseforbud vil bortfalde, såfremt der ikke er grundlag for at udelukke udlændingen for opholdstilladelse, og udlændingen derved meddeles opholdstilladelse.

Til § 8

Det følger af den foreslåede § 8, stk. 1, at til brug for behandlingen af en sag efter lovforslaget vurderer justitsministeren, om udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Denne vurdering lægges til grund ved afgørelsen af sagen.

Det følger af den foreslåede § 8, stk. 2, at justitsministeren kan bestemme, at de oplysninger, der er indgået i vurderingen efter stk. 1, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlænding, vurderingen angår. Justitsministeren kan endvidere bestemme, at oplysningerne af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlændingemyndighed, der skal træffe afgørelse i sagen.

Bestemmelserne svarer i deres indhold til henholdsvis udlændingelovens § 45 b, stk. 1 og 2. For så vidt angår udlændingelovens § 45 b, stk. 1 og 2, henvises til bemærkningerne til lovforslag L 209 af 28. april 2009, jf. Folketingstidende 2008-9, tillæg A.

Bestemmelserne indebærer, at det er justitsministeren, der afgør, hvorvidt en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed i henhold lovforslagets § 6, stk. 1, nr. 1.

Det følger af den foreslåede § 8, stk. 3, at ved domstolsprøvelse af en farevurdering efter stk. 1 finder reglerne i udlændingelovens kapitel 7 b anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 45 d, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår domstolsprøvelse af en farevurdering efter udlændingeloven § 45 b. Bestemmelsen indebærer, at den særlige domstolsbehandling, der finder anvendelse for visse beslutninger truffet i henhold til udlændingeloven, ligeledes finder anvendelse for beslutninger truffet efter lovforslagets § 6. Det betyder, at udlændingelovens § 45 h og 45 i tilsvarende vil finde

anvendelse i forhold til afslag på opholdstilladelser meddelt efter lovforslaget.

Til § 9

Det følger af den foreslåede § 9, at udlændinge med opholdstilladelse efter dette lovforslag er fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 14, stk. 1, der fritager en række udlændinge med opholdstilladelse fra krav om arbejdstilladelse.

Til § 10

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 1, at en opholdstilladelse efter dette lovforslag skal inddrages, medmindre inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog stk. 2, hvis

1) grundlaget for ansøgningen eller tilladelsen var urigtigt, eller grundlaget for en opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, ikke længere er til stede, jf. dog § 11,

2) opholdstilladelsen er opnået ved svig, eller

3) der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 6, stk. 1 og stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold i det væsentligste til inddragelsesreglerne i udlændingelovens § 19, stk. 1, sammenholdt med udlændingelovens § 19 a. Det betyder, at betingelserne for inddragelse af en opholdstilladelse efter lovforslaget med enkelte tilpasninger sidestilles reglerne i udlændingeloven for inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter §§ 7 og 8.

Det bemærkes imidlertid, at efter udlændingelovens § 19 vil en tidsbegrænset opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 skulle inddrages, hvis forholdene i hjemlandet har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse. Under henvisning til lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1, vil dette ikke gøre sig gældende for udlændinge omfattet af lovforslagets § 1, eftersom det forhold, at grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede, alene vil kunne danne grundlag for inddragelse af opholdstilladelser efter § 2, stk. 1.

For så vidt angår muligheden for at meddele afslag på opholdstilladelse på baggrund af ændrede forhold i Ukraine henvises der til lovforslagets pkt. 2.1.2 og bemærkningerne til lovforslagets § 1.

Efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 1, vil en opholdstilladelse skulle inddrages, hvis grundlaget for ansøgningen eller tilladelsen var urigtigt, eller grundlaget for en opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, ikke længere er til stede, jf. dog § 11.

Det betyder bl.a., at en opholdstilladelse, medmindre inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale for-

pligtelser, vil skulle inddrages i tilfælde, hvor der er meddelt opholdstilladelse på et fejlagtigt grundlag, dog uden det skyldes svig. Det vil imidlertid være en betingelse, at udlændingen reelt ikke var berettiget til at blive meddelt opholdstilladelse, og at de forkerte oplysninger således har haft afgørende betydning for afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at en opholdstilladelse, medmindre inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, vil skulle inddrages, såfremt grundlaget for en opholdstilladelse meddelt efter § 2, stk. 1, ikke længere er til stede, jf. dog § 11.

Dette vil være relevant for opholdstilladelser meddelt efter lovforslagets § 2, stk. 1, hvor grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere vil være til stede, f.eks. hvis en udlænding, og den herboende, som den pågældende er blevet ægtefælle-sammenført med, har ophævet samlivet uden for tilfælde, der fremgår af § 11.

Det bemærkes, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslagets § 1, ikke vil kunne få inddraget sin opholdstilladelse under henvisning til, at grundlaget ikke længere er til stede.

Efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 2, vil en opholdstilladelse endvidere skulle inddrages, hvis opholdstilladelsen er opnået ved svig. Det bemærkes i denne forbindelse, at det er uden betydning, om det er ansøgeren selv eller en tredjemand, herunder et familiemedlem, der har afgivet de svigagtige oplysninger.

Endelig følger det af den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 3, at en opholdstilladelse vil skulle inddrages, såfremt der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 4, stk. 1 og stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse, medmindre inddragelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 3, svarer i sit indhold udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, og vil indebære, at en opholdstilladelse efter lovforslaget altid vil skulle inddrages, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller for en alvorlig trussel for den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, eller hvis udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 1.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at en opholdstilladelse efter lovforslaget altid vil skulle inddrages, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter lovforslagets § 6, stk. 2, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse. Det betyder bl.a., at en opholdstilladelse vil skulle inddrages, hvis udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning ved dom, såfremt pådømmelsen var sket her i landet. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 2.

Såfremt en udlænding, hvis opholdstilladelse er blevet inddraget, påberåber sig, at tvangsmæssig udsendelse vil være i

strid refoulementsforbuddet i udlændingelovens § 31, forudsættes det, at Udlændingestyrelsen vejleder den pågældende om muligheden for at ansøge om asyl. Det bemærkes i den forbindelse, at alene den omstændighed, at en udlænding påberåber sig at være i risiko for forfølgelse eller overgreb i sit hjemland, efter omstændighederne vil kunne betragtes som en ansøgning om asyl. Der vil herefter ved asylsagens afgørelse blive taget stilling til, om den pågældende kan udsendes tvangsmæssigt.

For så vidt angår udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, kan der bl.a. henvises til bemærkninger i lovforslag L 32 af 13. december 2001, jf. Folketingstidende 2001-2, tillæg A.

Efter den foreslåede bestemmelse § 10, stk. 2, skal der ved afgørelse om inddragelse efter stk. 1, nr. 1, af en opholdstilladelse meddelt efter § 2, stk. 1, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, eller at den pågældende udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 1, er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8. Bestemmelsen indebærer, at inddragelse i særlige tilfælde vil kunne undlades, såfremt opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast, eller at den pågældende udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 1 er afgået ved døden.

For så vidt angår udlændingelovens § 19, stk. 7, henvises til bemærkningerne til lovforslag L 129 af 30. januar 2013, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A. For så vidt angår udlændingelovens § 19, stk. 8, henvises til bemærkningerne til lovforslag L 106 af 14. januar 2014, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A.

Efter den foreslåede § 10, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 19, stk. 9, og indebærer, at kommunalbestyrelsen uden samtykke fra den pågældende udlænding vil have mulighed for at afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag om inddragelse efter stk. 1.

Bestemmelsen vil således bl.a. kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen er i besiddelse af oplysninger, som peger i retning af, at grundlaget for en opholds-

tilladelse var urigtigt eller ikke længere er til stede, eller at udlændingen har opnået sin opholdstilladelse ved svig.

Efter den foreslåede § 10, stk. 4, indberetter udlændingemyndighederne en udlænding, der har fået sin opholdstilladelse inddraget i medfør af stk. 1, nr. 3, som uønsket i SIS II.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen indebærer, at udlændingemyndighederne skal indberette en udlænding som uønsket i SIS II, hvis udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse som følge udelukkelsesgrundene efter forslagens § 6, stk. 1 eller stk. 2, nr. 1 eller 2.

Det bemærkes, at i medfør af lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordninger om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) samt forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol samt politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.) ændres »SIS II« til »SIS«, og »SIS II-forordningen« ændres til »SIS-forordningen«. Den pågældende ændring er endnu ikke trådt i kraft, men forventes, efter udlændinge- og integrationsministerens fastsættelse heraf, at træde i kraft medio 2022. Når ændringen er trådt i kraft, vil »SIS II« i den foreslåede § 10, stk. 4, skulle forstås som »SIS«, og »SIS II-forordningen« vil skulle forstås som »SIS-forordningen«.

For så vidt angår udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 4, kan der bl.a. henvises til bemærkninger i lovforslag L 32 af 13. december 2001, jf. Folketingstidende 2001-2, tillæg A.

En inddragelse af opholdstilladelse meddelt efter den foreslåede §§ 1 og 2, stk. 1, vil kunne påklages til Udlændingenævnet, jf. den foreslåede § 28, stk. 3, inden 8 uger efter ansøgeren er blevet gjort bekendt med afgørelsen, jf. § 28, stk. 3, jf. dog § 28, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets bemærkninger.

Til § 11

Det foreslås i lovforslagets § 11, stk. 1, at en opholdstilladelse meddelt efter § 2, stk. 1, nr. 1 eller 4, indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3. pkt., ikke kan inddrages efter § 10, stk. 1, nr. 1, under henvisning til, at de pågældende ikke bor sammen, hvis dette skyldes, at den herboende person, jf. § 1, er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Efter lovforslagets § 11, stk. 2, kan en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9, § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, §

9 m eller § 9 n, indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3, under henvisning til, at de pågældende ikke bor sammen, hvis dette skyldes, at den herboende person er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Efter lovforslagets § 11, stk. 3, kan en opholdstilladelse meddelt til en ukrainsk statsborger efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, under henvisning til, at de pågældende ikke bor sammen, hvis dette skyldes, at den pågældende er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Efter lovforslagets § 11, stk. 4, kan en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, § 9 i eller § 9 k, indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke nægtes forlænget eller inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3, under henvisning til, at den herboende person får inddraget eller nægtet forlænget sin opholdstilladelse, eller at den herboende persons opholdstilladelse udløber, hvis dette skyldes, at den herboende person er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen. Er personen med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, § 9 i eller § 9 k ikke indrejst i Danmark igen, kan opholdstilladelsen efter § 9 m og § 9 n forlænges indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3.

Det foreslås endvidere, at stk. 1, 2 og 4 alene finder anvendelse, hvis den herboende person er ukrainsk statsborger, jf. forslaget til § 11, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 12, hvorefter der ved en vurdering af, om en opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens § 17 som følge af ophold uden for Danmark i mere end 6 eller 12 måneder, vil skulle ses bort fra ophold i Ukraine mellem den 24. februar 2022 og den 17. marts 2024, hvis den herboende person er ukrainsk statsborger, og opholdet har haft et anerkendelsesværdigt formål.

Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i sammenhæng med, at opholdstilladelse til ægtefæller og faste samlevede efter lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1, til udlændinge, der har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv med en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslagets § 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, til udlændinge, der er familiesammenført eller familiesammenføres efter udlændingelovens § 9, eller § 9 c, stk. 1, og til familiemedlemmer efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n er betinget af, at de pågældende bor sammen med den person, de familiesammenføres med.

Hvis den herboende person er udrejst til Ukraine vil denne betingelse ikke være opfyldt. Med andre ord vil grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere være til stede, jf. lovför-

slagets § 10, stk. 1, nr. 1, og udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, eller de betingelser, der er fastsat for opholdstilladelsen, vil ikke være overholdt, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 indebærer, at en opholdstilladelse meddelt til ukrainske statsborgeres familiedlemmer som nævnt ovenfor ikke vil kunne inddrages efter lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1, eller udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3, under henvisning til, at de pågældende ikke bor sammen, hvis dette skyldes, at den herboende person er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Det vil være en betingelse for, at lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1, og udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 og 3, ikke kan anvendes, at det manglende samliv eller ophold på fælles bopæl skyldes, at den herboende person er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål.

Der henvises herved til pkt. 2.7 og bemærkningerne til lovforslagets § 12.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, indebærer, at en opholdstilladelse meddelt til en ukrainsk statsborger efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, dvs. ægtefællesammenføring, indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke kan inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, under henvisning til samlivsophør, hvis dette skyldes, at den pågældende er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Det vil være en betingelse for, at lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1, og udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 og 3, ikke kan anvendes, at den person, der er udrejst til Ukraine, ikke er indrejst i Danmark igen.

Det betyder, at inddragelse af en opholdstilladelse efter lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1, eller udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3, under henvisning til, at de pågældende ikke bor sammen, vil kunne ske, hvis den herboende person efter tilbagevenden til Danmark ikke genoptager samlivet eller opholdet på fælles bopæl. Den foreslåede bestemmelse vil således kun gælde under opholdet i Ukraine.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, skal ses i sammenhæng med, at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udenlandsk arbejdstager (§ 9 a), studerende (§ 9 i) eller praktikant (§ 9 k) er betinget af, at arbejdstageren, den studerende og praktikanten har en opholdstilladelse.

Hvis den ukrainske arbejdstager, studerende eller praktikant er udrejst til Ukraine, vil betingelserne for vedkommendes opholdstilladelse konkret kunne anses for ikke længere at være opfyldt. Det kan f.eks., være hvis den ukrainske arbejdstager siger sit job op for at udrejse til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål, eller hvis arbejdstageren bliver fyret, fordi vedkommende ønsker at udrejse til Ukrai-

ne med et anerkendelsesværdigt formål. Det kan endvidere være en ukrainsk studerende, der ikke længere er studieaktiv, fordi vedkommende udrejser til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål. I sådanne tilfælde vil grundlaget for opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n ikke længere være til stede, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, eller de betingelser, der er fastsat for opholdstilladelsen, vil ikke være overholdt, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 3. Herudover kan en ukrainsk arbejdstagers, studerendes eller praktikants opholdstilladelse udløbe, mens vedkommende er udrejst til Ukraine.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, indebærer, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m eller § 9 n ikke vil kunne nægtes forlænget eller inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1 eller 3, under henvisning til, at den ukrainske arbejdstagers, studerendes eller praktikants opholdstilladelse nægtes forlænget, inddrages eller udløber, hvis dette skyldes, at arbejdstageren, den studerende eller praktikanten er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, indebærer endvidere, at opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 9 m og § 9 n kan forlænges indtil den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, hvis den ukrainske arbejdstager (§ 9 a), studerende (§ 9 i) eller praktikant (§ 9 k) ikke er indrejst i Danmark igen.

Hermed sikres det, at medfølgende familiemedlemmer til ukrainske arbejdstagere, studerende og praktikanter kan blive i Danmark, hvis arbejdstageren, den studerende eller praktikanten er udrejst til Ukraine med et anerkendelsesværdigt formål og ikke er indrejst i Danmark igen.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse indtil den 17. marts 2024, dvs. den dato, hvor opholdstilladelser efter lovforslaget foreslås at udløbe, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Henvisningerne i § 11 til lovforslagets § 3, stk. 3, hænger sammen med, at det samtidig foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren kan beslutte at forlænge den periode, hvor inddragelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse ikke vil kunne ske, fra den 17. marts 2024 til den 17. marts 2025 i forbindelse med en beslutning om forlængelse af opholdstilladelser efter lovforslaget, jf. § 3.

Der henvises til i øvrigt til lovforslagets pkt. 2.6.

Til § 12

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte

tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Bestemmelsens 2. og 3. pkt. indebærer således, at en opholdstilladelse bortfalder, hvis en udlænding opholder sig uden for Danmark i mere end 6 eller 12 måneder i træk afhængig af bl.a., om udlændingens opholdstilladelse er meddelt med henblik på midlertidigt ophold eller med mulighed for varigt ophold.

Det foreslås i lovforslagets § 12, at ophold i Ukraine mellem den 24. februar 2022 og den 17. marts 2024, jf. dog § 3, stk. 3, ikke medregnes i de tidsrum, der er nævnt i udlændingelovens § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis udlændingen er ukrainsk statsborger, og opholdet har haft et anerkendelsesværdigt formål.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ved en vurdering af, om en opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens § 17 som følge af ophold uden for Danmark i mere end 6 eller 12 måneder, vil skulle ses bort fra ophold i Ukraine mellem den 24. februar 2022 og den 17. marts 2024, hvis den herboende er ukrainsk statsborger, og opholdet har haft et anerkendelsesværdigt formål.

Et anerkendelsesværdigt formål kan f.eks. være, hvis ukrainske statsborgere har haft ophold i Ukraine for at forrette ukrainsk militærtjeneste, udføre nødhjælpsarbejde eller andet humanitært arbejde, enten som tilknyttet en humanitær organisation eller på egen hånd. Endvidere kan det f.eks. være ophold i Ukraine med henblik på at hjælpe familie eller andre nærtstående ud af Ukraine.

Den 24. februar 2022 er datoen for de russiske væbnede styrkers militære invasion af Ukraine, og den 17. marts 2024 er den dato, hvor opholdstilladelser efter lovforslaget foreslås at udløbe, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Den foreslåede henvisning i § 12 til lovforslagets § 3, stk. 3, hænger sammen med forslaget om, at udlændinge- og integrationsministeren kan beslutte at forlænge perioden fra den 17. marts 2024 til den 17. marts 2025 i forbindelse med en beslutning om forlængelse af opholdstilladelser efter lovforslaget, jf. § 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 2.7.

Til § 13

Det følger af den foreslåede § 13, stk. 1, at en afgørelse, hvorved det meddeles en udlænding, at vedkommende i medfør af reglerne i denne lov ikke har ret til at opholde sig i landet, skal indeholde en frist for udrejse, hvis udlændingen ikke har ret til ophold på andet grundlag. Afgørelsen skal meddeles skriftligt og indeholde oplysninger om reglerne i § 28, stk. 3 og 4. Efter anmodning gives udlændingen en skriftlig eller mundtlig oversættelse af de vigtigste elementer i afgørelsen på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold med enkelte tilpasninger til reglerne i udlændingelovens § 33, stk. 1, og indebærer, at afgørelser, hvorved der meddeles en udlænding, at vedkommende i medfør af reglerne i lovforslaget ikke har ret til at opholde sig i landet, skal indeholde en frist for udrejse.

Udlændingen har pligt til at udrejse i overensstemmelse med den fastsatte udrejsefrist og vil ved fristens overskridelse opholde sig i Danmark ulovligt. Det betyder, at udlændingen herefter vil være omfattet af hjemrejselovens bestemmelser, herunder at udlændingen vil kunne udsendes tvangsmæssigt, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets pkt. 2.15.2.

Bestemmelsen omfatter afslag på ansøgning om opholdstilladelse og afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse.

Efter den foreslåede bestemmelses pkt. 2 vil en afgørelse som nævnt i 1. pkt. skulle meddeles udlændingen skriftligt.

Endelig indebærer bestemmelsens 3. pkt., at udlændingen efter anmodning vil skulle gives en skriftlig eller mundtlig oversættelse af de vigtigste elementer i afgørelsen eller beslutningen på et sprog, vedkommende forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.

For så vidt angår udlændingelovens § 33, stk. 1, kan der bl.a. henvises der til bemærkninger i lovforslag L 189 af 5. maj 2020, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A.

Det følger af den foreslåede § 13, stk. 2, at udrejsefristen fastsættes til 7 dage. Udrejsefristen fastsættes til 1 måned, hvis udlændingen er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4. I påtrængende tilfælde fastsættes udrejsefristen altid til straks. En udrejsefrist kan fastsættes til et senere tidspunkt, såfremt særlige grunde taler derfor, dog ikke udover det tidspunkt, hvor en opholdstilladelse efter denne lov senest ville være udløbet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at for afgørelser omfattet af stk. 1 vil der som udgangspunkt skulle fastsættes en udrejsefrist på 7 dage i overensstemmelse med udrejsefristen, der følger af udlændingelovens § 33, stk. 2, 3. pkt. Såfremt udlændingen er omfattet af EU-reglerne, vil udrejsefristen dog skulle fastsættes til 1 måned. I påtrængende tilfælde vil udrejsefristen dog skulle fastsættes til straks.

Påtrængende tilfælde foreligger navnlig, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, når der er tale om svig eller en åbenbart grundløs ansøgning, eller når der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til

at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

Bestemmelsen indebærer endelig, at udrejsefristen kan fastsættes til et senere tidspunkt, såfremt særlige grunde taler derfor. Særlige grunde kan for eksempel være hensynet til skolesøgende børn eller anden familiemæssig og social tilknytning. Udrejsefristen vil dog ikke kunne fastsættes til et senere tidspunkt end det tidspunktet, hvor en opholdstilladelse efter lovforslaget senest ville være udløbet. Det betyder, at udrejsefristen senest vil kunne fastsættes til den 17. marts 2024, medmindre der efter § 3, stk. 2, er fastsat regler om forlængelse og tidsbegrænsning af opholdstilladelser til den 17. marts 2025.

Det følger af den foreslåede § 13, stk. 3, at de regler i udlændingelovens § 32 om indrejseforbud, der gælder for udlændinge, som er omfattet af udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist fastsat efter lovforslaget, jf. dog udlændingelovens § 32, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at der i overensstemmelse med reglerne i udlændingeloven skal fastsætte et indrejseforbud, såfremt udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen.

For udlændinge omfattet af EU-reglerne kan der dog alene fastsættes et indrejseforbud, såfremt det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2. Der vil følgelig ikke kunne fastsættes indrejseforbud i sager, hvor en udlænding omfattet af EU-reglerne udvises af andre grunde, jf. opholdsdirektivets artikel 15. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en unionsborger eller dennes familiemedlem ikke udrejser i overensstemmelse med en pålagt udrejsefrist og opholder sig her ulovligt.

Det bemærkes, at en tredjelandstatsborger, som tidligere har haft en opholdsret efter EU-reglerne, som udgangspunkt også vil være omfattet af udlændingelovens § 32, stk. 2, jf. EU-Domstolens dom af 10. september 2019 i sagen C-94/18, *Nalini Chenchooliah*, idet den pågældende fortsat i almindelighed vil være at anse for omfattet af de proceduremæssige garantier i opholdsdirektivets artikel 15.

Det følger af den foreslåede § 13, stk. 4, at stadfæstes en afgørelse, der er tillagt opsættende virkning, eller frafaldes klage, hvorved der er tillagt opsættende virkning, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 33, stk. 3, og indebærer, at der i forbindelse med en stadfæstelse af en afgørelse, der er tillagt opsættende virkning, eller frafald af klage, vil skulle fastsættes en ny frist for udrejse.

Bestemmelsen omfatter endvidere tilfælde, hvor der meddeles afslag på en genoptagelsesansøgning, som er tillagt

opsættende virkning. Der vil således også i disse tilfælde skulle fastsættes en ny udrejsefrist.

For så vidt angår udlændingelovens § 33, stk. 3, henvises der til bemærkninger i lovforslag L 189 af 5. maj 2020, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A.

Til § 14

Det følger af den foreslåede § 14, stk. 1, at udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., stk. 3-7 og § 14, med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for de udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, og indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget.

Endvidere følger det af den foreslåede § 14, stk. 2, at en udlænding, der er blevet meddelt opholdstilladelse i medfør af lovforslaget, får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. lovforslagets § 30, stk. 2, jf. dog udlændingelovens § 42 a, stk. 3 og 4.

De foreslåede bestemmelser vil medføre bl.a., at udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, indtil de meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, såfremt de lader sig indkvartere på et asylindkvarteringssted. Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse bl.a. sikre, at udlændingen får dækket udgifterne til underhold, tilbydes indkvartering på et asylindkvarteringssted og modtager nødvendige sundhedsmæssige ydelser på eller i tilknytning til asylindkvarteringsstederne, frem til, at ansvaret for den pågældende udlænding ved meddelelse af opholdstilladelse overgår til kommunalbestyrelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 30, stk. 2.

Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse vil også dække nødvendige sociale foranstaltninger. En social foranstaltning kan være nødvendig, hvis den – under hensyn til det midlertidige ophold som ansøger – må anses for væsentlig for den pågældende persons livsvilkår.

Endvidere vil de foreslåede bestemmelser medføre bl.a., at udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, ikke er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, hvis den pågældende fravælger indkvartering på et asylindkvarteringssted, hvis den pågældende har lovligt ophold her i landet efter udlændingelovens regler herom, hvis udlændingens opholdssted ikke kendes, eller hvis udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning end lov om aktiv socialpolitik.

Den foreslåede § 14 medfører, sammenholdt med udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. og 2. pkt., at det er Udlændingestyrelsen, der anviser udlændingene til at tage ophold på et nærmere bestemt asylindkvarteringssted. Bestemmelserne herom har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed.

Den foreslåede § 14, sammenholdt med udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 4. pkt., vil endvidere medføre, at Udlændingestyrelsen kan pålægge den pågældende udlænding at tage ophold på et asylindkvarteringssted efter styrelsens nærmere bestemmelse, hvis en udlænding ikke efterkommer Udlændingestyrelsens anvisning. Et pålæg udgør en afgørelse i forvaltningslovens forstand, hvilket indebærer, at forvaltningslovens regler om partsrettigheder, herunder partshøring og begrundelse, skal iagttages.

Udlændingestyrelsens afgørelser efter den foreslåede § 14 kan ikke påklages, jf. lovforslagets § 28, stk. 7, 1. pkt. En afgørelse efter lovforslagets § 14 om separat indkvartering kan dog påklages til Udlændingenævnet, jf. lovforslagets § 28, stk. 7, 2. pkt.

Der henvises herved til lovforslagets § 28.

Den foreslåede § 14, sammenholdt med udlændingelovens § 42 a, stk. 4, vil endvidere medføre bl.a., at Udlændingestyrelsen kan pålægge en udlænding, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og er indkvarteret på et asylindkvarteringssted, at betale udgifterne til udlændingens eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et asylindkvarteringssted omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 5, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil. Der kan pålægges betalingspligt for perioden til og med, ansvaret overgår til kommunalbestyrelsen, jf. lovforslagets § 30, stk. 2.

Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt efter den foreslåede § 14 indtræder selvsagt først, såfremt udlændingen ønsker at være omfattet. I praksis betyder dette, at vedkommende skal lade sig indkvartere på et asylindkvarteringssted. Et fravalg vil omvendt ikke indebære, at den pågældende af denne grund får ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning.

En udlænding, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og har taget ophold uden for et asylindkvarteringssted, er ikke omfattet af den foreslåede § 14 og dermed ikke omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt.

En udlænding, der frafalder eller meddeles endeligt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, og hvor den fastsatte udrejsefrist er udløbet, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, vil være omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt efter udlændingelovens § 42 a, stk. 2, såfremt vedkommende opfylder de nærmere betingelser herefter, herunder lader sig indkvartere på et asylindkvarteringssted.

Det bemærkes, at der med lovforslaget sigtes til, at de materielle betingelser for, hvornår Udlændingestyrelsen er forpligtet til at afholde udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1, jf. dog udlændingelovens § 42 a, stk. 3 og 4, tilsvarende skal gælde for udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, dog med de fornødne tilpasninger, som lovforslaget tilsiger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 2.9.

Til § 15

Det følger af den foreslåede § 15, stk. 1, at udlændingelovens § 42 b, stk. 1-4, stk. 6 og 7, stk. 8, 2.-6. pkt., stk. 9, stk. 10, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., stk. 13 og 17, med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter lovforslagets § 14.

Det bemærkes, at der med dette lovforslag herved sigtes på, at de materielle betingelser for, hvornår Udlændingestyrelsen efter udlændingelovens § 42 b er forpligtet til at udbetale grundydelse, forsørgertillæg, herunder nedsatte forsørgertillæg, og tillægssydelse til uledsagede mindreårige samt udlændinge under 18 år under Udlændingestyrelsens forsørgelse, tilsvarende skal gælde for udlændinge, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, og indtil de pågældende meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, dog med de fornødne tilpasninger, som lovforslaget tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre bl.a., at en indkvarteret udlænding, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, vil modtage den samme grundydelse, forsørgertillæg, herunder evt. nedsat forsørgertillæg, som en voksen asylansøger i fase 2 med samme familiemæssige forhold, og tilsvarende afhængig af, om der er en vederlagsfri bespisningsordning på asylindkvarteringsstedet eller ej, mens Udlændingestyrelsen behandler ansøgningen, og indtil kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for udlændingen.

Grundydelsen vil blive forudbetalt hver 14. dag, og forsørgertillæg samt nedsat forsørgertillæg vil ligeledes blive forudbetalt hver 14. dag, idet forsøger- og nedsat forsørgertillæg dog, hvis særlige grunde taler derfor, kan udbetales for kortere perioder ad gangen.

Det forudsættes, at ydelser, som Udlændingestyrelsen måtte have udbetalt mindre end 14 dage før, at ansvaret for en udlænding, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, overgår til kommunalbestyrelsen, jf. lovforslagets § 30, stk. 2, ikke vil blive forsøgt inddrevet.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at en uledsaget mindreårig udlænding eller en udlænding under 18 år, som ikke betragtes som hørende til en af eller begge sine forældres familie, og som får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, tillige vil få udbetalt en tillægssydelse, der bagudbetales hver 14. dag.

Udlændingestyrelsens afgørelser om udbetaling af grundydelse, forsørgertillæg, nedsat forsørgertillæg og tillægssydelse til mindreårige uledsagede udlændinge samt en ud-

lænding under 18 år, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, vil ikke kunne påklages, jf. lovforslagets § 28, stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse vil ydermere medføre bl.a., at en udlænding, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, kan få udleveret naturalieydelser, såsom f.eks. tøj-, hygiejne-, babytøj- og børnetøjpakker, såfremt den pågældende har særligt behov herfor.

Der henvises herved til lovforslagets § 15, stk. 1.

Det følger af den foreslåede § 15, stk. 2, at en udlænding over 18 år, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter lovforslagets § 14, og som har opholdt sig her i landet i mindre end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, får udbetalt en tillægsydelse. Udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 2.-6. pkt., stk. 10, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., og stk. 17, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse.

Der henvises herved til lovforslagets § 15, stk. 2.

Udlændingestyrelsens afgørelser om udbetaling af tillægsydelse, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 2.-6. pkt., vil ikke kunne påklages, jf. lovforslagets § 28, stk. 8.

En udlænding, der meddeles endeligt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, og hvor den fastsatte udrejsefrist er udløbet, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 2, såfremt vedkommende opfylder de nærmere betingelser herefter, herunder lader sig indkvartere på et asylindkvarteringssted. De nærmere regler efter udlændingelovens § 42 b om, hvorledes udlændinge omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 2, får udbetalt grundydelse, forsørgertilæg, eventuelt nedsat forsørgertilæg, eventuelle tillægsydelser, herunder hvis de overholder deres hjemrejsekontrakt, mv., finder således anvendelse i denne situation.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 2.9.

Det følger af den foreslåede § 15, stk. 3, at en udlænding over 18 år, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget og får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter den foreslåede § 14, og som har overholdt sin kontrakt, jf. lovforslagets § 16, får udbetalt en tillægsydelse. Udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 2.-6. pkt., stk. 10, 1. pkt., stk. 11 og 17, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse.

Forslaget vil medføre bl.a., at indkvarteringsoperatørerne tillægges kompetencen til at afgøre, om voksne udlændinge har overholdt kontrakten, jf. lovforslagets § 16, og dermed, om der fortsat kan udbetales tillægsydelse til den pågæl-

de i perioden efter, at den pågældende har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Der henvises herved til lovforslagets § 15, stk. 3.

Udlændingestyrelsens afgørelser om udbetaling af tillægsydelse, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 2.-6. pkt., vil ikke kunne påklages, jf. lovforslagets § 28, stk. 8.

Til § 16

Det følger af den foreslåede § 16, stk. 1, at indkvarteringsoperatøren udarbejder en kontrakt for en udlænding over 18 år, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt efter lovforslagets § 14, og som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Forslaget vil medføre, at udlændinge over 18 år, der indgiver en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, er indkvarteret på et asylindkvarteringssted og bliver forsørgt af Udlændingestyrelsen, jf. lovforslagets § 14, og som uden at have modtaget en afgørelse om opholdstilladelse har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, skal indgå en kontrakt med indkvarteringsoperatøren, indtil den pågældende eventuelt meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget og frem til, at kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for den pågældende.

Indkvarteringsoperatøren for det asylindkvarteringssted, hvor udlændingen er indkvarteret, forestår udarbejdelsen af kontrakten. Det forudsættes, at der anvendes en standardiseret kontraktform, således at det i tilfælde af udlændingens flytning fra en indkvarteringsoperatør til en anden indkvarteringsoperatør er enkelt og overskueligt for den modtagende indkvarteringsoperatør at overtage kontrakten i det omfang, det er praktisk muligt for den pågældende indkvarteringsoperatør at tilbyde de undervisnings- og aktiveringstilbud, der måtte være indeholdt i kontrakten, jf. nedenfor.

Det følger af den foreslåede § 16, stk. 2, 1. og 2. pkt., at kontrakten indgås mellem udlændingen og indkvarteringsoperatøren på grundlag af den enkelte udlændings individuelle færdigheder og forudsætninger.

Kontraktens omfang og indhold tilpasses i videst muligt omfang den enkelte udlændings færdigheder, kompetencer og den pågældendes personlige forhold, herunder alder, barsel og den pågældendes eller pågældendes barns helbredsmæssige forhold i form af f.eks. alvorlige fysiske og psykiske sygdomme og lidelser, samt andre væsentlige psykosociale forhold, ligesom kontrakten tilpasses andre forhold, som indkvarteringsoperatøren finder relevante, herunder manglende børnepasningsmuligheder.

Det følger af den foreslåede § 16, stk. 2, 3. pkt., at hvis indkvarteringsoperatøren ikke har mulighed for at stille relevante og meningsfulde undervisnings- og aktiveringstilbud til rådighed, skal kontrakten tilpasses herefter.

Indkvarteringsoperatøren vil således kunne bestemme, at udlændingen ikke skal tilbydes en eller flere former for undervisning og aktivering, såfremt indkvarteringsoperatøren ikke har mulighed for at tilbyde dette. Det bemærkes i den forbindelse, at gennemførelsen af den foreslåede undervisning og aktivering, jf. lovforslagets § 16, stk. 4, nr. 2 og 3, generelt afhænger af, om den pågældende indkvarteringsoperatør praktisk kan tilrettelægge sådan undervisning og aktivering, herunder under hensyn til ændringer i situationen, herunder særligt antallet af indrejsende fordrevne udlændinge fra Ukraine, hvilket kan betyde, at niveauet for omfanget og rammerne for undervisning og aktivering løbende kan tilpasses efter situationen.

Det følger af den foreslåede § 16, stk. 3, 1. pkt., at kan der ikke opnås enighed om kontraktens indhold, fastsættes indholdet af indkvarteringsoperatøren.

Bestemmelsen indebærer, at en udlænding ikke kan blokere for indgåelsen af en kontrakt, idet indkvarteringsoperatøren i tilfælde af uenighed med udlændingen om kontraktens indhold kan fastsætte dette. Det bemærkes, at forvaltningsloven også finder anvendelse i forbindelse med indkvarteringsoperatørens afgørelser efter bestemmelsen, når indkvarteringsoperatøren er en privat organisation eller et privat selskab. Der henvises til lovforslagets § 28, stk. 2.

Indkvarteringsoperatørens afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 3, 1. pkt., vil kunne påklages til Udlændingestyrelsen, jf. den ved lovforslagets § 28, stk. 2, foreslåede bestemmelse, og Udlændingestyrelsens afgørelse vil ikke kunne påklages, jf. lovforslagets § 28, stk. 9.

Det følger af den foreslåede § 16, stk. 3, 2. pkt., at kontrakten løbende kan revideres.

Efter den foreslåede § 16, stk. 4, fastlægger kontrakten omfang og indhold af, hvordan den enkelte udlænding skal deltage i 1) nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet, 2) undervisning, der skal give udlændingen et indledende kendskab til dansk sprog og danske kultur- og samfundsforhold samt arbejdsmarkeds-, uddannelses- og boligforhold, og 3) aktivering.

Det forudsættes herved, at det i kontrakten anføres, hvilke nødvendige opgaver som udlændingen skal deltage i. De nødvendige opgaver omfatter de opgaver, der er nødvendige for at få asylindkvarteringsstedet til at fungere. Dette er f.eks. madlavning til udlændingen sig selv og familien eller deltagelse i fælles madlavning på asylindkvarteringsstedet, såfremt asylindkvarteringsstedet ikke har bispisningsordning, rengøring på egne værelser, daglig udvendig og indvendig oprydning og rengøring af fællesområder samt pasning og renholdelse af udenomsarealer.

Endvidere forudsættes det, at det i kontrakten anføres, hvordan udlændingen skal deltage i undervisning, der skal give udlændingen et indledende kendskab til dansk sprog og danske kultur- og samfundsforhold samt arbejdsmarkeds-, uddannelses- og boligforhold. Udgangspunktet er, at alle udlændinge omfattet af den foreslåede § 16, stk. 1, skal deltage i et særligt tilrettelagt kursus, hvorved udlændingene gives et indledende kendskab til dansk sprog og danske kultur- og samfundsforhold samt arbejdsmarkeds-, uddannelses- og boligforhold, medmindre vedkommendes egne forhold eller forhold hos indkvarteringsoperatøren tilsiger, at vedkommende ikke skal deltage, jf. nærmere ovenfor om den foreslåede § 16, stk. 2, 3. pkt.

Ydermere forudsættes det, at det i kontrakten anføres, hvorledes udlændingen eventuelt skal deltage i aktivering. I medfør af den foreslåede § 16, stk. 2, 3. pkt., vil indkvarteringsoperatøren kunne bestemme, at udlændingen pga. den pågældendes forhold eller forhold hos indkvarteringsoperatøren ikke skal tilbydes aktivering, såfremt indkvarteringsoperatøren ikke har mulighed for at tilbyde dette. Aktivering udgør udførelsen af andre opgaver end de nødvendige i forbindelse med driften af asylindkvarteringsstedet.

Det er indkvarteringsoperatøren for det enkelte asylindkvarteringssted, der bestemmer, hvordan der skal tilbydes undervisning og aktivering under hensyntagen til kvalifikationerne og de personlige forhold for de indkvarterede udlændinge og til de praktiske muligheder for så vidt angår undervisere, lokaler mv. samt ændringer i situationen, herunder særligt antallet af indrejsende fordrevne udlændinge fra Ukraine, hvilket kan betyde, at niveauet for omfanget og rammerne for undervisning og aktivering løbende må tilpasses efter situationen.

Det følger af den foreslåede § 16, stk. 5, at indkvarteringsoperatøren skal vejlede udlændingen, om, at den pågældende får udbetalt en tillægsydelse, jf. lovforslagets § 15, stk. 3, hvis den pågældende overholder sin kontrakt.

Det forudsættes generelt, at omfanget og indholdet af de nødvendige opgaver og undervisnings- og aktiveringstiltag, som indgår i kontrakten, beskrives på en for udlændingen fyldestgørende, forståelig og overskuelig måde, således at udlændingen ikke har vanskeligheder ved at udlede sine konkrete forpligtelser af kontrakten. Det bemærkes i den forbindelse, at da overholdelse af kontrakten foreslås at være en betingelse for, at udlændingen kan få udbetalt den foreslåede tillægsydelse, jf. herved lovforslagets § 15, stk. 3, er det nødvendigt, at udlændingen ikke er i tvivl om sine konkrete forpligtelser efter kontrakten. Kontrakten vil således skulle indeholde en angivelse af de foreslåede betingelser for udbetaling af tillægssydelsen, herunder at en udlænding, der ikke har overholdt sin kontrakt en eller flere dage i den periode, der ligger til grund for beregningen af tillægssydelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, ikke får udbetalt tillægsydelse for det antal dage, hvor den pågældende ikke har overholdt sin kontrakt, samt at en udlænding, der ikke har overholdt sin kontrakt i mindre end

halvdelen af perioden, slet ikke får udbetalt tillægsydelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. den foreslåede § 15, stk. 3, 2. pkt., sammenholdt med udlændingelovens § 42 b, stk. 11, 2.-4. pkt.

Endvidere skal det fremgå af kontrakten, at oplysningerne fra en udlændings kontrakt uden udlændingens samtykke videregives til en anden indkvarteringsoperatør ved udlændingens flytning fra et asylindkvarteringssted, som drives af en indkvarteringsoperatør til et asylindkvarteringssted, som drives af en anden indkvarteringsoperatør, til Udlændingestyrelsen efter anmodning fra styrelsen, og til kommunalbestyrelsen for en kommune, hvortil udlændingen visiteres i forlængelse af en meddelt opholdstilladelse, jf. lovforslagets § 30, stk. 2 og 3.

Det følger af den foreslåede § 16, stk. 6, at en 17-årig udlænding, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter lovforslagets § 14, og som har opholdt sig i her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, kan deltage i den samme undervisning og aktivering, jf. lovforslagets § 16, stk. 4, nr. 2 og 3, indtil den pågældende eventuelt meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget og frem til, at kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for den pågældende.

Det bemærkes, at der ikke udarbejdes kontrakt for udlændinge under 18 år, jf. lovforslagets § 16, stk. 1, ligesom kravet om overholdelse af kontrakten som betingelse for udbetaling af tillægsydelse alene gælder udlændinge over 18 år, jf. lovforslagets § 15, stk. 3. 17-årige uledsagede mindreårige udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter lovforslagets § 14, vil, som det gælder for andre uledsagede mindreårige udlændinge omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, få udbetalt en tillægsydelse. Der henvises herved til lovforslagets § 15, stk. 1.

Det følger af den foreslåede § 16, stk. 7, at undervisning og aktivering, jf. lovforslagets § 16, stk. 4, nr. 2 og 3, kan varetages helt eller delvis af eksterne aktører eller kan erstattes af undervisning og aktivering udbudt af eksterne aktører.

Efter den foreslåede § 16, stk. 8, vil udlændinge- og integrationsministeren kunne fastsætte nærmere regler om kontraktens indgåelse, indhold og udformning. Bemyndigelsen vil kunne anvendes med henblik på at sikre en ensartet praksis i forbindelse med indkvarteringsoperatørernes administration af reglerne efter den foreslåede § 16. Bemyndigelsen vil således kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om kontraktens indgåelse og revision, om det nærmere omfang og indhold af kontraktens enkelte elementer og om udformningsmæssige krav til kontrakten.

Til § 17

Det følger af den foreslåede § 17, at udlændingelovens § 42 g, stk. 1, med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for børn i den undervisningspligtige alder, der

er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. lovforslagets § 14.

Forslaget vil medføre, at børn i den undervisningspligtige alder, der er under Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, jf. lovforslagets § 14, skal deltage i den særskilt tilrettelagte undervisning eller undervisning, der står mål med, hvad der kræves efter den særskilt tilrettelagte undervisning, jf. udlændingelovens § 42 g, stk. 1, 1. pkt., og som tilbydes i tilknytning til asylindkvarteringsstederne, og at disse undervisningspligtige børn får de samme muligheder for at kunne deltage i undervisning i kommunale folkeskoler og andre skoleformer som andre børn omfattet af udlændingelovens § 42 g, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes i forhold til den omfattede gruppe af børn i vidt muligt omfang anvendt i overensstemmelse med gældende praksis efter udlændingelovens § 42 g, stk. 1, og bekendtgørelse nr. 1224 af 12. august 2020 om undervisning og aktivering mv. af asylansøgere m.fl., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1973 af 13. oktober 2021, dog med de fornødne tilpasninger, som lovforslaget tilsiger, herunder under hensyn til den periode, som barnet forventes at skulle være under Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, ligesom ændringer i situationen, herunder særligt antallet af indrejsende fordrevne udlændinge fra Ukraine, kan betyde, at omfanget og rammerne for undervisningen løbende må tilpasses efter situationen.

Det forudsættes, at fornødne tilpasninger vil skulle ske i overensstemmelse med gældende ret i øvrigt.

Endvidere bemærkes, at Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt helt grundlæggende handler om, at styrelsen har ansvar for at sikre, at de udlændinge, der kommer til Danmark og ønsker at modtage styrelsens forsørgelse, skal have et sted at bo under ordnede forhold, kost og dækning af de øvrige mest basale behov såsom tøj, varme og nødvendig sundhedsbehandling mv. Ændringer i situationen, herunder særligt antallet af indrejsende fordrevne udlændinge fra Ukraine, kan derfor betyde, at niveauet for omfanget og rammerne for Udlændingestyrelsens forsørgelse løbende må tilpasses efter situationen, forudsat at dette sker under ordnede forhold og under hensyntagen til Danmarks internationale forpligtelser.

Til § 18

Det følger af den foreslåede § 18, at udlændingeloven § 42 h med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, jf. lovforslagets § 14.

Forslaget vil medføre, at Udlændingestyrelsen og indkvarteringsoperatøren kan udveksle oplysninger, herunder oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, som er nødvendige for indkvarteringsoperatørernes udbetaling af kontante ydelser, jf. lovforslagets § 15, uden udlændingens samtykke. Det vil f.eks. dreje sig om stamoplysninger om den enkelte udlænding. Det

vil derudover dreje sig om sagsbehandlingsrelaterede oplysninger, herunder oplysninger om den dato, hvor den pågældende er registreret her i landet, afgørelsestidspunktet, afgørelsens type, eksempelvis om den pågældende er meddelt opholdstilladelse eller afslag herpå, samt den dato, hvor ansvaret for den pågældende overgår til kommunalbestyrelsen. Endvidere vil det kunne dreje sig om oplysninger vedrørende forhold, der indebærer, at den pågældende ikke skal have udbetalt hele eller dele af sine ydelser.

Endvidere vil forslaget medføre, at Udlændingestyrelsen og indkvarteringsoperatørerne kan udveksle oplysninger, herunder oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, som er nødvendige for varetagelse af administrationen efter de foreslåede bestemmelser i §§ 16 og 17, uden udlændingens samtykke. Det vil f.eks. dreje sig om stamoplysninger om den enkelte udlænding og sagsbehandlingsrelaterede oplysninger, jf. ovenfor. Det vil derudover kunne dreje sig om oplysninger vedrørende den pågældendes kvalifikationer, herunder uddannelse og sprogkundskaber, samt om helbredsmæssige oplysninger.

Der vil efter den foreslåede § 18 både blive behandlet almindelige ikkefølsomme personoplysninger med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og behandling af følsomme personoplysninger med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Videregivelse af oplysninger i disse tilfælde vil skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelsesloven, jf. lov nr. 502 af 23. maj 2018, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Det bemærkes, at formålet med udvekslingen af oplysninger er at sikre korrekt administration på indkvarteringsområdet, herunder udbetaling af kontante ydelser. I den forbindelse bemærkes det, at indkvarteringsoperatører, der er private organisationer eller selskaber, og deres ansatte ved bestemmelsen i straffelovens § 152 a har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som de bliver bekendt med gennem løsningen af de opgaver med indkvartering, der udføres efter aftale med Udlændingestyrelsen.

Flytter en udlænding, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, fra et asylindkvarteringssted, som drives af en indkvarteringsoperatør, til et asylindkvarteringssted, som drives af en anden indkvarteringsoperatør, videregiver indkvarteringsoperatøren for det asylindkvarteringssted, hvorfra udlændingen flytter, uden udlændingens samtykke oplysningerne fra udlændingens kontrakt, jf. lovforslagets § 16, til indkvarteringsoperatøren for det asylindkvarteringssted, hvortil udlændingen flytter, jf. den foreslåede § 18, sammenholdt med udlændingelovens § 42 h, stk. 2.

Det bemærkes i den forbindelse, at videregivelse af kontrakten til den nye indkvarteringsoperatør er en forudsætning for, at den nye indkvarteringsoperatør enkelt og overskueligt kan overtage kontrakten i det omfang, det er praktisk muligt, og dermed i det omfang, det er praktisk muligt fortsætte den undervisning og aktivering, som er iværksat af den tidligere indkvarteringsoperatør, jf. herved lovforslagets § 16. Det forudsættes, at det af alle kontrakter fremgår, at oplysningerne fra kontrakten uden udlændingens samtykke ved udlændingens flytning fra et asylindkvarteringssted, som drives af en indkvarteringsoperatør, til et asylindkvarteringssted, som drives af en anden indkvarteringsoperatør, videregives til denne anden indkvarteringsoperatør.

Indkvarteringsoperatøren kan efter anmodning fra Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke videregive oplysningerne fra udlændingens kontrakt, jf. lovforslagets § 16, til Udlændingestyrelsen. Videregivelsen kan alene ske efter Udlændingestyrelsens anmodning. Det kan f.eks. ske i tilfælde, hvor en udlænding har påklaget indkvarteringsoperatørens afgørelse efter f.eks. den foreslåede § 28, stk. 2, 2. pkt. Det bemærkes i den forbindelse, at formålet er at sikre Udlændingestyrelsen det bedst mulige grundlag for administrationen af forholdene for udlændingene, herunder ved vurderingen af klager over indkvarteringsoperatørernes afgørelser.

Det forudsættes, at det af alle kontrakter, jf. lovforslagets § 16, fremgår, at oplysningerne fra kontrakten uden udlændingens samtykke kan videregives til Udlændingestyrelsen efter anmodning herom fra styrelsen, og at oplysningspligten i medfør af databeskyttelsesloven i øvrigt overholdes.

Til § 19

Det følger af den foreslåede § 19, at udlændingelovens § 42 i med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, jf. lovforslagets § 14.

Forslaget vil medføre, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om erstatning for skader, som udlændinge, der opholder sig her i landet og er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, jf. lovforslagets § 14, forvolder på andre eller andres ejendele, og for skader, som påføres de pågældende udlændinge eller disses ejendele. Udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte regler om forsikring mod sådanne skader. De hermed forbundne udgifter vil skulle afholdes af staten.

Endvidere vil udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren kunne fastsætte regler om, i hvilket omfang udlændinge, der opholder sig her i landet og er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, jf. lovforslagets § 14, er omfattet af reglerne i lov om arbejdsskadesikring. De hermed forbundne udgifter vil skulle afholdes af staten.

Til § 20

Det følger af den foreslåede § 20, 1. pkt., at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler for en bestemt periode om fravigelse af pligter og rettigheder efter lovforslagets § 15, stk. 3, og § 6-19, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kapacitet til behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter denne lov og etablering og drift af forsørgelse samt indkvartering af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Der vil med den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler for hele eller dele af landet. I en mulig situation, hvor der er behov for etablering af midlertidige indkvarteringsforhold til modtagelse af nyankomne fordrevne udlændinge fra Ukraine i Danmark tæt ved Danmarks grænser, vil det således være muligt at anvende bemyndigelsesbestemmelsen, forudsat at de øvrige betingelser er opfyldt, jf. straks nedenfor.

Med betingelsen om, at regler i medfør af foreslåede § 20, 1. pkt., alene kan fastsættes for en bestemt periode, stilles der krav om, at bekendtgørelser udstedt i medfør af bestemmelsen indeholder en solnedgangsklausul, således at det sikres, at fravigelse af rettigheder og pligter ikke opretholdes i længere tid end nødvendigt. Dette krav vil ikke være til hinder for, at udlændinge- og integrationsministeren på baggrund af en ny proportionalitetsvurdering beslutter at forlænge en bekendtgørelse udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse, så længe også en forlængelse er afgrænset til en nærmere bestemt periode.

Med betingelsen om, at fravigelse af rettigheder og pligter i medfør af bestemmelsen alene kan ske, når det som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kapacitet til behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter lovforslaget og etablering og drift af forsørgelse samt indkvartering af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, afgrænses anvendelsesområdet til de situationer med ekstraordinært, pres hvor tilstrømningen af fordrevne udlændinge fra Ukraine medfører eller risikerer at medføre alvorlige forstyrrelser af vigtige funktioner og opgaver inden for udlændingemyndighedernes og indkvarteringsoperatørernes område med at kunne opretholde og sikre behandlingen af ansøgninger om opholdstilladelse, herunder efter lovforslaget, samt etablering og driften af forsørgelse og indkvartering.

Der vil med den foreslåede bemyndigelse ved bekendtgørelse både kunne fastsættes regler om fuldstændigt at begrænse, det vil sige suspendere, og regler om delvist at begrænse en rettighed eller pligt. Begrænsninger kan indføres gradvist i takt med udviklingen, behov og nødvendighed.

Det forudsættes, at enhver regel om suspendering eller delvist at begrænse en rettighed eller pligt skal ske i overensstemmelse med gældende ret i øvrigt.

Det følger af den foreslåede § 20, 2. pkt., at regler udstedt i medfør af lovforslagets § 20, 1. pkt., skal ophæves, når der

ikke længere er grundlag for fravigelsen af de pågældende rettigheder og pligter.

Herved understreges det, at regler udstedt i medfør af den foreslåede § 20, 1. pkt., uanset solnedgangsklausul, ikke må opretholdes, når det ikke længere er nødvendigt.

Til § 21

Det følger af den foreslåede § 21, stk. 1, at en udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til lovforslaget kan meddeles eller inddrages. Udlændingen skal efter tilsigelse give personligt møde og på begæring stille sit pas eller sin rejselegitimation til rådighed ved behandlingen af ansøgninger i henhold til loven. Udlændingen skal oplyses om, at de oplysninger, der er nævnt i lovforslagets § 21, stk. 1., 1. og 2. pkt., kan videregives til efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden efter reglerne i lovforslagets § 25 og § 26. Andre personer, som skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for sagens behandling, kan pålægges at meddele de oplysninger, der er nævnt i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 40, stk. 1. Bestemmelsen indebærer en pligt for de udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse efter lovforslaget, til at meddele de oplysninger, som er nødvendige til en bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til loven kan gives, inddrages eller bortfalde.

En ansøgers undladelse af at opfylde oplysningspligten vil efter en konkret vurdering kunne medføre, at der meddeles afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, eller at en meddelt tilladelse inddrages eller bortfalder.

Det følger af den foreslåede § 21, stk. 2, at dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, eller som må antages at være af betydning for sagens oplysning, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent. Retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf. Dette betyder, at beslaglæggelse af dokumenter og genstande, der ønskes taget i bevaring, og ransagning som udgangspunkt skal ske efter retskendelse. Tilsvarende skal legemsindgreb i form af legemsundersøgelse som udgangspunkt ske efter forudgående retskendelse. Indgreb kan dog i visse tilfælde foretages uden retskendelse, f.eks. kan ransagning foretages uden retskendelse, hvis der meddeles samtykke til indgrebet. Tilsvarende kan legemsundersøgelse foretages, såfremt der foreligger samtykke. Indgreb kan også foretages uden forudgående retskendelse, hvis indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes. I sådanne tilfælde skal sagen snarest muligt og senest inden 24 timer forelægges for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 40, stk. 9, 1. og 4. pkt. Bestemmelsen indebæ-

rer, at dokumenter, herunder særligt legitimations- og rejse-dokumenter af enhver art, og genstande, der kan bidrage til at belyse udlændingens identitet eller tilknytning til andre lande, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent.

Det følger af den foreslåede § 21, stk. 3, at udebliver en udlænding, der har ansøgt om opholdstilladelse efter lovforslaget, efter at være tilsagt personligt til at møde hos Udlændingestyrelsen, uden anmeldt lovligt forfald, bortfalder udlændingens ansøgning om opholdstilladelse. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse. Udlændingestyrelsen kan beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold med enkelte tilpasninger til udlændingelovens § 40, stk. 10. Bestemmelsen indebærer, at en udlændings udeblivelse uden anmeldt lovligt forfald fra at møde hos Udlændingestyrelsen efter tilsigelse skal medføre, at ansøgningen uden videre bortfalder. Der skal således ikke træffes nogen afgørelse om, at ansøgningen er bortfaldet. Det forudsættes imidlertid, at Udlændingestyrelsen orienterer udlændingen om ansøgningens bortfald.

Ansøgningens bortfald indebærer, at udlændingen, forudsat at udlændingen ikke har ophold på andet grundlag, ikke vil have ret til opholde sig i Danmark og således vil have pligt til at udrejse.

Bortfald af en ansøgning er ikke til hinder for, at der på ny ansøges om opholdstilladelse efter lovforslagets bestemmelse.

Udlændingestyrelsen kan efter bestemmelsen beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet. Beslutning herom vil f.eks. kunne træffes i tilfælde, hvor ansøgeren alene i et enkeltstående tilfælde er udeblevet fra et møde med Udlændingestyrelsen, eller hvis udeblivelserne skyldes undskyldelige omstændigheder.

Efter den foreslåede § 21, stk. 4, kan udgifter, som en udlænding måtte have afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter lovforslaget, alene kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne, forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 40, stk. 4. Bestemmelsen indebærer, at udgifter, som en udlænding måtte have afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter lovforslaget, alene vil kunne kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom. Bestemmelsen afskærer ikke myndighederne fra i særlige tilfælde at betale i videre omfang, end der er givet skriftligt tilsagn om.

Det følger af den foreslåede § 21, stk. 5, at afgiver en person en erklæring til oplysning i sager, der henhører under lovfor-

slaget, kan udlændingemyndighederne kræve, at erklæringen afgives på tro og love.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 40, stk. 6, og indebærer, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet vil kunne kræve, at en erklæring, der er afgivet til oplysning af en sag efter lovforslaget, afgives på tro og love.

Det betyder, at afgivelse af en falsk erklæring vil kunne straffes efter straffelovens § 161.

Efter den foreslåede § 21, stk. 6, kan udlændingemyndighederne ved behandling af en ansøgning efter lovforslaget, kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret, eller med henblik på at fastslå en anden familiemæssig tilknytning end den, ansøgeren oplyser.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold med enkelte tilpasninger til udlændingelovens § 40 c. Bestemmelsen indebærer, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet vil kunne stille krav om, at ansøgeren og den udlænding, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning.

Bestemmelsen indebærer, at Udlændingestyrelsen eller Udlændingenævnet i særlige tilfælde vil kunne stille krav om en dna-undersøgelse, såfremt slægtskabet ikke kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret eller hvis de dokumenter, der er fremlagt, ikke kan ægthedsvurderes.

Ønsker ansøgeren eller den udlænding, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, ikke at medvirke til en dna-undersøgelse, kan den pågældende ikke tvinges hertil, men manglende medvirken kan tillægges processuel skadevirkning. Der kan i denne forbindelse lægges vægt på, med hvilken sikkerhed de foreliggende oplysninger i sagen fastslår slægtskabet, og om den manglende medvirken beror på undskyldelige omstændigheder.

Til § 22

Det følger af den foreslåede § 22, at Udlændingestyrelsen i egne sagsbehandlingssystemer foretager den endelige registrering af følgende oplysninger om udlændinge, som meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget:

- 1) Navn.
- 2) Fødselsdato.
- 3) fødselsland.
- 4) statsborgerskabsforhold.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 40 e. Bestemmelsen indebærer, at Udlændin-

gestyrelsen fastlægger en udlændings fulde navn, fødselsdato, fødselsland samt statsborgerskabsforhold og registrerer oplysningerne i egne sagsbehandlingssystemer.

Opstår der tvivl om indholdet af de grundlæggende personoplysninger under andre myndigheders sagsbehandling, f.eks. i forbindelse med en kommunes behandling af udlændingens anmeldelse af indrejse efter CPR-loven, er det udlændingemyndighederne, der træffer afgørelse herom.

Udlændingestyrelsen kan efter anmodning fra udlændingen selv, en anden offentlig myndighed eller på eget initiativ træffe afgørelse om ændring af de registrerede personoplysninger, der er registreret efter bestemmelsen, hvis det efterfølgende viser sig, at oplysningerne ikke er korrekte, herunder hvis udlændingen på et senere tidspunkt fremlægger oplysninger fra udlandet, der dokumenterer, at udlændingen har et andet navn eller fødselsdato m.v. end det, der er registreret om den pågældende.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til udlændingelovens § 40 e i lovforslag L 11 af 2. oktober 2013, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A.

Til § 23

Det følger af den foreslåede § 23, stk. 1, at der til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der til brug for identifikation og identitetskontrol optages fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Det følger af den foreslåede § 23, stk. 2, at fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

De optagne biometriske data om udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget vil således i overensstemmelse med den nuværende ordning for opholdstilladelser på bl.a. familiesammenførings-, erhvervs- og studieområdet blive registreret sammen med udlændingens stamdata i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2). Det er dog ikke en forudsætning, at oplysningerne registreres i netop dette register, men i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det følger af den foreslåede § 23, stk. 3, at der ikke optages personfotografi efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. Undtagelsen i 1. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages personfotografi af udlændingen.

Det følger af den foreslåede § 23, stk. 4, at der ikke optages fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år. Undtagelsen i 2. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages fingeraftryk af udlændingen.

Det følger af den foreslåede § 23, stk. 5, at fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 20 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Fingeraftryk og personfotografi, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skabes hjemmel til, at fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, kan opbevares i 20 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, er opbevaringsperioden 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret, slettes fingeraftrykket og personfotografiet.

Det følger af den foreslåede § 23, stk. 6, at fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af biometriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheders opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

Bestemmelserne i lovforslagets § 23, stk. 1-6, svarer i deres indhold til udlændingelovens § 40 f, stk. 1-6. For så vidt angår udlændingelovens § 40 f, henvises der til bemærkningerne til lovforslag L 703 af 8. juni 2017, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A.

Det bemærkes, at den foreslåede ordning ikke begrænser adgangen til at optage fingeraftryk og personfotografi efter udlændingelovens regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets bemærkninger.

Til § 24

Det følger af den foreslåede § 24, stk. 1, at en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfotografi. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren er

under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Efter den foreslåede § 24, stk. 2, kan en ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget med henblik på at sikre en effektiv optagelse af biometri vil kunne afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfotografi og fingeraftryk.

Det bemærkes dog, at en ansøgning ikke vil kunne afvises under henvisning til, at ansøgeren ikke vil medvirke til optagelse af personfotografi til brug for identifikation og identitetskontrol, hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at pågældende skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Det bemærkes endvidere, at en ansøgning i øvrigt ikke vil kunne afvises under henvisning til, at ansøgeren ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk til brug for identifikation og identitetskontrol, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Bestemmelserne svarer med enkelte tilpasninger til udlændingelovens § 47 b, stk. 1 og 2. Der kan herom bl.a. henvises til bemærkningerne til lovforslag L 703 af 8. juni 2017, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets bemærkninger.

Til § 25

Det følger af den foreslåede § 25, stk. 1, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger fra en sag efter lovforslaget til efterretningstjenesterne, i det omfang videregivelsen kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver.

Det følger af den foreslåede § 25, stk. 2, at efterretningstjenesterne uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om en udlænding til Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet, i det omfang videregivelsen kan have betydning for disse myndigheders behandling af en sag efter lovforslaget.

Det følger af den foreslåede § 25, stk. 3, at efterretningstjenesterne uden udlændingens samtykke indbyrdes kan udveksle oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2.

De foreslåede bestemmelser svarer i deres indhold til udlændingelovens § 45 a, stk. 1-3, og indebærer, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet, for så vidt angår sager efter lovforslaget, vil kunne udveksle oplysninger med efterretningstjenesterne i overensstemmelse med udlændingelovens regler. Der henvises til bemærkninger til udlændingelovens § 45 a, stk. 1-3, i lovforslag L 32 af 13. december 2001, jf. Folketingstidende 2001-2, tillæg A.

Bestemmelsen begrænser ikke efterretningstjenesternes adgang til at udveksle oplysninger med andre myndigheder, herunder udenlandske myndigheder.

Til § 26

Det følger af den foreslåede § 26, stk. 1, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger fra en sag efter lovforslaget til anklagemyndigheden med henblik på anklagemyndighedens beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses for forbrydelser begået i eller uden for Danmark.

De foreslåede bestemmelser svarer i deres indhold til udlændingelovens § 45 c, stk. 1. Bestemmelsen indebærer, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet vil kunne videregive oplysninger fra en sag efter denne lov til anklagemyndigheden med henblik på anklagemyndighedens beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses for forbrydelser begået i eller uden for Danmark. Der henvises til bemærkningerne til udlændingelovens § 45 c i lovforslag L 32 af 13. december 2001, jf. Folketingstidende 2001-2, tillæg A.

Det følger af den foreslåede § 26, stk. 2, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet endvidere efter anmodning fra anklagemyndigheden og uden samtykke fra udlændingen kan videregive oplysninger fra en eller flere sager efter lovforslaget, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation og strafforfølgning af personer, der kan mistænkes for forbrydelser med en strafferamme på 6 år eller derover begået i eller uden for Danmark.

Det følger af den foreslåede § 26, stk. 3, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet endvidere efter anmodning fra anklagemyndigheden og uden samtykke fra udlændingen kan videregive oplysninger fra en eller flere sager efter lovforslaget, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation af ofre for eller vidner til en konkret forbrydelse med en strafferamme på 6 år eller derover begået i eller uden for Danmark.

De foreslåede bestemmelser svarer i deres indhold til udlændingelovens § 45 c, stk. 2 og 3. Bestemmelserne indebærer, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet, vil kunne videregive oplysninger fra sager efter lovforslaget, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens efterforskning af en konkret forbrydelse med en strafferamme på 6 år eller derover. Der henvises til bemærkninger til udlændingelovens § 45 c, stk. 2 og 3,

i lovforslag L 11 af 8. oktober 2008, jf. Folketingstidende 2008-9, tillæg A.

Til § 27

Det følger af den foreslåede § 27, at Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvor udlændingen bor eller opholder sig, eller hvortil udlændingen visiteres, jf. integrationslovens § 10, stk. 1, eller flytter fra udlandet, videregiver oplysninger om, 1) at udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, eller 2) at udlændingens opholdstilladelse er bortfaldet eller er inddraget og om udfaldet af en eventuel klage herover.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold med enkelte tilpasninger til udlændingelovens § 44 a. Bestemmelsen indebærer, at Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke vil kunne videregive oplysninger til kommunen om, at udlændingen er meddelt opholdstilladelse, eller at udlændingen opholdstilladelse er bortfaldet eller inddraget og udfaldet af en eventuel klage herover.

Når en udlænding meddeles opholdstilladelse, vil Udlændingestyrelsen skulle videregive oplysningerne til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvortil udlændingen visiteres efter integrationslovens § 10, stk. 1.

I tilfælde, hvor en udlændings opholdstilladelse bortfalder eller inddrages, videregiver Udlændingestyrelsen de nævnte oplysninger til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvor udlændingen bor eller opholder sig på afgørelsestidspunktet eller på tidspunktet for konstateringen af, at opholdstilladelsen er bortfaldet. Hvis udlændingens opholdstilladelse er konstateret bortfaldet, og udlændingen på dette tidspunkt opholder sig i udlandet, videregives oplysningerne om, at opholdstilladelsen er bortfaldet, til kommunalbestyrelsen for den kommune, hvor udlændingen senest boede eller opholdt sig forud for udrejsen.

For så vidt angår udlændingelovens § 44 a henvises der bl.a. til bemærkninger i lovforslag L 152 af 28. februar 2002, jf. Folketingstidende 2001-2, tillæg A.

Til § 28

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 1, at afgørelser efter denne lov træffes af Udlændingestyrelsen, medmindre andet fremgår af lovens enkelte bestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det som udgangspunkt vil være Udlændingestyrelsen, der får kompetence til at træffe afgørelser i sager om opholdstilladelse efter lovforslaget.

Den foreslåede § 28, stk. 2, 1. og 2. pkt., indebærer, at afgørelser om indgåelse af kontrakt efter lovforslagets § 16, stk. 3, 1. pkt., træffes af indkvarteringsoperatøren, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5. Forvaltningsloven finder også anvendelse i forbindelse med indkvarteringsoperatørens af-

gørelser når indkvarteringsoperatøren er en privat organisation eller et privat selskab, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, 2. pkt.

Afgørelsen skal være skriftlig og indeholde klagevejledning.

Efter den foreslåede § 28, stk. 2, 3. pkt., kan indkvarteringsoperatørens afgørelser om indgåelse af kontrakt efter lovforslagets § 16, stk. 3, 1. pkt., påklages til Udlændingestyrelsen.

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 3, at Udlændingestyrelsens afgørelser efter lovforslaget kan påklages til Udlændingenævnet inden 8 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der for Udlændingestyrelsens afgørelser om afslag på opholdstilladelse og afgørelser om inddragelse efter lovforslaget vil være klageadgang til Udlændingenævnet. Desuden vil der være klageadgang for så vidt angår afgørelser om nægtelse af forlængelse, såfremt Udlændinge- og Integrationsministeren efter lovforslagets § 3, stk. 2, fastsætter regler herom.

Fristen på 8 uger svarer til den normale frist for indgivelse af klager til Udlændingenævnet i udlændingelovens § 46 a, stk. 3.

Ved »fået meddelelse« forstår, at afgørelsen er kommet frem til udlændingen eller dennes partsrepræsentant, hvis udlændingen har en sådan, enten ved forkyndelse eller ved almindelig eller digital post. Med hensyn til afgørelser sendt med brev eller digital post henvises til Justitsministeriets vejledning nr. 9533 af 26. juni 2018 om beregning af klagefrister.

Klager over Udlændingestyrelsens afgørelser efter lovforslaget, der er påklaget til Udlændingenævnet, vil skulle færdigbehandles i overensstemmelse med loven, uanset det ikke længere vil være muligt at meddele ansøgeren opholdstilladelse efter lovforslaget. Det bemærkes i denne forbindelse, at efter lovforslagets § 3, stk. 1, vil det fra den 17. marts 2024 ikke længere være muligt at blive meddelt opholdstilladelse, medmindre udlændinge- og integrationsministeren efter lovforslagets § 3, stk. 2, har fast mulighed for at forlænge opholdstilladelserne frem til den 17. marts 2025.

Selvom det ikke længere vil være muligt at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, vil en klager imidlertid fortsat kunne have en interesse i, at en klage færdigbehandles, hvilket f.eks. vil kunne være tilfældet, hvis Udlændingestyrelsen har meddelt afslag under henvisning til, at ansøgeren har afgivet svigagtige oplysninger eller er udelukket fra opholdstilladelse efter lovforslagets § 6.

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 4, at der tillægges opsættende virkning ved afgørelser efter denne lov, der påklages inden 7 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Fristen på 7 dage svarer til reglerne for at tillægge afgørelser opsættende virkning i udlændingelovens § 33 b.

Det betyder, at retsvirkningerne af Udlændingestyrelsens afgørelse, herunder i forhold til udrejsefristen, ikke vil træde i kraft, før der er truffet endelig afgørelse i sagen, såfremt klagen er indgivet inden 7 dage.

Det bemærkes, at en klage højst vil kunne tillægges opsættende virkning indtil det tidspunkt, hvor en opholdstilladelse efter denne lov senest ville være udløbet. Det betyder, at den 17. marts 2024 vil klager, der er indgiver forud for den 17. marts 2014, ikke længere kunne have opsættende virkning, ligesom klager, der indgives efter den 17. marts 2024, ikke vil kunne tillægges opsættende virkning. Ved ministerens fastsættelse af regler om forlængelse og tidsbegrænsning efter § 3, stk. 2, vil klager kunne have opsættende virkning til den 17. marts 2025.

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 5, at Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, i særlige tilfælde kan beslutte, at en klage skal behandles eller tillægges opsættende virkning, selv om fristen i stk. 3 eller 4 er udløbet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at uanset fristen i henholdsvis stk. 3 og 4 er udløbet, kan en klage over Udlændingestyrelsens afgørelse behandles eller tillægges opsættende virkning, såfremt der foreligger særlige omstændigheder. I vurderingen af, om der foreligger særlige tilfælde, skal det tages i betragtning, om der er undskyldende omstændigheder for fristens overskridelse, ligesom fristoverskridelsens længde og sandsynligheden for, at Udlændingenævnet giver klageren medhold, kan tillægges vægt.

Den foreslåede bestemmelse svarer i sit indhold til udlændingelovens § 33 b, stk. 2.

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 6, 1. pkt., at Ankestyrelsen vil skulle behandle klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger efter lovforslagets § 14, for de udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14.

Forslaget medfører, at Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, vil kunne påklages til Ankestyrelsen, herunder også f.eks. delvise afslag på afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger mv. Udlændingestyrelsens forhåndstilkendegivelser om, hvorvidt styrelsen vil afholde udgifterne, vil, som det er tilfældet i dag efter udlændingeloven, ikke i sig selv kunne påklages.

Der vil som følge heraf være behov for udveksling af nødvendige og relevante oplysninger mellem det sted, hvor udlændingen er indkvarteret, Udlændingestyrelsen, og An-

kestyrelsen m.fl. Der kan være tale om oplysninger vedrørende f.eks. helbred, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold om en eller flere identificerbare fysiske personer, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, eller som har tilknytning til personer, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse.

Der vil efter den foreslåede § 28, stk. 6, 1. pkt., både blive behandlet almindelige ikkefølsomme personoplysninger med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og behandling af følsomme personoplysninger med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Videregivelse af oplysninger i disse tilfælde vil skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelsesloven, jf. lov nr. 502 af 23. maj 2018, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Den foreslåede § 28, stk. 6, 2. pkt., indebærer, at de almindelige klageregler i kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område vil finde anvendelse ved Ankestyrelsens behandling af sager om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, i det omfang, det er relevant i forhold til sagsbehandlingen.

Forslaget vil medføre, at en klage vil skulle indgives til Udlændingestyrelsen, som først vil skulle genoverveje, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Såfremt klagen ikke giver Udlændingestyrelsen anledning til at ændre afgørelsen, vil styrelsen skulle sende klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til Ankestyrelsen. Udlændingestyrelsen vil i forbindelse med genvurderingen og forud for, at sagen oversendes til Ankestyrelsen, skulle sørge for, at sagen er fuldt oplyst. Det betyder, at Udlændingestyrelsen bl.a. vil skulle foretage en fornyet partshøring efter reglerne i forvaltningslovens § 19, stk. 1, såfremt klagebemærkningerne eller styrelsens genvurdering giver anledning hertil.

Det vil være sagens parter, som i udgangspunktet er den udlænding, som er omfattet af lovforslagets § 14, som er klageberettigede i sager om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger efter lovforslagets § 14.

Såfremt der er tale om et afslag på godkendelse af afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger, som allerede er iværksat, vil operatøren dog være selvstændigt klageberettiget for så vidt angår spørgsmålet om, hvem der skal afholde udgiften til behandlingen eller foranstaltningen.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i konkrete afgørelser om f.eks. mindreårige kan være andre end udlændingen eller indkvarteringsoperatøren, som vil være klageberettiget, og at de generelle forvaltningsretlige principper om partsbegrebet naturligt generelt finder anvendelse ved vurderingen af, hvem der er klageberettiget.

Forslaget medfører endvidere, at Ankestyrelsen vil skulle behandle sager om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger efter lovforslagets § 14 vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, efter § 52 b, jf. dog § 53, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter konkrete sager om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger efter lovforslagets § 14, vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, i udgangspunktet vil skulle afgøres på et møde med beskikkede medlemmer.

Sager om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger efter lovforslagets § 14, vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, vil tillige være omfattet af reglerne om udvidet votering, såfremt sagen af Ankestyrelsens direktør skønnes at være af principiel eller generel betydning, jf. § 55, stk. 2, nr. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det forudsættes, at Ankestyrelsens behandling af klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger efter lovforslagets § 14, for de udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, skal ske efter udlændingelovens § 46 a, stk. 5, med de fornødne tilpasninger som lovforslaget tilsiger.

Forslaget vil i øvrigt indebære, at der vil være en klagefrist på 4 uger for sager om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger, vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14.

Klager over Udlændingestyrelsens afgørelse om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser eller sociale foranstaltninger vedrørende udlændinge, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, jf. lovforslagets § 14, vil ikke have opsættende virkning, jf. § 72 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets bemærkninger.

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 7, 1. pkt., at Udlændingestyrelsens afgørelser, som indeholder et pålæg om at følge styrelsens anvisning af asylindkvarteringssted, jf. lovforslagets § 14, ikke kan påklages. Udlændingen vil derimod kunne anmode Udlændingestyrelsen om at genoptage afgø-

relsen, såfremt udlændingen ikke er enig i Udlændingestyrelsens vurdering.

Styrelsens pålæg efter den foreslåede § 14, sammenholdt med udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. og 4. pkt., vil udgøre en afgørelse i forvaltningslovens forstand, hvilket indebærer, at forvaltningslovens regler om partsrettigheder, herunder partshøring og begrundelse, skal iagttages.

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 7, 2. pkt., at en afgørelse efter lovforslagets § 14 om separat indkvartering dog kan påklages til Udlændingenævnet.

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 8, at Udlændingestyrelsens afgørelser, der er truffet efter lovforslagets § 15, sammenholdt med udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, ikke kan påklages.

Forslaget vil medføre, at Udlændingestyrelsens afgørelser efter lovforslagets § 15, stk. 1, om udbetaling af grundydelse, forsørgertillæg, nedsat forsørgertillæg og tillægsydelse til mindreårige uledsagede udlændinge samt udlændinge under 18 år, som ikke betragtes som hørende til en af eller begge sine forældres familie, ikke kan påklages.

Endvidere vil forslaget medføre, at Udlændingestyrelsens afgørelser efter lovforslagets § 15, stk. 2, om udbetaling af tillægsydelse til udlændinge over 18 år, der har opholdt sig her i landet i mindre end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, ikke kan påklages.

Ydermere vil forslaget medføre, at Udlændingestyrelsens afgørelser efter lovforslagets § 15, stk. 3, om udbetaling af tillægsydelse som følge af, at udlændingen over 18 år har overholdt sig kontrakt, jf. lovforslagets § 16, ikke kan påklages.

Det følger af den foreslåede § 28, stk. 9, at Udlændingestyrelsens afgørelser om indgåelse af kontrakter efter den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 3, 1. pkt., ikke kan påklages.

Til § 29

Det følger af den foreslåede § 29, stk. 1, at en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan indgive ansøgning her i landet om opholdstilladelse efter udlændingeloven. Er opholdstilladelsen inddraget, jf. lovforslagets § 10, eller bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, kan ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven kun indgives, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Det betyder, at en udlænding på baggrund af sin opholdstilladelse efter lovforslaget som udgangspunkt vil kunne indgive ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens bestemmelser i lighed med, hvad der gælder for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q.

Det forhold, at en udlænding meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven, vil i øvrigt ikke medføre, at vedkom-

mendes opholdstilladelse efter lovforslaget bortfalder. En udlænding vil således kunne have ret til at opholde sig i Danmark på flere grundlag og vil kunne gøre brug af de rettigheder, der er knyttet til de enkelte opholdsgrundlag. Det bemærkes i øvrigt, at udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens regler, vil have mulighed for at indgive ansøgning og blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget.

Bestemmelsen tilsigter navnlig at tilvejebringe en adgang til i Danmark at ansøge om opholdstilladelse efter de af udlændingelovens bestemmelser, hvorefter indgivelse af ansøgning i Danmark er betinget af, at vedkommende har et gyldigt ophold eller en gyldig opholdstilladelse efter udlændingelovens regler. Der kan i denne forbindelse f.eks. henvises til reglerne i udlændingelovens § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 6, og § 9 c, stk. 6.

Er opholdstilladelsen inddraget, jf. lovforslagets § 10, eller bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, vil ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven kun kunne indgives, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Det betyder, at en udlænding, over for hvem Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at vedkommendes opholdstilladelse skal inddrages efter lovforslagets § 10 eller er bortfaldet efter udlændingelovens § 17, alene vil kunne indgive en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige dette.

Meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens bestemmelser eller ret til at opholde sig i Danmark på andet grundlag medfører ikke, at en opholdstilladelse efter lovforslaget bortfalder. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor udlændingen har ret til at opholde sig i Danmark i medfør af EU-opholdsbekendtgørelsen, idet EU-rettens almindelige forrang indebærer, at reglerne i lovforslaget kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 2, har en udlænding ret til at blive her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven, som kan indgives her i landet, jf. stk. 1.

Det betyder, at en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven, mens vedkommende havde en opholdstilladelse efter lovforslaget, vil have ret til at opholde sig i Danmark under behandlingen af sagen, herunder når opholdstilladelsen efter lovforslaget er udløbet.

Til § 30

Det fremgår af den foreslåede § 30, stk. 1, at integrationslovens § 4, stk. 2, vedrørende tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvar for en flygtning, § 6, vedrørende udsendelse af landstal, § 7, om fastsættelse af regionskvotes, § 8, vedrørende fastsættelse af kommunekvo-

ter, § 9, vedrørende bemyndigelse til udlændinge- og integrationsministeren om at fastsætte nærmere regler, og § 11, om grundlaget for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, ikke finder anvendelse for personer, som meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget.

Bestemmelsen indebærer, at disse bestemmelser i integrationsloven ikke gælder for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, uanset at de i øvrigt defineres som flygtninge efter integrationslovens § 2, stk. 2, jf. lovforslagets § 35, nr. 3.

Det fremgår af den foreslåede § 30, stk. 2, at ansvaret efter integrationslovens § 4, stk. 1, for personer, der meddeles opholdstilladelse efter denne lov påhviler kommunalbestyrelsen ikke mere end 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvarets overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, vil skulle overgå til kommunerne hurtigere end hidtil. Det vil betyde, at ansvaret for bl.a. boligplacering af de pågældende, der er visiteret til den pågældende kommune, jf. integrationslovens kapitel 3, selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer, jf. kapitel 3 a og 4, udbetaling af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse til udlændinge omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, vil overgå til kommunalbestyrelsen ikke mere end 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering af udlændinge til den pågældende kommune.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at både børn og voksne, der bliver meddelt opholdstilladelse efter loven, ikke kommer til at opholde sig i indkvarteringssystemet unødigt længe, efter at de er meddelt en opholdstilladelse, og for at de hurtigst muligt vil kunne fortsætte deres liv og blive en del af det danske samfund, foreslås det konkret, at ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, skal overgå til kommunalbestyrelsen ikke mere end 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvarets overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

Det bemærkes, at når kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for de udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, og ansvaret for de pågældende er overgået til kommunalbestyrelsen, vil det herefter være integrationslovens regler om, hvilke opgaver kommunalbestyrelsen har over for flygtninge, der finder anvendelse for de pågældende personer, ligesom de pågældende derudover vil være omfattet af integrationslovens regler på lige for med flygtninge, jf. lovforslagets § 35, nr. 3.

Det vil betyde bl.a., at kommunalbestyrelsen i den kommune, som en person, som meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, visiteres til, som hidtil, har pligt til at registrere vedkommende i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet landet i den pågældende kommune. Det gælder, uanset om flygtninge i en tidsbegrænset periode midlertidigt tager ophold i en anden kommune som led i aktivering. Sådan registrering skal ske med virkning senest fra den dato, hvor ansvaret for den pågældende overgår til kommunalbestyrelsen. Foretager den ansvarlige kommune ikke sådan registrering af en omfattet person, registrerer Udlændingestyrelsen vedkommende i CPR som tilflyttet landet i den pågældende kommune. Registrering af den pågældende, som er visiteret til kommunen, skal ske, uanset om den pågældende tager bopæl eller ophold i kommunen fra den dato hvor kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for den pågældende. Dette følger af integrationslovens § 10, stk. 3-6.

Det fremgår af den foreslåede § 30, stk. 3, at Udlændingestyrelsen fastsætter en forholdsmæssig andel af det samlede antal personer, som meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede lov, som vil skulle boligplaceres i den pågældende kommune.

Bestemmelsen indebærer, at Udlændingestyrelsen for hver kommune beregner en forholdsmæssig andel af den samlede mængde af personer, som meddeles ophold efter den foreslåede lov, som den pågældende kommune vil skulle modtage i det pågældende år.

Nærmere bestemt vil en kommune f.eks. kunne blive meddelt, at den i et givent kalenderår vil skulle modtage 1.5 % af det antal personer, som i det pågældende år meddeles ophold efter den foreslåede lov. Det konkrete antal, som kommunen vil skulle modtage, vil herefter bero på den samlede tilstrømning til Danmark af fordrevne fra Ukraine.

Det er Udlændingestyrelsen, som vil skulle fastsætte den forholdsmæssige andel for hver kommune. Den forholdsmæssige andel vil blive fastsat for et helt kalenderår ad gangen. Hurtigst muligt efter en evt. vedtagelse af lovforslaget vil Udlændingestyrelsen fastsætte en forholdsmæssig andel for kommunerne i indeværende år (2022), og herefter vil kommunerne blive orienteret om deres forholdsmæssige andel med ca. 3. måneders mellemrum eller ved 10.000 meddelte opholdstilladelser efter lovforslaget. Om fordelingsmodellen henvises til lovforslagets § 30, stk. 6, samt nedenfor.

Beregningsmodellen og fordelingen vil skulle genbesøges efter en periode på 3 måned fra ikrafttrædelse eller ved 10.000 meddelte opholdstilladelser efter lovforslaget, med henblik på at vurdere, om der er behov for justeringer. Den foreslåede § 30, stk. 1, sammenholdt med den foreslåede § 30, stk. 3, indebærer, at personer, som meddeles ophold efter lovforslaget vil skulle fordeles efter en særskilt ordning og ikke den ordning om fordeling via landstal og regional- og kommunalkvoter, som er forankret i integrationslovens §§ 6, 7 og 8. Der er således tale om parallelle fordelingsmekani-

ismer, sådan at modtagelse af et antal personer fordelt via den fastsatte kommunalkvote eller regionsinterne kommunale aftaler om fordeling efter integrationsloven ikke vil kunne modregnes direkte i det antal personer, som skal modtages som en forholdsmæssig andel af det antal personer, som meddeles ophold efter lovforslaget. Der vil dog via fordelingsmodellen blive taget højde for befolkningssammensætningen m.v.

Det fremgår af den foreslåede § 30, stk. 4, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om visitering efter integrationslovens § 10, på grundlag af kommunernes forholdsmæssige andel i medfør af § 30, stk. 3, den pågældendes personlige forhold, samt forholdene i kommunen.

Bestemmelsen indebærer, at Udlændingestyrelsen ved afgørelse om visitering til en kommune efter integrationslovens § 10, skal lægge afgørende vægt på de fastsatte forholdsmæssige andele.

I den forbindelse skal der så vidt muligt også lægges vægt på, om pågældende allerede har et job eller kan godtgøre at have et faktisk og reelt jobtilbud.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at Udlændingestyrelsen ved afgørelse om visitering skal tage hensyn til den pågældendes personlige forhold. Bestemmelsen vil således medføre, at personer der er fordrevet fra Ukraine, og som allerede opholder sig hos herboende nærtstående familie eller andre nære relationer i Danmark, vil have mulighed for at blive visiteret til- og boligplaceret i en kommune, hvor vedkommende allerede har nærtstående herboende familie.

Bestemmelsen vil ikke gælde, hvis en udlænding bor eller opholder sig hos familie, som ikke er nærtstående eller andre relationer i kommunen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ved nær relation skal forstås en mere tungtvejende relation end f.eks. blot en relation der er etableret i forbindelse med evakueringen til eller foreløbig indkvartering i Danmark.

Der kan i forbindelse med afgørelse om visitation lægges vægt på det forhold, at vedkommende har mulighed for at bo eller opholde sig hos den herboende familie eller anden nære relation.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke på baggrund af den foreslåede bestemmelse vil skulle visiteres til en kommune alene på baggrund af, at en udlænding bor eller opholder sig hos nærtstående familie, hvis den pågældende udlænding ikke ønsker det.

Den foreslåede bestemmelse giver ikke adgang for den enkelte til på baggrund af rent personlige ønsker at blive placeret i en bestemt kommune uden forankring i herboende nærtstående familie eller nær relation.

Det forhold, at en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter lovforslaget, under Udlændingestyrelsens behandling af sagen, har taget ophold i egen

bolig eller hos bekendte, vil ikke i sig selv indebære, at den pågældende, ved opnåelse af opholdstilladelse efter lovforslaget, vil blive visiteret til samme kommune, som den pågældende har opholdt sig i.

Ved visiteringen til en kommune af en person omfattet af lovforslaget finder de regler, som udlændinge- og integrationsministeren fastsætter i medfør af integrationslovens § 10, stk. 7, tilsvarende anvendelse. De regler, som ministeren fastsætter i integrationslovens § 12, stk. 7, om anvisning af et midlertidigt opholdssted til flygtninge, finder ligeledes tilsvarende anvendelse. Det betyder, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal bo, på baggrund af de eksisterende regler i bekendtgørelse om boligplacering af flygtninge. Udlændingestyrelsen skal således ved afgørelse om visitering bl.a. lægge vægt på, om den pågældende har godtgjort at have et faktisk og reelt jobtilbud, eller der foreligger ganske særlige personlige forhold, herunder hvis den pågældende har nærtstående familiemæssig tilknytning til personer, der bor i Danmark, jf. bekendtgørelsens § 12. Hvis en person der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, har en særlig tilknytning til en kommune, som har fået fyldt sin forholdsmæssige andel op, eller har et faktisk og reelt jobtilbud i den pågældende kommune, kan visitering ske efter reglerne i bekendtgørelsens § 11.

Bliver et barn eller ung, herunder uledsagede mindreårige anbragt i en kommune og efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, træffer Udlændingestyrelsen samtidig afgørelse om, i hvilken kommune barnet eller den unge skal bo. Fordelingen sker med udgangspunkt i den særskilte fordelingsmodel mellem landets kommuner, der følger af lovforslaget, hvorefter den pågældende visiteres til en kommune efter integrationslovens § 10. Det betyder, at den eksisterende praksis for visitering af anbragte børn i videst mulige omfang videreføres. Anbragte børn og unge vil således som udgangspunkt ikke blive visiteret til den anbringende kommune, men visiteret efter den særskilte fordelingsmodel, medmindre særlige forhold taler imod. Om statens refusion til kommunerne for alle udgifter til hjælp efter serviceloven for uledsagede mindreårige henvises til § 41 i lovforslaget, der vedrører statslig refusion til kommunerne for kommunale udgifter til visse former for hjælp efter serviceloven til udlændinge med bestemte typer af opholdstilladelse.

Det bemærkes, at familiesammenførte til personer, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, ligesom med familiesammenførte, jf. integrationslovens § 2, stk. 3 eller 4, som altovervejende hovedregel ikke visiteres til en kommune, da den familiesammenførte forventes at tage ophold hos den person, som der er sket familiesammenføring til. Udlændingestyrelsen kan dog, hvis særlige grunde taler derfor, træffe afgørelse om, at en familiesammenført er omfattet af reglerne om boligplacering efter integrationslovens § 2, stk. 8.

Det foreslås endvidere, at afgørelser, som Udlændingestyrel-

sen træffer om forholdsmæssige andele efter stk. 3 og 4, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen indebærer generelt, at de afgørelser, som Udlændingestyrelsen træffer om forholdsmæssige andele i medfør af loven, ikke vil kunne indbringes for Udlændinge- og Integrationsministeriet eller anden administrativ myndighed. Der vil alene være tale om afgørelser, som har betydning for kommunalbestyrelsen.

Det fremgår af den foreslåede § 30, stk. 6, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om Udlændingestyrelsens fastsættelse af den forholdsmæssige andel efter lovforslagets § 30, stk. 3.

Bestemmelsen indebærer, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af kommunernes forholdsmæssige andele efter lovforslagets § 30, stk. 3, herunder regler opgørelsesmetoder, m.v.

Det er udgangspunktet, at fastsættelsen skal ske med udgangspunkt i en matematisk model, som den Udlændingestyrelsen allerede benytter til fastsættelse af regions- og kommunevoterne, og som tager udgangspunkt i befolkningsandelen i de enkelte kommuner, andelen af flygtninge og indvandrere med ikke-vestlig baggrund (med undtagelse af arbejdstagere, studerende, forskere og au-pairs mv.) samt antallet af familiesammenførte til flygtninge. Det kan dog ikke udelukkes, at der vil være behov for en vis grad af tilpasning af opgørelsesmetoder mv., henset til forskellen mellem fordeling til kommunerne ved hhv. regions- og kommunevoter og en forholdsmæssig andel. Fordelingsmodellen vil derfor blive udarbejdet med eventuelle nødvendige justeringer og tilretninger.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen og kommunerne vil holde løbende kontakt i forhold til Udlændingestyrelsens sagsbehandling i forbindelse med fordeling af personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget. Kommunerne skal kunne forberede sig på, hvor stor en andel af personer, der får ophold efter lovforslaget, de forventes at skulle modtage. Udlændingemyndighederne vil løbende orientere kommunerne om status herpå, herunder mindst hvert tredje måned eller pr. 10.000 personer som meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, orientere kommunerne om de aktuelle fordelingsandele. Udlændingemyndighederne vil løbende orientere kommunerne om status herpå, og herunder mindst hvert tredje måned eller ved 10.000 meddelte opholdstilladelser efter lovforslaget.

Endelig bemærkes, at afgørelse om visitering efter integrationslovens § 10 ikke kan påklages, jf. integrationslovens § 53, stk. 1.

Der henvises til pkt. 2.13.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til § 31

De gældende regler i byggeloven, samt regler fastsat i med-

før af byggeloven, herunder bygningsreglementet, skal som udgangspunkt overholdes ved nyopførelse af byggeri, samt ved anvendelsesændringer, der er væsentlige set i forhold til loven.

Der kan dispenseres fra de materielle bestemmelser, når dispensationen skønnes forenelig med de hensyn, der ligger til grund for de enkelte bestemmelser. Dispensationsadgangen omfatter ikke funktionskrav, hvor hensynet bag er brand- eller sikkerhedshensyn. Der kan ikke efter gældende ret dispenseres fra de formelle krav, herunder kravet om byggetilladelse.

Det foreslås i § 31, stk. 1, at byggeloven ikke finder anvendelse på eksisterende bygninger og transportable konstruktioner, som tages midlertidigt i brug til indkvartering af fordrevne fra Ukraine. Det betyder, at bebyggelse til dette formål kan tages i brug uden ansøgning om byggetilladelse.

Det foreslås endvidere i § 31, stk. 2, at bebyggelse omfattet af stk. 1 skal frembyde tilfredsstillende tryghed i brand- og konstruktionsmæssig henseende. Det forudsættes, at der forud for ibrugtagning indhentes en udtalelse fra den relevante kommunalbestyrelse.

Bestemmelsen indebærer, at det skal vurderes, om de hensyn, der ligger til grund for byggelovens bestemmelser vedrørende konstruktive forhold og brandforhold, er iagttaget. Dette sker med henblik på at sikre, at bebyggelse, der undtages efter denne lov, ikke udgør en uacceptabel sikkerhedsmæssig risiko for beboerne eller andre, der opholder sig i bygningerne.

Udtalelsen, som skal indhentes inden ibrugtagningen, vedrører kun brand- og sikkerhedsmæssige forhold.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at der med kort varsel og uden ansøgning om byggetilladelse, skal kunne etableres midlertidige indkvarteringsmuligheder til fordrevne fra Ukraine, f.eks. i idrætshaller, erhvervsjendomme, nedlagte skoler, sygehuse, kaserner eller nedlagte plejehjem. Bestemmelsen finder også anvendelse ved indkvartering i privat beboelse og dertilhørende bygninger samt sommerhuse mv. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse på transportable konstruktioner, såsom telte og pavilloner.

Bolig- og Planstyrelsen kan udarbejde en generel vejledning til anvendelse af bestemmelsen, såfremt der opstår behov herfor.

Til § 32

Det foreslås i § 32, stk. 1, at lovforslaget træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås endvidere i § 32, stk. 2, at lovforslaget kan stadfæstes staks efter dets vedtagelse.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af den helt ekstraordinære situation, som er baggrunden for fremsættelsen

af lovforslaget. Der er derfor behov for, at de foreslåede bestemmelser i lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt.

Til § 33

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 9, stk. 10, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark i medfør af §§ 1-4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q eller i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 9, stk. 10, indsættes en henvisning til lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Ændringen medfører, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun kan gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark i medfør af §§ 1-4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q eller i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Det betyder, at der vil kunne meddeles tilladelse til familiesammenføring til en udlænding, der har haft lovligt ophold i Danmark i medfør af den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Til nr. 2

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter nr. 1-9 eller 11-14, nægtes forlænget eller inddrages, eller hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., udløber, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år.

Med den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12, udgår henvisningen til udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., udløber, af bestemmelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 30, hvorefter det foreslås, at bestemmelsen i § 9 a, stk. 2, nr. 12, skal finde tilsvarende

anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.

Af lovtekniske grunde foreslås det således at samle de grupper af udlændinge, der er omfattet af arbejdsmarkedstilknytningsordningen, når deres opholdstilladelse udløber, i en særskilt bestemmelse. Den foreslåede ændring af § 9 a, stk. 2, nr. 12, er en konsekvens heraf.

Til nr. 3

Adgangen til at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen) og 13 (om jobskifte inden for samme branche som dannede grundlag for opholdstilladelse som følge af arbejdsmarkedstilknytningsordningen), er reguleret i udlændingelovens § 9 a, stk. 6.

Det foreslås, at indsætte en henvisning til udlændingelovens § 9 a, stk. 30, i udlændingelovens § 9 a, stk. 6, 3. pkt.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at det med udlændingelovens § 9 a, stk. 30, foreslås, at bestemmelsen i § 9 a, stk. 2, nr. 12, skal finde tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.

Med bestemmelsen i udlændingelovens § 9 a, stk. 30, foreslås det således, at udlændinge med en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine – ligesom udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v. i dag kan – skal kunne benytte arbejdsmarkedstilknytningsordningen, når deres opholdstilladelse udløber. Bestemmelsen indebærer, at de grupper af udlændinge, der er omfattet af arbejdsmarkedstilknytningsordningen, når deres opholdstilladelse udløber, samles i en særskilt bestemmelse.

Med forslaget om at indsætte en henvisning til lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, i § 9 a, stk. 6, 3. pkt., foreslås det endvidere, at ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 12, der indgives efter, at udlændingens opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er udløbet, skal afvises, medmindre særlige grunde taler herimod. Det svarer til, hvad der i dag gælder for udlændinge, der søger opholdstilladelse efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen i forlængelse af, at deres opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., er udløbet.

Særlige grunde kan eksempelvis være en kortere overskri-

delse af fristen på grund af alvorlig sygdom, som kan dokumenteres.

Til nr. 4

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter nr. 1-9 eller 11-14, nægtes forlænet eller inddrages, eller hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., udløber, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år.

Med udlændingelovens § 9 a, stk. 30, foreslås det, at udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12, skal finde tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.

§ 9 a, stk. 30's henvisning til udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., udløber, skal ses i sammenhæng med forslaget om at lade en tilsvarende henvisning udgå af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12.

Af lovtekniske grunde foreslås det således at samle de grupper af udlændinge, der er omfattet af arbejdsmarkedstilknytningsordningen, når deres opholdstilladelse udløber, i en særskilt bestemmelse i udlændingelovens § 9 a, stk. 30.

Herudover indebærer forslaget, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber, vil kunne meddeles opholdstilladelse, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 12.

Til § 34

Til nr. 1

Det fremgår af hjemrejselovens § 1, stk. 1, at en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at udrejse.

Det foreslås, at hjemrejselovens § 1, stk. 1, ændres således, at bestemmelsen tillige vil omfatte udlændinge, som ikke eller ikke længere har ret til at opholde sig her i landet efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Udlændinge, der ikke

efter den lov har ret til at opholde sig her i landet, er derfor omfattet af pligten til at udrejse.

Baggrunden for forslaget er, at det er et grundlæggende princip, at en udlænding har pligt til at udrejse, når den pågældende ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Den foreslåede ændring vil indebære, at også udlændinge, som har opnået opholdstilladelse i henhold til lovforslaget vil blive omfattet af pligten til at udrejse, hvis den pågældendes opholdstilladelse udløber, inddrages, bortfalder eller på anden vis ophører.

Pligten til at udrejse vil således tillige gælde for udlændinge omfattet af lovforslaget som f.eks. får afslag på opholdstilladelse efter loven, eller som frafalder deres ansøgning.

Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at de pågældende udlændinge tillige vil være omfattet af Hjemrejsestyrelsens kompetence til at føre kontrol med, om en udlænding er udrejst, jf. hjemrejselovens § 1, stk. 2, og at de pågældende udlændinge, hvis de ikke udrejser, vil være omfattet af hjemrejselovens § 1, stk. 3, hvorefter det gælder, at om nødvendigt kan en udlænding omfattet af hjemrejselovens § 1, stk. 1, udrejse med bistand fra Hjemrejsestyrelsen, samt at politiet om nødvendigt kan bistå Hjemrejsestyrelsen i det henseende.

Endelig bemærkes, at den foreslåede ordning vil indebære, at udlændinge, som har opnået opholdstilladelse i henhold til lovforslaget, i øvrigt vil blive omfattet af reglerne i hjemrejseloven, herunder hjemrejselovens § 3 om medvirken. De pågældende udlændinge vil dog ikke kunne modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejseloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til § 35

Til nr. 1.

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 1, at loven omfatter flygtninge, familiesammenførte udlændinge og indvandrere. Videre fremgår det af lovens § 2, stk. 2, at der ved flygtninge forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) udlændingelovens § 9 b, 3) udlændingelovens § 9 c, medmindre udlændingen er omfattet af lovens stk. 3, 4, 5 eller 6, 4) udlændingelovens § 9 e eller 5) udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Det foreslås i integrationslovens § 2, stk. 2, nr. 4, at lade »eller« udgå af sætningen, således at sætningen afsluttes med et komma.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 35, nr. 3, hvorefter det foreslås at tilføje gruppen af udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget til opregningen i integrationslovens § 2, stk. 2.

Der henvises til pkt. 2.15.3.2.1 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 1, at loven omfatter flygtninge, familiesammenførte udlændinge og indvandrere. Videre fremgår det af lovens § 2, stk. 2, at der ved flygtninge forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) udlændingelovens § 9 b, 3) udlændingelovens § 9 c, medmindre udlændingen er omfattet af lovens stk. 3, 4, 5 eller 6, 4) udlændingelovens § 9 e, eller 5) udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Det foreslås i integrationslovens § 2, stk. 2, nr. 5, at ændre punktummet til », eller«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 35, nr. 3, hvorefter det foreslås at tilføje gruppen af udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget til opregningen i integrationslovens § 2, stk. 2.

Der henvises til pkt. 15.3.2.1 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 1, at loven omfatter flygtninge, familiesammenførte udlændinge og indvandrere. Videre fremgår det af lovens § 2, stk. 2, at der ved flygtninge forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) udlændingelovens § 9 b, 3) udlændingelovens § 9 c, medmindre udlændingen er omfattet af lovens stk. 3, 4, 5 eller 6, 4) udlændingelovens § 9 e, eller 5) udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Det foreslås, at der i integrationslovens § 2, stk. 2, indsættes et nr. 6, hvorefter udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget bliver omfattet af integrationslovens regler for flygtninge.

Det bemærkes, at det ikke er en betingelse for at blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, at udlændingen har et beskyttelsesbehov i henhold til udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl). Det skal i forlængelse heraf understreges, at der ved at klassificere de pågældende udlændinge som flygtninge i integrationslovens forstand, ikke er taget stilling til eventuelle spørgsmål om, hvorvidt de pågældende personer opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8.

Den foreslåede bestemmelse indebærer alene, at udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget vil blive klassificeret som flygtninge i integrationslovens forstand, hvilket indebærer, at de pågældende vil kunne modtage en integrationsindsats, forudsat at integrationslovens øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Udlændinge omfattet af lovforslaget vil ligeledes blive omfattet af reglerne om boligplacering af flygtninge i integrationslovens kapitel 3, hvilket bl.a. vil sikre en hensigtsmæssig geografisk fordeling af personkredsen, der vil blive foretaget bl.a. under hensyntagen til de pågældendes personlige forhold samt forholdene i kommunerne, jf. integrationslovens § 11.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.3.2.1 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 4

Der er i integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 indsat en række tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe en række tilbud til de nyankomne udlændinge, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet.

Det fremgår endvidere af integrationslovens § 17 a, stk. 2, 1. pkt., at for en jobparat udlænding omfattet af integrationslovens § 16, stk. 3 (selvforsørgelses- og hjemrejseprogram), skal tilbud efter §§ 23 b og 23 c (virksomhedspraktik og løntilskud) have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen.

Det fremgår endvidere af § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., at for udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, skal danskuddannelse kunne påbegyndes senest en måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende.

Det foreslås i integrationslovens § 4 b, stk. 1, at integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. suspenderes, i en periode på op til tre måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen efter integrationslovens § 4, stk. 2 eller lovforslagets § 30, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at de tidsfrister, der gælder for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud til den enkelte udlænding efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, bliver sat i bero i tre måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende udlænding er overgået til kommunalbestyrelsen. De anførte tidsfrister i integrationsloven vil derfor først begynde at løbe tre måneder efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende udlænding, f.eks. hvis en kommune har overtaget ansvaret for en udlænding den 1. april 2022. Fristen for, hvornår selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet senest skal begynde, jf. integrationslovens § 16, stk. 6, vil herefter være den 1. august 2022 (3+1 måneder). Suspensionsperioden vil have den afledte konsekvens, at tidspunktet for, hvornår selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammets varighed udløber, jf. integrationslovens § 16, stk. 8, tillige vil blive udskudt med den samme periode, som

suspensionsperioden. Det samme vil gælde for den periode, hvor den pågældende udlænding har ret til danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, stk. 3, der ligeledes vil blive udskudt med samme periode som suspensionsperioden.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den anførte tidsfrist i integrationslovens § 16, stk. 6, om at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet skal startes snarest muligt og senest en måned efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret over en udlænding og integrationslovens § 16, stk. 7, om, at kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden for to uger og senest ved selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet påbegyndelse, skal give en udlænding, som modtager selvforsørgelse- og hjemrejseydelse, et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud, vil blive suspenderet i tre måneder. Det indebærer endvidere, at den anførte tidsfrist i integrationslovens § 17, stk. 2, om at kommunalbestyrelsen tre måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen, skal visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat, § 17 a, stk. 1, om at der for en jobparat udlænding maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud, og § 19, stk. 1, om at kommunalbestyrelsen inden en måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding, i samarbejde med udlændingen, skal have udarbejdet en kontrakt vil blive suspenderet i tre måneder. Det indebærer tillige, at kommunalbestyrelsens frist efter integrationslovens § 20 til at følge op på en udlændings kontrakt, Kommunalbestyrelsens pligt efter integrationslovens § 21, stk. 1, til at henvise en udlænding til danskuddannelse inden en måned efter at have overtaget ansvaret for udlændingen, samt jobcenterets pligt efter integrationsloven § 26 b, stk. 9, til at yde bistand til udlændinge, der skal registrere cv-oplysninger, hvis udlændingen anmoder herom, vil blive suspenderet i tre måneder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at der vil blive suspenderet fra omfanget af virksomhedsrettede tilbud i integrationslovens § 17 a, stk. 2, hvoraf det fremgår, at en jobparat, der er omfattet af § 16, stk. 3, skal have tilbud efter §§ 23 b (praktik) og 23 c (ansat i løntilskud) af en varighed på mindst 15 timer om ugen. Det betyder, at der vil kunne tilbydes en virksomhedsrettet indsats på færre end 15 timer om ugen, såfremt kommunen ikke har mulighed for at tilbyde mere som følge af tilstrømningen.

Det indebærer endvidere, at reglen i § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., skal kunne påbegyndes senest en måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende også vil blive suspenderet i op til tre måneder.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at det fortsat vil være udgangspunktet, at nyankomne udlændinge, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet i integrationsloven, skal tilbydes en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats og danskuddannelse efter reglerne i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Formålet med

bestemmelsen er alene at skabe fleksibilitet for kommunerne, så kommunerne fortsat vil have mulighed for at tilbyde nyankomne udlændinge en integrationsindsats.

Det foreslås endvidere i integrationslovens § 4 b, stk. 2., at i tilfælde af massetilstrømning, kan suspensionsperioden som anført i stk. 1, forlænges i yderligere op til tre måneder.

Den foreslåede ændring medfører, at det i tilfælde af massetilstrømning, som kan indebære et uforholdsmæssigt stort pres for en eller flere kommuners mulighed for at opfylde pligten om, at udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, bl.a. skal tilbydes en helbredsmæssig vurdering, såfremt kommunen skønner, at der er behov herfor og virksomhedsrettede tilbud i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet inden for visse tidsfrister, vil være muligt at forlænge suspensionsperioden med yderligere op til tre måneder.

Ved massetilstrømning sigtes der herved til en situation, hvor antallet af personer, der er blevet visiteret til kommunerne afledt af tilstrømningen af personer, der er indrejst, medfører, at det ikke er muligt for den enkelte kommune at tilbyde bl.a. virksomhedsrettede tilbud eller danskuddannelse inden for de fastsatte tidsfrister.

Formålet med bestemmelsen er at skabe yderligere fleksibilitet over for de enkelte kommuner, hvis tilstrømningen stiger markant, og kommunerne af den grund ikke vil have kapacitet til at opfylde deres pligter, over for de udlændinge, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet.

Det foreslås endelig i integrationslovens § 4 b, stk. 3., at uanset stk. 1, kan kommunalbestyrelsen beslutte ikke at suspendere eller at forkorte suspensionen af integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., såfremt antallet af personer, der bliver visiteret til den pågældende kommune, ikke er til hinder herfor.

Den foreslåede bestemmelse giver de kommuner, der fortsat har kapacitet til at tilbyde nyankomne udlændinge, bl.a. danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud allerede på det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende udlænding er overgået til kommunalbestyrelsen, en mulighed herfor.

Den foreslåede § 4 b indebærer ikke en suspension fra kommunalbestyrelsen forpligtelse til at anvise en udlænding, der er omfattet af integrationslovens regler om selvforsørgelses- og hjemrejseprogram et midlertidigt opholdssted, ligesom den foreslåede § 4 b heller ikke suspenderer fra kommunalbestyrelsens ansvar for udbetaling af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse.

Der henvises til pkt. 2.15.3.2.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 5.

Det fremgår af integrationslovens § 10, stk. 4, at registrering i medfør af stk. 3 (registrering i Det Centrale Personregister (CPR)) foretages med virkning senest fra den dato, hvor ansvaret for flygtningen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 4

Det foreslås i integrationslovens § 10, stk. 4, at ændre »jf. § 4« til »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 30, stk. 2, hvorefter det foreslås, at ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvars overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommende hverdag.

Der henvises til pkt. 2.13.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 6.

Det fremgår af integrationslovens § 15 d, stk. 4, at tilbud efter stk. 1-3 (helbredsmæssig vurdering) skal gives snarest muligt, og inden 6 måneder efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen, jf. § 4

Det foreslås i integrationslovens § 15 d, stk. 4, at ændre »jf. § 4« til »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine m.v.«

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 30, stk. 2, hvorefter det foreslås at ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvars overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommende hverdag.

Der henvises til pkt. 2.13.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 7.

Det fremgår af integrationslovens § 16, stk. 8, 1. pkt., at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet har en varighed på 1 år og skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen kan opnå ordinær beskæftigelse inden for 1 år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen, jf. § 4.

Det foreslås i integrationslovens § 16, stk. 8, 1. pkt., at ændre »jf. § 4« til »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 30, stk. 2, hvorefter det foreslås at ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvars overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

Der henvises til pkt. 2.13.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 8.

Det fremgår af integrationslovens § 19, stk. 2, at for flygtninge kan kontrakten indgås, før kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil Udlændingestyrelsen har visiteret flygtningen, jf. § 10, overtager ansvaret for den pågældende, jf. § 4, stk. 2. Stk. 1, 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i integrationslovens § 19, stk. 2, at ændre »jf. § 4, stk. 2« til »jf. integrationslovens § 4, stk. 2, eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 30, stk. 2, hvorefter det foreslås at ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvars overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

Der henvises til pkt. 2.13.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 10.

Det fremgår af integrationslovens § 34, at bestemmelserne i dette kapitel (kapitel 6) finder anvendelse de første 5 år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændinge, jf. § 4.

Det foreslås i integrationslovens § 34, at ændre »jf. § 4« til »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 30, stk. 2, hvorefter det foreslås at ansvaret for personer, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget påhviler kommunalbestyrelsen senest 4 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Falder tidspunktet for ansvars overgang i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

ret for den pågældende til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag.

Der henvises til pkt. 2.13.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til § 36

Til nr. 1

Efter § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. forstås ved I-kursister i samme lov en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2, herunder 1) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, 3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 2, eller 5) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e.

Det foreslås at ændre § 2 c, nr. 5, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. således, at sætningen afsluttes med et komma i stedet for », eller«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 35, nr. 3, hvori det foreslås at tilføje gruppen af udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget, til opremsningen i § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Til nr. 2

Efter § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. forstås ved I-kursister i samme lov en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2, herunder 1) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, 3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 2, eller 5) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e.

Det foreslås i § 2 c, nr. 6, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. således, at ændre punktummet til », eller«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 35, nr. 3, hvori det foreslås at tilføje gruppen af udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget, til op-

remsningen i § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Til nr. 3

Efter § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. forstås ved I-kursister i samme lov en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2, herunder 1) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, 3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 2, eller 5) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e.

Det foreslås, at der i § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. indsættes et nr. 7, hvorefter udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget, vil blive omfattet af gruppen af integrationskursister (I-kursister).

Med den foreslåede ændring af integrationslovens § 2, stk. 2, jf. lovforslagets § 35, foreslås det, at udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget, omfattes af integrationsloven og dennes tilbud om et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram efter integrationslovens § 16. Selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet omfatter efter integrationslovens § 21 et tilbud om danskuddannelse i henhold til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Den foreslåede ændring indebærer, at det tydeligt fremgår, at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, fremover vil blive omfattet af gruppen af integrationskursister (I-kursister) efter § 2 c i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Til § 37

Til nr. 1

§ 2, stk. 1, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu) definerer flygtninge, som sammen med familiesammenførte til flygtninge i lovens § 2, stk. 2, definerer den persongruppe, som danner grundlaget for lovens målgruppe, jf. lovens § 3, stk. 1.

Det foreslås i § 2, *stk. 1, nr. 3*, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu) at lade »eller« udgå af sætningen, således at sætningen afsluttes med et komma.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 35, nr. 3, hvori det foreslås at tilføje gruppen af udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter lovforslaget, som et nyt nummer 5 i lovens § 2, stk. 1.

Der henvises til pkt. 2.13.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 2

§ 2, stk. 1, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu) definerer flygtninge, som sammen med familiesammenførte til flygtninge i lovens § 2, stk. 2, definerer den persongruppe, som danner grundlaget for lovens målgruppe, jf. lovens § 3, stk. 1.

Det foreslås i § 2, *stk. 1, nr. 4*, i loven om integrationsgrunduddannelse (igu) at ændre punktummet til », eller«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 35, nr. 3, hvori det foreslås at tilføje gruppen af udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter lovforslaget, som et nyt nummer 5 i § 2, stk. 1 i loven om integrationsgrunduddannelse (igu).

Der henvises til pkt. 2.15.5 i lovforslagets bemærkninger

Til nr. 3

Det fremgår af § 2, *stk. 1*, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), at der ved en flygtning i denne lov forstås

- 1) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1,
- 3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, meddelt i forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, eller
- 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Det foreslås, at der i § 2, *stk. 1*, i loven om integrationsgrunduddannelse (igu) indsættes et nyt nr. 5, hvorefter en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget, efter lov om integrationsgrunduddannelse (igu) også vil blive defineret som en flygtning.

Den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), vil medføre, at personer med opholdstilladelse meddelt efter lovforslaget, vil blive defineret som flygtninge i lov om integrationsgrunduddannelse (igu) og dermed vil kunne tilbydes igu-forløb i det omfang, de pågældende i øvrigt kommer inden for lovens målgruppe, jf. lovens § 3, stk. 1.

Der henvises til pkt. 2.15.5.2 i lovforslagets bemærkninger.

Til § 38

Til nr. 1

Efter § 15, stk. 5, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse kan udenlandske elever og lærlinge på erhvervsuddannelser indgå i beregningen af en række aktivitetsbestemte statslige taxameter tilskud til uddannelsesinstitutionerne, når eleven eller lærlingen er omfattet af bestemmelsens nr. 1-6. Det gælder bl.a. udlændinge, der er meddelt opholdstil-

ladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1-3 (flygtninge), udlændingelovens § 8, stk. 1 eller 2 (kvoteflygtninge) og efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Det har også betydning i en række andre bestemmelser, om en elev eller lærling indgår i tilskudsberegningen. Efter § 66 k, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser er det med hensyn til udenlandske elever og lærlinge en betingelse for at opnå ret til skoleoplæringsydelse efter stk. 1, refusion af lønudgifter mv. efter stk. 2 og tilskud efter stk. 3, at eleven eller lærlingen indgår i tilskudsberegningen. Tilsvarende er det en betingelse for at udløse ret til tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver og opnå økonomisk støtte til værktøj, værnemidler, befording og lign., i det omfang elever og lærlinge med en uddannelsesaftale i det relevante hovedforløb er berettiget til at modtage sådanne ydelser fra arbejdsgiveren til uddannelser efter kapitel 7 a i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 67 a, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Efter § 17 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er det ligeledes en betingelse for en række ydelser. Endeligt følger det af de administrativt fastsatte regler om tilskud til kostafdelinger i § 13 i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. juni 2021 om optagelse på kostafdelinger og om betaling for kost og logi ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at indkvartering på kostafdelinger af udenlandske elever og lærlinge, der ikke indgår i tilskudsberegningen, sker efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed.

Det foreslås, at der i § 15, stk. 5, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse indsættes et nyt nr. 5 som omfatter udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine

Forslaget vil medføre, at udenlandske elever og lærlinge på erhvervsuddannelser, der er meddelt opholdstilladelse lovforslaget, vil indgå i tilskudsberegningen efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Forslaget vil endvidere medføre, at disse elever og lærlinge efter en række andre regler sidestilles med andre elever og lærlinge, der er omfattet af tilskudsberegningen. De vil efter lov om erhvervsuddannelser § 66 k, stk. 4, få ret til skoleoplæringsydelse efter § 66 k, stk. 1, og at der vil gælde samme regler for refusion af lønudgifter m.v. efter § 66 k, stk. 2, og for tilskud til virksomheder efter § 66 k, stk. 3, som der gælder for andre udlændinge, der er omfattet af tilskudsberegningen. Tilsvarende gælder med hensyn til reglerne om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver og reglerne om økonomisk støtte til værktøj, værnemidler, befording og lign., jf. § 67 a, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Efter § 17 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er det ligeledes en betingelse for lønrefusion efter kapitel 2, refusion af udgifter efter kapitel 2 a, befordingstilskud efter kapitel 3, for mobilitetsfremmende ydelser efter kapitel 4 og for at indgå i opgørelsen af praktikårselever og tilskud efter § 21 j. Endelig

vil lovforslaget medføre, at indkvartering på kostafdelinger af eleverne og lærlingene ikke vil skulle ske som indtægtsdækket virksomhed, jf. § 13 i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. juni 2021 om optagelse på kostafdelinger og om betaling for kost og logi ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.16.

Til § 39

Til nr. 1

Efter § 19, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser kan udenlandske elever og lærlinge på erhvervsuddannelser indgå i beregningen af en række aktivitetsbestemte statslige taxametertilskud til uddannelsesinstitutionerne, når eleven eller lærlingen er omfattet af bestemmelsens nr. 1-6. Det gælder bl.a. udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1-3 (flygtninge), udlændingelovens § 8, stk. 1 eller 2 (kvoteflygtninge) og efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Det har også betydning i en række andre bestemmelser, om en elev eller lærling indgår i tilskudsberegningen. Efter § 66 k, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser er det med hensyn til udenlandske elever og lærlinge en betingelse for at opnå ret til skoleoplæringsydelse efter stk. 1, refusion af lønudgifter m.v. efter stk. 2 og tilskud efter stk. 3, at eleven eller lærlingen indgår i tilskudsberegningen. Tilsvarende er det en betingelse for at udløse ret til tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver og opnå økonomisk støtte til værktøj, værnemidler, befording og lign., i det omfang elever og lærlinge med en uddannelsesaftale i det relevante hovedforløb er berettiget til at modtage sådanne ydelser fra arbejdsgiveren til uddannelser efter kapitel 7 a i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 67 a, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Efter § 17 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er det ligeledes en betingelse for en række ydelser. Endeligt følger det af de administrativt fastsatte regler om tilskud til kostafdelinger i § 13 i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. juni 2021 om optagelse på kostafdelinger og om betaling for kost og logi ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at indkvartering på kostafdelinger af udenlandske elever og lærlinge, der ikke indgår i tilskudsberegningen, sker efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, indsættes et nyt nr. 5, som omfatter udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Forslaget vil medføre, at udenlandske elever og lærlinge på erhvervsuddannelser, der er meddelt opholdstilladelse lovforslaget, vil indgå i tilskudsberegningen efter lov om erhvervsuddannelser.

Forslaget vil endvidere medføre, at disse elever og lærlinge efter en række andre regler sidestilles med andre elever

og lærlinge, der er omfattet af tilskudsberegningen. De vil efter lov om erhvervsuddannelser § 66 k, stk. 4, få ret til skoleoplæringsydelse efter § 66 k, stk. 1, og at der vil gælde samme regler for refusion af lønudgifter m.v. efter § 66 k, stk. 2, og for tilskud til virksomheder efter § 66 k, stk. 3, som der gælder for andre udlændinge, der er omfattet af tilskudsberegningen. Tilsvarende gælder med hensyn til reglerne om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepreøver og reglerne om økonomisk støtte til værktøj, værnemidler, befordring og lign., jf. § 67 a, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Efter § 17 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er det ligeledes en betingelse for lønrefusion efter kapitel 2, refusion af udgifter efter kapitel 2 a, befordringstilskud efter kapitel 3, for mobilitetsfremmende ydelser efter kapitel 4 og for at indgå i opgørelsen af praktikårselever og tilskud efter § 21 j. Endelig vil lovforslaget medføre, at indkvartering på kostafdelinger af eleverne og lærlingene ikke vil skulle ske som indtægtsdækket virksomhed, jf. § 13 i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. juni 2021 om optagelse på kostafdelinger og om betaling for kost og logi ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.16 i lovforslagets bemærkninger.

Til § 40

Til nr. 1

Efter dagtilbudslovens § 25 stk. 1, skal kommunalbestyrelsen ved manglende overholdelse af pasningsgarantien med virkning fra den 1. i den følgende måned hæve tilskuddet til en plads i en kommunal og selvejende og udliciteret daginstitution og kommunal dagpleje til mindst 78 pct. for alle børn i dagtilbud i kommunen, indtil pasningsgarantien igen opfyldes, og kommunalbestyrelsen har fastsat nye tilskudsprocenter og egenbetalingsandele.

Efter dagtilbudslovens § 25, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen i ganske særlige tilfælde, hvor den ikke kan tilbyde en plads inden for fristerne, undlade at forhøje tilskudsprocenten uanset stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen inden for yderligere 1 måned kan anviser en plads til barnet.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke 4 i dagtilbudslovens § 25.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen uanset stk. 1 i helt særlige tilfælde, hvor kommunen ikke kan tilbyde forældre en plads inden for fristerne, kan undlade at forhøje tilskudsprocenten, hvis kommunen inden for yderligere 2 måneder kan anviser en plads til barnet, og den manglende overholdelse af pasningsgarantien skyldes, at kommunen har modtaget et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en kommune i helt særlige tilfælde, hvor kommunen ikke kan overholde pasningsgarantien og dermed overholde fristerne i lovgiv-

ningen, uanset dagtilbudslovens § 25, stk. 1, vil kunne undlade at hæve tilskudsprocenten for alle forældre i kommunen fra de lovfastsatte minimum 75 procent, jf. dagtilbudslovens §§ 31 og 33, til 78 pct. for en plads i kommunal, selvejende eller udliciteret daginstitution, kommunal og privat dagpleje og puljeordninger, med virkning fra den 1. i den følgende måned, hvis kommunalbestyrelsen inden for yderligere 2 måneder fra pasningsgarantien er brudt, kan anviser en plads til barnet, og den manglende overholdelse af pasningsgarantien skyldes, at kommunen har modtaget et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse lovforslaget.

Ved eksemplificering kan dette beskrives ved, at en kommune efter gældende regler i dagtilbudsloven i medfør af reglerne om pasningsgaranti har pligt til at tilbyde forældre en plads i et dagtilbud f.eks. den 16. marts, men kommunen kan som følge af kapacitetsudfordringer ikke overholde pasningsgarantien og tilbyde forældrene en plads den pågældende dato. I sådan en situation vil kommunen i medfør af gældende regler med virkning fra den 1. i den følgende måned skulle hæve tilskuddet til en plads i dagtilbud til mindst 78 pct. for alle børn i dagtilbud i kommunen, indtil pasningsgarantien igen opfyldes, og kommunalbestyrelsen har fastsat nye tilskudsprocenter og egenbetalingsandele.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at kommunen i helt særlige tilfælde vil kunne undlade at hæve tilskuddet til alle børn i kommunen, selvom kommunen bryder pasningsgarantien, under forudsætning af at kommunen kan anviser en plads til det pågældende barn eller børn inden for 2 måneder efter den dato (16. marts), hvor pasningsgarantien blev brudt, og den manglende overholdelse af pasningsgarantien skyldes, at kommunen har modtaget et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse lovforslaget. Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke ved, at i tilfælde, hvor en kommune ikke kan overholde pasningsgarantien, vil kommunen i medfør af dagtilbudslovens § 24, stk. 1, med virkning fra det tidspunkt, hvor kommunen er forpligtet til at stille en plads til rådighed for de pågældende forældre, skulle:

- 1) dække bruttodriftsudgifterne til en dagtilbudsplads i en anden kommune, jf. § 28,
- 2) dække udgifterne til en plads i en privatinstitution, jf. § 19, stk. 5, eller privat pasning, jf. § 80, eller
- 3) give tilskud til pasning af egne børn, jf. § 86.

Den foreslåede bestemmelse har et snævert anvendelsesområde. Med helt særlige tilfælde forstås tilfælde, hvor en kommune modtager et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, og hvor de pågældende børn medfører et ekstraordinært stort pres på pasningsgarantien, som betyder, at kommunen ikke kan overholde pasningsgarantien i en kortere periode. Den foreslåede bestemmelse vil alene kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor kommunen kan dokumentere, at den ikke kan overholde pasningsgarantien som følge af, at kommunen har modtaget et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, og hvor situationen i den enkelte kommune betyder, at kommunen ikke har mulighed for at tilpasse dagtilbudsstrukturen på en måde, så de pågældende børn

kan optages i et dagtilbud inden for de frister, som er fastsat i lovgivningen, jf. dagtilbudslovens § 23, stk. 3, og § 3, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 2058 af 15/11/2021 om dagtilbud (dagtilbudsbekendtgørelsen).

Helt særlige tilfælde vil f.eks. kunne være, at en kommune modtager så mange børn, at det er nødvendigt, at kommunen finder nye egnede lokaler til brug for dagtilbud og skal ansætte et større antal nyt personale, hvor såvel egnede bygninger som aktuelle rekrutteringsudfordringer nogle steder vil kunne vanskeliggøre kommunernes mulighed for at tilpasse dagtilbudsstrukturen på en måde, så kommunen kan overholde pasningsgarantien inden for de frister, som er fastsat i lovgivningen.

Den foreslåede formulering om et »betydeligt antal børn« skal forstås i relation til den enkelte kommunens dagtilbudsstruktur og kapacitet. Med betydeligt antal forstås således ikke, at en kommune skal modtage et bestemt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, før, at den foreslåede bestemmelse vil kunne finde anvendelse, idet det vil være forskelligt fra kommune til kommune, hvor mange børn den pågældende kommune vil kunne modtage før, at den pågældende børnegruppe medfører et ekstraordinært pres på pasningsgarantien. Det vil være den enkelte kommune, der skal foretage en vurdering af, hvorvidt der i kommunen forelægger helt særlige tilfælde, som betyder, at den foreslåede bestemmelse vil kunne finde anvendelse.

Formålet med forslaget er at give kommunerne øget fleksibilitet i relation til reglerne om pasningsgaranti i helt særlige tilfælde, hvor en kommune modtager et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, der er fordrevet fra Ukraine, som kommunerne ikke har kunnet forudse og dermed planlægge kapaciteten efter, og hvor den pågældende kommune med de redskaber, den har til rådighed ikke har mulighed for at stille en plads til rådighed i et dagtilbud inden for de frister, som følger af pasningsgarantien.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor en manglende overholdelse af pasningsgarantien beror på en stigning i efterspørgslen af et dagtilbud som følge af almindelig og forudsigelig tilflytning til kommunen eller en situation, hvor kommunen har fejlbedømt udviklingen i kapacitetsbehovet i kommunen. Den foreslåede bestemmelse vil således alene kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor en kommune modtager et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget, og hvor kommunen kan dokumentere, at det er modtagelsen af den pågældende børnegruppe, der har medført, at kommunen ikke kan overholde pasningsgarantien i en kortere periode.

Til § 41

Til nr. 1-3

§ 181 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 (serviceloven), vedrører statslig refusion

til kommunerne for kommunale udgifter til visse former for hjælp efter serviceloven til udlændinge med bestemte typer af opholdstilladelse efter udlændingeloven.

Efter § 181, stk. 1, nr. 1-9, finder statsrefusionsordningen anvendelse for udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter følgende bestemmelser i udlændingeloven: 1) §§ 7 eller 8, 2) § 9 b, 3) § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b, 4) § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som konsekvens af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person, 5) § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til en person over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1, 6) § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3, 7) § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding, 8) § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som konsekvens af en tilknytning til en mindreårig asylansøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller 9) § 9 e. Herudover finder statsrefusionsordningen efter § 181, stk. 1, nr. 10, anvendelse for udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Efter § 181, stk. 2, i serviceloven afholder staten i de første tre år efter datoen for opholdstilladelsen fuldt ud kommunens udgifter til hjælp til udlændinge, der er omfattet af § 181, stk. 1, når der er tale om hjælp efter § 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, § 52 a, § 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, og §§ 96, 98 og 100. Hjælp efter disse bestemmelser omfatter forebyggende indsatser, merudgiftsydelse og tabt arbejdsfortjeneste ved forsørgelse af et barn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, foranstaltninger til børn og unge, dog ikke anbringelser uden for hjemmet, økonomisk støtte til en forældremyndighedsindehaver, støtteperson til forældremyndighedsindehaveren ved et barns eller en ungs anbringelse uden for hjemmet, efterværn i form af kontaktperson, borgerstyret personlig assistance, kontaktperson til døvblinde samt merudgiftsydelse til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Efter § 181, stk. 3, i serviceloven yder staten refusion til kommunerne for alle udgifter til hjælp efter serviceloven i to tilfælde. Det drejer sig for det første om tilfælde, hvor udlændingen inden 24 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i et døgnophold. Der gives dog alene statsrefusion, indtil den pågældende i en sammenhængende periode på to år har klaret sig selv. For det andet drejer det sig om mindreårige asylansøgere, der har fået opholdstilladelse, dog kun indtil den mindreårige er fyldt 18 år, eller forældrene får lovligt ophold i Danmark.

Der foreslås med lovforslagets § 41, nr. 1 og 2, lovtekniske ændringer af § 181, stk. 1, nr. 9 og 10, i serviceloven som følge af den med lovforslagets § 41, nr. 3, foreslåede indsættelse af et nyt nummer i § 181, stk. 1, i serviceloven.

Med lovforslagets § 41, nr. 3, foreslås indsat et nyt nummer som § 181, stk. 1, nr. 11, i serviceloven, hvorefter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter den foreslåede lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, omfattes af persongruppen i § 181, stk. 1, i serviceloven.

Det foreslåede nye nummer vil medføre, at en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter lovforslaget, omfattes af persongruppen i § 181, stk. 1, i serviceloven.

Den foreslåede ændring vil således medføre, at staten efter § 181, stk. 2, i serviceloven fuldt ud vil afholde udgifterne til hjælp efter § 11, stk. 3, §§ 41 og 42, § 52, stk. 3, nr. 1-6, 8 og 9, § 52 a, § 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2, og §§ 96, 98 og 100 i serviceloven i de første tre år efter datoen for opholdstilladelsen efter lovforslaget. Derudover vil den foreslåede ændring medføre, at staten efter § 181, stk. 3, nr. 1, i serviceloven vil afholde en kommunes udgifter til udlændinge, der inden 24 måneder efter datoen for opholdstilladelsen efter lovforslaget, på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i et døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på to år har klaret sig selv. Endelig vil den foreslåede ændring medføre, at staten efter § 181, stk. 3, nr. 2, i serviceloven vil afholde en kommunes udgifter til mindreårige, der har fået opholdstilladelse, dog kun indtil den mindreårige er fyldt 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold i Danmark.

Den foreslåede ændring er begrundet i behovet for at give kommunerne samme adgang til statsrefusion for udgifter til hjælp efter serviceloven, når der er tale om personer, der har fået opholdstilladelse efter lovforslaget, som når der er tale om udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de i § 181, stk. 1, i serviceloven nævnte bestemmelser i udlændingeloven, herunder udlændingelovens §§ 7, 8 og 9 b, og lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Til § 42

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås i § 42, stk. 1, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i § 42, stk. 2, at lovens §§ 1-34 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget er sendt til de færøske og grønlandske myndigheder til udtalelse samtidig med fremsættelsen. Følger det af udtalelserne, at loven helt eller delvist ønskes sat i kraft for Færøerne eller Grønland, vil Udlændinge- og Integrationsministeriet gennemføre den videre proces i forhold til vedtagelse og udstedelse af en anordning hurtigst muligt.

De færøske myndigheder har allerede forud for lovforslagets fremsættelse tilkendegivet et ønske om, at loven delvist sættes i kraft for Færøerne for så vidt angår de regler, der omhandler meddelelse mv. af midlertidig opholdstilladelse, jf. lovforslagets kapitel 1-8.

Som angivet i bemærkningerne til lovforslaget, svarer en række af de foreslåede bestemmelser i sit indhold – efter omstændighederne med enkelte tilpasninger – til regler i udlændingeloven gældende for Danmark. Det bemærkes i den forbindelse, at de gældende anordninger om ikrafttræden for henholdsvis Færøerne og Grønland af udlændingeloven på en række punkter adskiller sig fra udlændingeloven gældende for Danmark. Som opfølgning på et ønske om helt eller delvist at sætte loven i kraft for Færøerne og Grønland vil der i den forbindelse kunne foretages ændringer i anordningerne svarende til indholdet af de relevante regler i de gældende anordninger om ikrafttræden for henholdsvis Færøerne og Grønland af udlændingeloven.

Det bemærkes for så vidt angår ændringerne af henholdsvis integrationsloven, lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., lov om integrationsgrunduddannelse (igu), lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, lov om erhvervsuddannelser, dagtilbudsloven og lov om social service, jf. lovforslagets §§ 35-41, at disse love ikke gælder for Færøerne og Grønland, ligesom lovene heller ikke vil kunne sættes i kraft ved kongelig anordning.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 33.

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 2623 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

§ 9. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis ansøgeren har haft mindst ét lovligt ophold i Danmark i medfør af §§ 1-4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q eller i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Stk. 11-43. ---

§ 9 a. ---

Stk. 2. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding,

1-11) ---

12) hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter nr. 1-9 eller 11-14, nægtes forlænget eller inddrages, eller hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., udløber, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold, der har haft en varighed af mindst 2 år,

13-14)---

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12 og 13, kan kun indgives af en udlænding, der opholder sig her i landet. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12, der indgives, senere end 7 dage efter at der er truffet endelig afgørelse om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter §§ 7-9, 9 b-9 e eller 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-9 eller 11-14, afvises, medmindre særlige grunde taler herimod. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12, der indgives, efter at udlændingens opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., er udløbet, afvises, medmindre særlige grunde taler herimod. En udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12, i overensstemmelse med 1.-3. pkt., må opholde sig her i landet og arbejde, i tiden indtil der er taget stilling til, om udlændingen kan meddeles opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 12. Ansøgning om

1. I § 9, stk. 10, ændres: »eller i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.« til: », i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller i medfør af en opholdstilladelse efter lov om midlertidigt opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

2. I § 9 a, stk. 2, nr. 12, udgår: »eller hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., udløber,«.

3. I § 9 a, stk. 6, 3. pkt., ændres »stk. 2, nr. 12, der indgives, efter« til: »stk. 2, nr. 12, jf. stk. 30, der indgives efter«, og efter »m.v.,« indsættes: »eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine,«.

opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 23, der indgives efter udløbet af opholdstilladelsen meddelt efter nr. 12 eller 13 eller stk. 24, afvises.

Stk. 7-29. ---

§ 1. En udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at udrejse.

Stk. 2-5. ---

§ 2. ---

Stk. 2. Ved en flygtning forstås i denne lov

1-3) ---

4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e eller

5) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Stk. 3-8. ---

4. I § 9 a indsættes som stk. 30:

»Stk. 30. Stk. 2, nr. 12, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.«

§ 34.

I hjemrejseloven, jf. lov nr. 982 af 26. maj 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 og § 4 i lov nr. 1192 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »danske myndigheder m.v.,«: »eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

§ 35.

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 2189 af 29. december 2020, § 3 i lov nr. 1192 af 8. juni 2021, § 21 i lov nr. 2055 af 16. november 2021 og § 3 i lov nr. 2623 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 9 e eller« til: »§ 9 e,«.

2. I § 2, stk. 2, nr. 5, ændres »danske myndigheder m.v.« til: »danske myndigheder m.v., eller«.

3. I § 2, stk. 2, indsættes som nr. 6:

»6) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.«

4. Efter § 4 a indsættes:

»§ 4 b. Integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. suspenderes, i en periode på op til tre måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen efter integrationslovens § 4, stk. 2, eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.«

§ 10. ---*Stk. 2-3 ---*

Stk. 4. Registrering i medfør af stk. 3 foretages med virkning senest fra den dato, hvor ansvaret for flygtningen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 4.

*Stk. 5-7 ---***§ 15 d. ---***Stk. 2-3 ---*

Stk. 4. Tilbud efter stk. 1-3 skal gives snarest muligt, og inden 6 måneder efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændinge, jf. § 4.

*Stk. 5-10 ---***§ 16. ---***Stk. 2-7---*

Stk. 8. Selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet har en varighed på 1 år og skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen kan opnå ordinær beskæftigelse inden for 1 år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen, jf. § 4. Opnår udlændingen ikke ordinær beskæftigelse eller uddannelse inden for 1 år, skal selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammen eller introduktionsprogrammet forlænges. Det samlede selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram kan dog højst have en varighed på 5 år.

*Stk. 9-10 ---***§ 19. ---**

Stk. 2. For flygtninge kan kontrakten indgås, før kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil Udlændingestyrelsen har visiteret flygtningen, jf. § 10, overtager ansvaret for den pågældende, jf. § 4, stk. 2. Stk. 1, 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3-9 ---

§ 34. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse, de første 5 år efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændinge, jf. § 4.

Stk. 2. I tilfælde af massetilstrømning kan suspensionsperioden som anført i stk. 1 forlænges i yderligere tre måneder.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan kommunalbestyrelsen beslutte ikke at suspendere integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter integrationslovens § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., såfremt antallet af personer, der bliver visiteret til den pågældende kommune ikke er til hinder herfor.«

5. I § 10, stk. 4, ændres »jf. § 4« til: »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

6. I § 15 d, stk. 4, ændres »jf. § 4« til: »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

7. I § 16, stk. 8, 1. pkt., ændres »jf. § 4« til: »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

8. I § 19, stk. 2, ændres »jf. § 4, stk. 2« til: »jf. integrationslovens § 4, stk. 2 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

9. I § 34, ændres »jf. § 4« til: »jf. integrationslovens § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig ophold til personer, der er fordrevet fra Ukraine«.

§ 36.

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 2018 af 11. december 2020, som ændret ved § 26 i lov nr. 2055 af 16. november 2021 og §

§ 2 c. Ved en integrationskursist (I-kursist) forstås i denne lov en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2, herunder 1-4) -- -

5) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e eller

6) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

§ 2. ---

Stk. 2. Ved en flygtning forstås i denne lov

1-2) --

3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, meddelt i forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, eller

4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

§ 15. ---

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Udenlandske deltagere i erhvervsuddannelser kan kun indgå i beregningen efter stk. 2 og 3 og § 19, stk. 4, hvis de 1-4) --

Stk. 6-11. ---

4 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 foretages følgende ændringer:

1. I § 2 c, nr. 5, ændres », til: »§ 9 e, eller«.

2. I § 2 c, nr. 6, ændres » danske myndigheder m.v.« til: » danske myndigheder m.v., eller«.

3. I § 2 c indsættes som nr. 7:

»7) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til person, der er fordrevet fra Ukraine«.

§ 37.

I lov om integrationsgrunduddannelse (igu), jf. lov nr. 623 af 8. juni 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 562 af 7. maj 2019, § 11 i lov nr. 2189 af 29. december 2020 og lov nr. 722 af 27. april 2021 foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 3, udgår», eller«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 9 c, stk. 2.« til: »§ 9 c, stk. 2, eller«.

3. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til person, der er fordrevet fra Ukraine«

§ 38.

I lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1753 af 30. august 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1562 af 27. december 2019, § 24 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, § 3 i lov nr. 2152 af 27. november 2021 og § 5 i lov nr. 2532 af 22. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 5, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine,«.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 6 og 7.

§ 39.

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1868 af 28. september 2021, som ændret ved § 25 i lov nr. 2055 af 16. november 2021 og § 1 i lov nr. 2152 af 27. november 2021, foretages følgende ændring:

§ 19. ---

Stk. 2. Udenlandske elever og lærlinge kan kun indgå i beregningen efter stk. 1, hvis

1-4) ---

Stk. 3-12. ---

1. I § 19, stk. 2, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) de er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine,«.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 6 og 7

§ 40.

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1912 af 6. oktober 2021, som ændret ved lov nr. 1162 af 8. juni 2021, lov nr. 2594 af 28. december 2021 og lov nr. 2595 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

§ 25. ---

Stk. 2-3 ---

1. I § 25 indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* Kommunalbestyrelsen kan uanset stk. 1 i helt særlige tilfælde, hvor kommunen ikke kan tilbyde forældre en plads inden for fristerne, undlade at forhøje tilskudsprocenten, hvis kommunen inden for yderligere 2 måneder kan anvise en plads til barnet, og den manglende overholdelse af pasningsgarantien skyldes, at kommunen har modtaget et betydeligt antal børn, der er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.«

§ 41.

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022, foretages følgende ændringer:

§ 181. Staten afholder efter reglerne i stk. 2 og 3 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

1-8) --

9) udlændingelovens § 9 e eller

10) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

1. I § 181, stk. 1, nr. 9, udgår »eller«.

2. I § 181, stk. 1, nr. 10, ændres »danske myndigheder m.v.« til: »danske myndigheder m.v. eller«.

3. I § 181, stk. 1, indsættes som nr. 11:

»11) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.«

